

Bruxelles, 2. prosinca 2022.
(OR. en)

15581/22

**Međuinstitucijski predmet:
2022/0396(COD)**

ENV 1243
MI 898
ENT 169
IND 527
CONSOM 320
COMPET 984
CODEC 1903

PRIJEDLOG

Od:	Glavna tajnica Europske komisije, potpisala direktorica Martine DEPREZ
Datum primitka:	1. prosinca 2022.
Za:	Thérèse BLANCHET, glavna tajnica Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2022) 677 final
Predmet:	Prijedlog UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2022) 677 final.

Priloženo: COM(2022) 677 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 30.11.2022.
COM(2022) 677 final

2022/0396 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ

(Tekst značajan za EGP)

{SEC(2022) 425 final} - {SWD(2022) 384 final} - {SWD(2022) 385 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Ambalaža je nužna za zaštitu i prijevoz robe. Proizvodnja ambalaže ujedno je važna gospodarska djelatnost u EU-u. Međutim, regulatorni se pristupi razlikuju među državama članicama, što stvara prepreke koje onemogućuju potpunu funkcionalnost unutarnjeg tržišta ambalaže. Nedavno uočene razlike odnose se, primjerice, na zahtjeve za označivanje ambalaže, pristupe definiranju ambalaže koja se može reciklirati ili ponovno upotrijebiti, pristupe modulaciji naknada za proširenu odgovornost proizvođača te ograničenja stavljanja na tržište za određene oblike ambalaže. Takve razlike stvaraju pravnu nesigurnost za poduzeća, što dovodi do smanjenja ulaganja u inovativnu i ekološki prihvatljivu ambalažu i nove kružne poslovne modele.

Ambalaža je i jedan od glavnih problema u području zaštite okoliša. Proizvodnja ambalaže jedan je od sektora u kojima se koristi najviše primarnih sirovina (40 % plastike i 50 % papira koji se koriste u Uniji namijenjeno je za ambalažu) te ambalaža čini 36 % krutog komunalnog otpada. Povećana upotreba ambalaže zajedno s niskim stopama ponovne uporabe i recikliranja ometa razvoj niskougljičnog kružnog gospodarstva. Količina ambalaže proteklih se godina povećavala brže nego bruto nacionalni dohodak, što dovodi do naglog povećanja emisija CO₂ i drugih emisija te do prekomjernog iskorištavanja prirodnih resursa, gubitka bioraznolikosti i onečišćenja. Podaci Eurostata¹ i izvješća o tržišnim podacima² upućuju na to da su na ambalaži sve prisutnija dizajnerska rješenja koja mogu onemogućiti recikliranje. Smatra se da se ambalaža ne može reciklirati ako se ne može odvojeno prikupljati ili ako predstavlja izazov za najsuvremenije postupke razvrstavanja i recikliranja u EU-u. Od 2012. do 2020. znatno se povećao udio ambalaže koja se ne može reciklirati. Nadalje, ambalaža koja se tehnički može reciklirati često se ne reciklira jer postupci potrebni za njezino prikupljanje, razvrstavanje i recikliranje u praksi nisu dostupni ili nisu troškovno učinkoviti ili zato što izlazni materijal nije dovoljno kvalitetan da zadovolji potražnju na krajnjim tržištima sekundarnih sirovina. Štoviše, preliminarni rezultati drugog izvješća Komisije o ranom upozoravanju pokazuju da mnoge države članice imaju poteškoće u ispunjavanju ciljeva recikliranja utvrđenih u članku 6. Direktive 94/62/EZ.

U industrijskoj strategiji za Europu³ naglašava se važnost unutarnjeg tržišta za konkurentnost i prosperitet EU-a. Prepreke koje gospodarskim subjektima i široj javnosti onemogućuju da u potpunosti iskoriste unutarnje tržište uključuju restriktivna i složena nacionalna pravila, ograničene administrativne kapacitete te nesavršeno prenošenje pravila EU-a i njihovu neodgovarajuću provedbu.

¹ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/waste/data/database>

² Transparency Market Research (2018) *Packaging Market - Europe Industry Analysis, Size, Share, Growth, Trends and Forecast, 2018 – 2026*, prosinac 2018.

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0102>

Vijeće je u zaključcima iz prosinca 2020.⁴ pozdravilo namjeru Komisije da osigura da se do 2030. sva ambalaža može ponovno upotrijebiti ili reciklirati na ekonomski izvediv način i da se smanji količina ambalaže, prekomjerno pakiranje, a time i ambalažni otpad. Taj je cilj ponovno istaknut u Rezoluciji Parlamenta od 10. veljače 2021. o novom akcijskom planu za kružno gospodarstvo⁵ te je Komisija pozvana da predstavi zakonodavni prijedlog koji uključuje mjere i ciljeve smanjenja otpada, ambiciozne zahtjeve za smanjenje prekomjerne ambalaže te mjere za poboljšanje mogućnosti recikliranja i maksimalno smanjenje složenosti ambalaže, povećanje udjela recikliranog sadržaja, postupni prestanak upotrebe opasnih i štetnih tvari te promicanje ponovne uporabe, a da se pritom ne ugrozi sigurnost hrane ni higijenski standardi.

Naposljetku, Konferencija o budućnosti Europe pokazala je da građani i organizacije civilnog društva u cijelom EU-u traže da se poveća upotreba recikliranih materijala kako bi se odlučno djelovalo u području sprečavanja nastanka otpada, gospodarenja ambalažnim otpadom i kružnosti ambalaže.

Kružno gospodarstvo u sektoru ambalaže pridonijet će odvajanju gospodarskog razvoja od upotrebe prirodnih resursa, postizanju klimatske neutralnosti do 2050. i zaustavljanju gubitka bioraznolikosti te će smanjiti stratešku ovisnost gospodarstva EU-a o mnogim materijalima. Osim toga, može pozitivno utjecati na zapošljavanje, među ostalim posebno u socijalnoj ekonomiji, i to stvaranjem više „zelenih” kvalitetnih radnih mjesta ako se provedu potrebna ulaganja u vještine⁶ i uzmu u obzir posebnosti u državama članicama i regijama te vrstama posla.

Iako izmjenom Direktive 94/62/EZ iz 2018. nisu otklonjeni svi nedostaci u njezinoj provedbi, uvedene su tri revizijske klauzule koje se provode ovom inicijativom.

Ovom inicijativom ažurira se zakonodavni okvir EU-a za ambalažu i ambalažni otpad tako što se državama članicama i poduzećima pruža odgovarajuća potpora u postizanju ciljeva smanjenja otpada. Ta potpora ima oblik usklađenog regulatornog okvira za potporu ulaganjima, smanjenje količine otpada i promicanje visokokvalitetnog recikliranja, a primjenjivat će se jednako u svim državama članicama EU-a.

• **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Predloženom uredbom ažurira se zakonodavni okvir EU-a za ambalažu i ambalažni otpad. Kao sastavni dio europskog zelenog plana⁷ i novog akcijskog plana EU-a za kružno gospodarstvo pridonijet će strategiji rasta EU-a kako bi se ostvarilo suvremeno, resursno učinkovito, čisto i konkurentno gospodarstvo, u kojem do 2050. neće biti neto emisija stakleničkih plinova, a gospodarski će se rast odvojiti od upotrebe resursa.

⁴ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/hr/pdf>

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_HR.html

⁶ Program vještina za Europu petogodišnji je plan pružanja pomoći građanima i poduzećima da razviju brojnije i bolje vještine u kontekstu prelaska na zeleno gospodarstvo.

<https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=22832&langId=hr>

⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Europskom vijeću, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Europski zeleni plan”, COM/2019/640 final.

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

Prijedlog je u cijelosti u skladu sa zakonodavstvom EU-a o zaštiti okoliša i otpadu, osobito s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu⁸, Direktivom (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš⁹, Odlukom Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053 od 14. prosinca 2020. o sustavu vlastitih sredstava Europske unije¹⁰ i Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH)¹¹.

Njime se dopunjuju i Komisijin Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o pošiljkama otpada¹² i Prijedlog uredbe o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn održivih proizvoda¹³ te Komunikacija Komisije o okviru politike EU-a za biološku i biorazgradivu plastiku te plastiku koja se može kompostirati¹⁴.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike EU-a**

Inicijativa je u skladu s međunarodnim obvezama EU-a u području trgovinske politike te osigurava da između proizvoda proizvedenih u EU-u i uvezenih proizvoda nema diskriminacije.

Prijedlogom se također nastoje uskladiti obveze praćenja i izvješćivanja, uključujući obveze izvješćivanja koje proizvođači imaju u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, kako bi se ograničilo administrativno opterećenje država članica i gospodarskih subjekata u skladu s pristupom EU-a za bolju regulativu¹⁵ i provjerom primjerenosti izvješćivanja i praćenja¹⁶.

Osim toga, u skladu s obvezama EU-a preuzetima u okviru UN-ova Programa održivog razvoja do 2030., što uključuje njegovih 17 ciljeva održivog razvoja, ovom će se inicijativom poboljšati provedba cilja održivog razvoja br. 12.5 u EU-u jer će se zahvaljujući prevenciji, smanjenju, recikliranju i ponovnoj uporabi do 2030. znatno smanjiti stvaranje otpada.

Kad je riječ o plastičnom ambalažnom otpadu, inicijativa dopunjuje i vlastita sredstva koja se temelje na nerekiclranoj plastici u skladu s Odlukom (EU, Euratom) 2020/2053 o sustavu vlastitih sredstava Europske unije. Tim se vlastitim sredstvima potiče države članice da uvedu mjere za smanjenje količine nerekiclrano plastičnog ambalažnog otpada na svojem državnom području.

⁸ SL L 312, 22.11.2008., str. 3.

⁹ SL L 155, 12.6.2019., str. 1.

¹⁰ SL L 424, 15.12.2020., str. 1.

¹¹ SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

¹² <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0709>

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=celex%3A52022PC0142>

¹⁴ https://ec.europa.eu/environment/topics/plastics/bio-based-biodegradable-and-compostable-plastics_en

¹⁵ SWD(2015) 111 final.

¹⁶ [https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD\(2015\)111&lang=hr](https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2015)111&lang=hr)

COM(2017) 312 final.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Pravna je osnova ovog prijedloga članak 114. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

U skladu s novim pristupom proizvodima najavljenim u europskom zelenom planu¹ i akcijskom planu za kružno gospodarstvo prijedlogom je obuhvaćen cijeli životni ciklus ambalaže. Temelji se na pristupu „tradicionalnog” zakonodavstva o unutarnjem tržištu tako što stvara usklađene uvjete za stavljanje ambalaže na tržište. Međutim, budući da uzima u obzir cijeli životni ciklus ambalaže, ovaj se pristup unutarnjeg tržišta proširuje na kraj životnog vijeka i tako stvara istinsko unutarnje tržište za ambalažu na kojem ne postoje prepreke slobodnom kretanju, nego se primjenjuju jednaki uvjeti za proizvodnju, stavljanje na tržište i obradu otpada u cijelom EU-u.

Članak 114. UFEU-a pravna je osnova trenutačne Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu. Taj članak EU-u omogućuje usklađivanje pravila i administrativnih mjera u svim državama članicama. Tom pravnom osnovom omogućit će se rješavanje brojnih ključnih pitanja unutarnjeg tržišta koja otežavaju usklađenu primjenu pravila o pakiranju, uključujući: i. zahtjeve održivosti, ii. usklađene kriterije za ekomodulaciju naknada u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, iii. zahtjeve za usklađeno označivanje i iv. zahtjeve u pogledu kraja životnog vijeka kako bi se upotpunio taj pristup životnog ciklusa.

Detaljni administrativni zahtjevi prepuštaju se državama članicama, ali se prijedlogom uređuju oni aspekti u kojima će se usklađivanjem spriječiti narušavanje tržišta i stvaranje prepreka slobodnom kretanju. Jedan je od takvih aspekata proširena odgovornost proizvođača, u okviru koje će se usklađenim pravilima, među ostalim pravilima o izvješćivanju, ukloniti prepreke za gospodarske subjekte koji ambalažu prodaju u nekoliko država članica ili u cijelom EU-u koje su uzrokovane različitim pravilima u državama članicama. Isto tako, potrebno je utvrditi zajednički okvir za sustave prikupljanja ambalaže, sustave povratne naknade i sustave za ponovnu uporabu kako bi se postigli okolišni ciljevi i stvorili jednaki uvjeti za poduzeća koja posluju na relevantnim tržištima. Taj će zajednički okvir u velikoj mjeri utjecati na mogućnost recikliranja ambalaže i dostupnost sekundarnih sirovina.

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Države članice ne mogu same u dostatnoj mjeri riješiti probleme zaštite okoliša i probleme povezane s ambalažom (tj. prepreke na unutarnjem tržištu i kružnom gospodarstvu, sve veće količine ambalažnog otpada i druge negativne aspekte). S obzirom na visoke razine trgovine među državama članicama tržište ambalaže u Uniji u više je pogleda jedno veliko zajedničko tržište, a ne 27 pojedinačnih tržišta. Iako se neka od tih pitanja rješavaju nacionalnim inicijativama, na taj se način stvara i dodatna rascjepkanost unutarnjeg tržišta.

Utvrđivanje zajedničkih zahtjeva na razini EU-a imat će jasnu dodanu vrijednost jer će se tako osigurati pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, a time i jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za gospodarske subjekte (npr. proizvođače, dobavljače, trgovce na malo). Kad se zahtjevi i ciljevi utvrde na razini EU-a, prelazak na održivu ambalažu bit će dosljedan u svim državama članicama, a tako će se stvoriti učinkovito tržište.

• Proporcionalnost

Predloženim mjerama nastoji se pružiti regulatorna sigurnost koja je potrebna za poticanje velikih ulaganja u održiva rješenja za ambalažu. Te su mjere usmjerene na cijeli lanac vrijednosti u području ambalaže te pružaju visoku razinu zaštite okoliša i zdravlja ljudi. Ovom se inicijativom postojeći zakonodavni okvir želi modernizirati i ojačati kako bi se zajedničkim

pristupima omogućila ekonomija razmjera, a industriji i državama članicama dala potrebna fleksibilnost kad je to nužno za inovacije ili zbog lokalnih okolnosti.

Za neke predložene opcije politike smatra se da se načelo proporcionalnosti najbolje poštuje primjenom **postupnog pristupa** u jačanju zahtjeva. Prijedlog stoga uključuje **postupno povećanje** ambicija i zahtjeva, kao što su zahtjev održivosti ambalaže koja se može reciklirati i ponovno razmatranje potrebe za odstupanjima od graničnih vrijednosti koncentracije zabrinjavajućih tvari u određenim ambalažnim materijalima.

Predložene mjere općenito ne prelaze ono što je potrebno za osiguravanje usklađenosti s propisima i istodobno jamčenje zaštite zdravlja ljudi i okoliša.

- **Odabir instrumenta**

Iako su u okviru postojećeg zakonodavstva poduzete konkretne mjere, njegovi okolišni ciljevi i ciljevi unutarnjeg tržišta nisu ostvareni. Različiti nacionalni pristupi prenošenju i jednostrane mjere politike u području ambalaže koje su donijele određene države članice doveli su do neujednačenih nacionalnih regulatornih okvira. S obzirom na izazove održivosti ambalaže navedene u izvješću o procjeni učinka, posebice sve veću količinu ambalažnog otpada, prepreke za postizanje kružnosti ambalaže i nisku razinu upotrebe recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži, očekuje se da će se taj trend nastaviti. Različiti nacionalni propisi smanjuju djelotvornost politike i ugrožavaju djelotvornu uspostavu kružnog gospodarstva.

Regulatorni nedostaci trenutačne Direktive (npr. loše osmišljeni osnovni zahtjevi u pogledu ambalaže i poteškoće s kojima se države članice susreću u njihovoj provedbi) jasno upućuju na to da je usklađivanje nužno i da bi usklađena pravila trebala biti u obliku uredbe, a ne revizije sadašnje Direktive. Kako bi se dodatno potaknuo prijelaz na niskouglijčno i kružno gospodarstvo te uklonile prepreke na unutarnjem tržištu, potrebno je donijeti novi sveobuhvatan skup regulatornih rješenja, uključujući posebne zahtjeve za poduzeća. Prelazak na uredbu kojom se utvrđuju usklađena pravila uvelike podupiru svi poslovni dionici.

Uredbom će se osigurati da svih 27 država članica obveze ispunjava u isto vrijeme i na isti način. Propisivanjem jednakih zahtjeva za sve sudionike na tržištu pružit će se potrebna pravna sigurnost, smanjiti narušavanje tržišnog natjecanja i omogućiti da dionici na tržištu koji nisu iz EU-a, a namjeravaju staviti proizvode na tržište EU-a dobivaju jasne informacije. Osim toga, Komisiji će se dati mandat za razvoj provedbenih mjera za dodatnu razradu uredbe, prema potrebi, kako bi se brzo mogla donijeti zajednička pravila.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Ex post evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

U provjeri primjerenosti provedenoj 2014.¹⁷ utvrđeni su nedostaci u osnovnim zahtjevima u pogledu ambalaže te je predloženo da ih se učini konkretnijima i lako provedivima, pri čemu se smatralo da je jačanje osnovnih zahtjeva ključno sredstvo za postizanje bolje okolišne učinkovitosti ambalaže. Međutim, izmjenom Direktive 94/62/EZ iz 2018. ti nedostaci nisu izravno otklonjeni, nego su uvedene tri klauzule o reviziji: 1. ispitati izvedivost jačanja

¹⁷ Europska komisija (2014.), *Ex post* evaluacija pet direktiva o tokovima otpada, SWD(2014) 209.

osnovnih zahtjeva radi, među ostalim, poboljšanja dizajna za ponovnu uporabu, promicanja visokokvalitetnog recikliranja i postrojenja njihove provedbe; 2. ispitati izvedivost uspostave kvantitativnih ciljeva za ponovnu uporabu ambalaže i eventualne dodatne mjere za promicanje ponovne uporabe ambalaže; te 3. procijeniti djelotvornost mjera za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje i ispitati druge moguće načine za postizanje tog cilja. Osim toga, u okviru tih klauzula o reviziji Komisija je dobila ovlaštenje da prema potrebi predstavi zakonodavni prijedlog o tim pitanjima.

Komisija je u travnju 2020. objavila evaluacijsku studiju djelotvornosti osnovnih zahtjeva u pogledu ambalaže i ambalažnog otpada te prijedloge za njihovo jačanje¹⁸. Glavni zaključci evaluacije pridonijeli su utvrđivanju problema i razvoju početnog skupa mjera za procjenu učinka. Ta je studija uključena u Komisijinu početnu procjenu učinka objavljenu 11. lipnja 2020.¹⁹

Ovaj prijedlog uključuje mjere kojima se nastoje riješiti pitanja utvrđena u provjeri primjerenosti i evaluacijskoj studiji iz 2020., kao i druge mjere utvrđene u procjeni učinka i povezanom opsežnom postupku savjetovanja s dionicima.

- **Savjetovanja s dionicima**

Procjena učinka priložena Direktivi 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu obuhvaćala je temeljito savjetovanje s dionicima kako bi se osiguralo iznošenje i uzimanje u obzir stajališta širokog raspona organizacija. U savjetovanju je sudjelovalo više od 800 organizacija s više od 1 800 kontaktnih točaka. Ciljane i šire metode koje su primijenjene u savjetovanju s dionicima obuhvaćale su prikupljanje povratnih informacija o početnoj procjeni učinka, javno dostupan upitnik, upitnik za države članice, internetske radionice i seminare te pojedinačne razgovore.

U savjetovanju o početnoj procjeni učinka primljeno je 110, a u otvorenom javnom savjetovanju²⁰ 425 odgovora. Provedeno je i ciljano savjetovanje kako bi se unaprijedila baza dokaza, a obuhvaćalo je prikupljanje specijaliziranih povratnih informacija određenih skupina dionika tijekom, među ostalim, radionica za dionike. U lipnju 2021. održano je šest internetskih seminara za dionike kako bi se predstavile i prikupile povratne informacije o privremenim rezultatima studije. Na tim je internetskim seminarima sudjelovalo više od 950 osoba (iz 250 organizacija), a gotovo 100 organizacija dostavilo je detaljne povratne informacije i dokumente o stajalištima. Još jedna radionica održana je 30. svibnja 2022.; okupila je 517 sudionika, a tijekom nje interveniralo je 50 dionika. Usporedno s tim konzultantsko društvo koje je pružalo potporu za Komisijinu procjenu učinka i relevantne službe Komisije proveli su daljnja ciljana savjetovanja sa stručnjacima, dionicima, nevladinim organizacijama i udrugama potrošača iz država članica.

¹⁸ <https://op.europa.eu/hr/publication-detail/-/publication/05a3dace-8378-11ea-bf12-01aa75ed71a1>

¹⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules_hr

²⁰ Smanjenje ambalažnog otpada – javno savjetovanje. https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12263-Reducing-packaging-waste-review-of-rules-public-consultation_hr

Većina dionika smatrala je da tehnološki, gospodarski i društveni razvoj opravdava izradu novog regulatornog okvira za ambalažu. Većina se složila i da postoji potreba za daljnjim usklađivanjem postojećih pravila i pozvala na donošenje europskog okvira koji obuhvaća cijeli životni ciklus ambalaže i cijeli lanac vrijednosti. Brojni su dionici smatrali da bi taj okvir trebao obuhvaćati stroža zajednička pravila o održivosti ambalaže radi osiguravanja funkcioniranja unutarnjeg tržišta EU-a te su istaknuli potrebu za zajedničkim pristupom definiranju mogućnosti recikliranja ambalaže, osobito pristupom koji se temelji na kriterijima za „dizajn za recikliranje”.

Konkretnije, predstavnici industrije istaknuli su potrebu za: i. stabilnim i usklađenim pravnim okvirom koji jamči sigurnost ulaganja; ii. jednakim uvjetima tržišnog natjecanja kojima se potiče proizvodnja održive ambalaže; te iii. učinkovitim funkcioniranjem tržišta recikliranja kako bi se povećale dostupnost i kvaliteta sekundarnih sirovina. Predstavnici civilnog društva pozvali su na djelotvornu provedbu hijerarhije otpada u lancu vrijednosti u području ambalaže, kao i na mjere za sprečavanje nastanka i ponovnu uporabu ambalažnog otpada.

Detaljni zaključci savjetovanja s dionicima navedeni su u Prilogu 2. procjeni učinka.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Osim na savjetovanju s dionicima procjena učinka temeljila se i na još nekoliko ključnih izvora informacija.

Komisija je za dodatnu analizu opcija angažirala vanjske konzultante na temelju dvaju ugovora o potpori²¹. U okviru tih su studija razvijene „metodologija modeliranja učinaka” i „osnovna metodologija”. Prva se upotrebljava za izradu modela učinaka predloženih mjera, tj. modela promjene masenih protoka, financijskih troškova te učinaka na okoliš i na društvo (zapošljavanje). Druga (osnovna) metodologija daje pregled potrošnje ambalažnog otpada, stvaranja otpada i gospodarenja otpadom u 27 država članica EU-a. Obuhvaća i povijesna kretanja na temelju postojećih podataka i buduća predviđanja do 2050. Osnovni scenarij u biti je scenarij „bez promjene politike”, tj. model budućih kretanja u kojima sve relevantne politike i mjere na razini EU-a i nacionalnoj razini ostaju na snazi te ih se dopunjava eventualnim budućim zakonodavnim prijedlozima Komisije. Zajednički istraživački centar (JRC) Komisije proveo je još jednu popratnu studiju kako bi analizirao učinke mjera u okviru kojih se kombiniraju simboli na spremnicima za otpad i odgovarajuće oznake na ambalaži (potonje oznake osmišljene su na temelju dviju prethodno navedenih studija).

Konzultantsko društvo i njegovi stručnjaci u raznim su fazama studije blisko surađivali s relevantnim službama Komisije.

Dodatni podaci i primjedbe prikupljeni su u okviru ciljanih razgovora s dionicima i temeljitih savjetovanja s državama članicama.

²¹ Pod naslovom „Procjena opcija za jačanje osnovnih zahtjeva iz Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu i drugih mjera za smanjenje stvaranja ambalažnog otpada” i „Potpora dovršetku zakonodavnog prijedloga i procjene učinka za potrebe revizije Direktive o ambalaži, s novim i ažuriranim mjerama politike i informacijama za izradu zakonodavnih akata”.

Moguće mjere u pogledu plastičnih vrećica za nošenje prvotno su osmišljene u Studiji o provedbi Direktive o plastičnim vrećicama uz preliminarnu studiju za procjenu izvedivosti daljnjih mjera EU-a za sprečavanje nastanka otpada i provedbu Direktive o plastičnim vrećicama²², a procjena učinka predloženih mjera provedena je u drugoj popratnoj studiji.

Naposljetku, mjere usmjerene na ambalažu koja se može kompostirati osmišljene su u okviru Studije iz 2020. o relevantnosti biorazgradivih i kompostabilnih plastičnih proizvoda široke potrošnje i ambalaže u kružnom gospodarstvu²³. Ta je studija potom poslužila i kao temelj za Komunikaciju Komisije o okviru politike EU-a za plastiku na biološkoj osnovi, biorazgradivu plastiku i plastiku koja se može kompostirati.

• **Procjena učinka**

Prijedlog se temelji na procjeni učinka. Nakon što su u obzir uzete primjedbe Odbora za nadzor regulative iz njegova negativnog mišljenja od 13. svibnja 2022. i unesene potrebne izmjene i dodaci, za procjenu učinka izdano je 30. rujna 2022. pozitivno mišljenje sa zadržkama.

U procjeni učinka utvrđena su tri glavna problema:

- (1) sve veće stvaranje ambalažnog otpada²⁴: unatoč konkretnim odredbama o maksimalnom smanjenju količine ambalaže, Direktiva 94/62/EZ nije uspjela preokrenuti taj trend. Trendu rasta pridonose i nove potrošačke navike (npr. usputna konzumacija, povećana prodaja putem interneta i dostava u kućanstva);
- (2) prepreke recikliranju i ponovnoj uporabi ambalaže: obuhvaćaju čimbenike kao što su sve češći dizajn ambalaže koji onemogućava recikliranje, povećana unakrsna kontaminacija tokova recikliranja koji se mogu kompostirati, potencijalno opasne tvari u ambalaži i nejasno označivanje ambalaže za potrebe razvrstavanja. Zbog navedenog se ponovnoj uporabi i recikliranju još ne daje u potpunosti prednost pred uporabom i odlaganjem;
- (3) loša kvaliteta recikliranja plastične ambalaže i upotreba sekundarnih sirovina: to ograničava sposobnost EU-a da smanji upotrebu primarnih sirovina u novoj ambalaži. Nedostaci na tržištu i manjkavosti aktualnog regulatornog okvira smanjuju profitabilnost recikliranja i opterećuju ulaganja u tehnologiju i logistiku opskrbe koja su potrebna za visokokvalitetno prikupljanje, razvrstavanje i recikliranje ambalaže.

S obzirom na navedeno, glavni su ciljevi ovog zakonodavnog prijedloga smanjenje negativnog učinka ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i poboljšanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta. Posebni ciljevi su: i. smanjenje stvaranja ambalažnog otpada; ii. troškovno

²² Preliminarna studija za procjenu izvedivosti daljnjih mjera EU-a za sprečavanje nastanka otpada i provedbu Direktive o plastičnim vrećicama. Dio II., Provedba Direktive o plastičnim vrećicama – Ured za publikacije EU-a (europa.eu).

²³ Relevantnost biorazgradivih i kompostabilnih plastičnih proizvoda široke potrošnje i ambalaže u kružnom gospodarstvu – Ured za publikacije EU-a (europa.eu).

²⁴ Ukupna količina nastalog ambalažnog otpada u EU-u povećala se sa 66 milijuna tona 2009. na 78,5 milijuna tona 2019. (rast od 19 %, veći od rasta BND-a). Procjenjuje se da su 2018. u EU-u nastala 173 kg ambalažnog otpada po stanovniku, što je povećanje za 27 kg u odnosu na 2009.;

učinkovito promicanje kružnog gospodarstva za ambalažu; i iii. promicanje upotrebe recikliranog sadržaja u ambalaži.

U procjeni učinka navedene su sve moguće mjere za analizu, i to na temelju triju studija koje je provelo vanjsko konzultantsko društvo, radionica za dionike, javnog savjetovanja na internetu i ciljanih razgovora. Raznolike, složene i često međusobno povezane mjere razvrstane su u tri opcije politike, koje se uspoređuju sa scenarijem uobičajene prakse. U opcijama od 1 do 3 redom se pojačavaju mjere u smislu njihove ekološke djelotvornosti, ali i invazivnosti i opterećenja koje donosi njihova provedba, kako je navedeno u nastavku:

- opcija 1 obuhvaća mjere za povećanje standardizacije i jasnije osnovne zahtjeve koji su često preduvjeti za druge mjere u tom području,
- u opciji 2 utvrđuju se obvezni ciljevi smanjenja otpada, ponovne uporabe za određene sektore i minimalnog udjela recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži, zahtjevi u svrhu osiguravanja mogućnosti potpunog recikliranja do 2030. te usklađena pravila o proizvodima,
- opcija 3 postavlja ambicioznije obvezne ciljeve nego opcija 2 i dodatne zahtjeve za proizvode.

Nacionalni ciljevi smanjenja otpada, ciljevi ponovne uporabe za gospodarske subjekte u određenim sektorima, mjere za povećanje mogućnosti recikliranja i ciljevi u pogledu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži glavne su opcije politike za oblikovatelje politika u 27 država članica EU-a u tri područja intervencije. Među poticajnim su mjerama obvezni sustav povratne naknade i pravila o označivanju kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje kao preostale opcije politike.

Mjere koje obuhvaća svaka od opcija prikazane su u tablici u nastavku. Kako bi se dokazala njihova međusobna povezanost, alternativne mjere označene su istim brojem, npr. M2b i M2c. Mjere koje se odnose na **glavne opcije politike** označene su **podebljanim slovima**.

Opcija 1: Bolja standardizacija i jasniji osnovni zahtjevi	Opcija 2: Obvezni ciljevi i stroži zahtjevi	Opcija 3: Dalekosežni ciljevi i zahtjevi
M5: Maksimalno smanjenje praznog prostora u ambalaži u odabranim sektorima, među ostalim u e-trgovini M1: Ažuriranje osnovnih zahtjeva kako bi se prekomjerno pakiranje što više smanjilo M10a: Revizija norme CEN-a koja se odnosi na definiciju ponovno uporabljive ambalaže M19: Jasnije definiranje ponovne uporabe u odnosu na „pripremu za ponovnu uporabu”	M8b: Obvezni ciljevi za ponovnu uporabu odabranih skupina ambalaže za 2030./2040. u odabranim sektorima + M19 + M10a + M10b: Definicije i obvezni zahtjevi u pogledu oblika ponovno uporabljive ambalaže koji su utvrđeni zakonodavstvom EU-a i normama za određene oblike + M10c: Definicije i obvezne norme za sustave ponovne uporabe M7: Postupno ukidanje ambalaže koja se može izbjeći/nepotrebne ambalaže M2b: Obvezni cilj smanjenja ambalažnog otpada za 19 % po stanovniku 2030. u usporedbi s osnovnim scenarijem + M1 + M5	M8c: Obvezni ciljevi na visokoj razini za povećanje ponovne uporabe ambalaže do 2030./2040. u odabranim sektorima + M10a + M10b + M10c + M19 M2c: Obvezni cilj smanjenja ambalažnog otpada za 23 % po stanovniku 2030. u usporedbi s osnovnim scenarijem + M1 + M5 + M7 + M3: Zabrana ambalaže najveće težine za odabrane predmete na temelju postojećih laganijih alternativa do 2030.

M21a: Do 2030. sva se ambalaža mora moći ponovno upotrijebiti ili reciklirati – pojašnjenje osnovnih zahtjeva i definicije mogućnosti recikliranja + M21b: sva ponovno uporabljiva ambalaža mora se moći reciklirati od 2030. M22a: Kvalitativna definicija ambalaže koja se može reciklirati M28: Pojašnjenje biorazgradivosti i mogućnosti kompostiranja te ažuriranje odgovarajućih osnovnih zahtjeva i norme EN 13432 M29a: Dopuštanje upotrebe plastike koja se može kompostirati i konvencionalne plastike u određenim vrstama ambalaže	M22b: Definiranje ambalaže koja se može reciklirati, na temelju kriterija za dizajn za recikliranje dopunjenih postupkom ocjenjivanja mogućnosti recikliranja i negativnim popisom značajki ambalaže koja se ne može reciklirati + M21a + M21b + M22a + M23: Usklađivanje kriterija za modulaciju naknade za proširenu odgovornost proizvođača M29d: Obvezna mogućnost kompostiranja određenih odabranih vrsta plastične ambalaže, dok je za preostale moguća upotreba plastike koja se može kompostirati ili konvencionalne plastike + M28	M22c: Kvantitativna definicija ambalaže koja se može reciklirati + M21a + M21b + M22a + M23 M29b: Obvezna mogućnost kompostiranja svih odabranih vrsta plastične ambalaže + M28
M37: Definiranje recikliranog sadržaja i metode mjerenja	M35em: Široko definirani ciljevi za 2030. i 2040. u pogledu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži na temelju kontaktne osjetljivosti + M37	M35eh: Ambiciozniji, široko definirani ciljevi za 2030. i 2040. u pogledu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži na temelju kontaktne osjetljivosti + M37
Mx: Ažuriranje postojećeg označivanja na temelju materijala: uklanjanje alfanumeričkih oznaka za razvrstavanje otpada M31: Ažuriranje definicija opasnih tvari M32a: Više informacija o opasnim tvarima	Ma&b: Obvezan sustav povratne naknade i minimalni zahtjevi za sve sustave povratne naknade M27c-y: Usklađeno označivanje proizvoda i spremnika za otpad kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje (napredni nordijski sustav piktograma) + Mx + Mk: Ograničenja upotrebe zbunjujućih oznaka M12-u: Usklađeno obvezno označivanje ponovno uporabljive ambalaže M38-j: Kriteriji za označivanje recikliranog sadržaja M32b: Prijavljivanje zabrinjavajućih tvari u ambalaži + M33a: Ograničenja tvari na temelju Uredbe REACH + M31 M40b: Obvezni minimalni kriteriji za zelenu javnu nabavu ambalaže za prioritetne proizvode i usluge M42b: Usklađivanje sustava izvješćivanja o proširenoj odgovornosti proizvođača MPCB: Obveza proširenog izvješćivanja o PCB-u	Mc: Prioritetna upotreba reciklirane ambalaže iz sustava povratne naknade + Ma&b M26cc: Programi prikupljanja otpada koji su alternativa sustavu povratne naknade + Mx + M12-u + M38-j + M27c-y + Mk M32c: Prijavljivanje svih tvari u ambalaži + M33b: Ograničenja tvari na temelju revidirane Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu + M31 M40c: Obvezni minimalni kriteriji za zelenu javnu nabavu ambalaže za sve proizvode i usluge M34b: Obvezno izvješćivanje o recikliranom sadržaju za svu ambalažu + M42b + MPCB

Na temelju procjene učinka mjera Komisija daje prednost opciji 2.

Međutim, provedena je temeljita procjena na pojedinačnoj osnovi kako bi se otkrili elementi mjera izvan opcije 2 čijim bi se uključivanjem u najpoželjniju opciju politike dodatno povećale okolišna učinkovitost i izvedivost uz zadržavanje proporcionalnosti.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Predložene mjere podrazumijevaju različite razine administrativnog opterećenja za javna tijela i poduzeća; to je opterećenje uglavnom povezano s praćenjem i izvješćivanjem o sukladnosti.

S druge strane, u ovom se prijedlogu u potpunosti iskorištava digitalizacija kako bi se smanjilo administrativno opterećenje. Primjerice, predviđeno je da Komisija donese provedbeni akt kojim će se utvrditi uvjeti za identifikaciju sastava materijala u ambalaži s pomoću tehnologije digitalnog označivanja. Preporučuje se i da ponovno uporabljiva ambalaža sadržava QR kôd ili jednakovrijedno sredstvo kako bi se olakšala njezina uporaba te usklađene posebne oznake koje primjereno informiraju potrošače o ponovnoj uporabljivosti ambalaže i dostupnosti sustava ponovne uporabe. Uz to, usklađeno označivanje ambalaže za potrebe razvrstavanja koje obavljaju potrošači trebalo bi unaprijediti odvajanje otpada i donijeti znatno pojednostavnjenje za gospodarske subjekte.

- **Temeljna prava**

Prijedlog ne utječe na zaštitu temeljnih prava.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

U uključenom financijskom izvještaju prikazuje se detaljni utjecaj na proračun te ljudski i administrativni resursi koji će biti potrebni na temelju ovog Prijedloga.

Europska komisija i, konkretnije, Glavna uprava za okoliš (GU ENV) bit će odgovorne za pregovore o uredbi u redovnom postupku suodlučivanja, kao i za njezinu opću provedbu i donošenje svih provedbenih i delegiranih akata koji su njome predviđeni. Među ostalim službama i agencijama koje će dati doprinos nalaze se Eurostat, Zajednički istraživački centar (JRC) i Europska agencija za kemikalije (ECHA).

Trenutačne financijske simulacije temelje se na samo tri radna mjesta administratora (AD) u ekvivalentu punog radnog vremena čije će zadaće biti: i. pregovori o Uredbi i opća provedba Uredbe; i ii. pripremni rad za izradu nacrtu sekundarnog zakonodavstva. Predviđa se da će tehničke zadatke obavljati dva upućena nacionalna stručnjaka u ekvivalentu punog radnog vremena (s obzirom na očekivani vremenski raspored) i dva člana ugovornog osoblja. Troškovi osoblja Komisije iznose ukupno 6 537 000 EUR na temelju najnovijih, javno dostupnih ljestvica plaća.

5. DRUGI ELEMENTI

• Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Prijedlog uključuje nekoliko odredaba za poboljšanje praćenja i razumijevanja tokova ambalaže. Te će se odredbe primjenjivati uz postojeće zahtjeve za države članice u pogledu izračuna i izvješćivanja iz odluka Komisije 2005/270/EZ²⁵ i 2018/896/EZ²⁶. Te će odluke trebati zamijeniti kako bi se uključili dodatni zahtjevi za izvješćivanje koji doprinose praćenju i potpunoj provedbi bitnih zahtjeva koji se odnose na: 1. plastične vrećice za nošenje (tj. raščlanjeno i obvezno izvješćivanje te razne kategorije plastičnih vrećica za nošenje); 2. stopu prikupljanja ambalaže koja je obuhvaćena obvezom uspostave sustava povratne naknade; i 3. podatke o određenim kategorijama ambalaže, koji su potrebni radi izrade metodologije za procjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže.

Kako bi se pružila potpora za praćenje proširene odgovornosti proizvođača na razini države članice i uskladili zahtjevi u pogledu proširene odgovornosti proizvođača tako da budu djelotvorniji u cijelom EU-u, ovom se inicijativom predlaže i zahtjev za registraciju gospodarskih subjekata (proizvođača) i njihovih organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača kad ambalažu prvi put stavljaju na raspolaganje na tržištu države članice. Tome se dodaju usklađeni zahtjevi da se podaci o takvoj ambalaži dostavljaju nacionalnim tijelima. Tako će se smanjiti administrativno opterećenje proizvođača, koji se trenutačno moraju prilagođavati sve različitim nacionalnim zahtjevima za izvješćivanje o proširenoj odgovornosti proizvođača, a državama članicama omogućit će se da ispunjavaju svoje obveze izvješćivanja i dostavljaju dovoljno detaljne podatke za prilagođavanje budućih politika, posebno kad je riječ o mogućnosti recikliranja ambalaže.

Prijedlogom se dostavljanje podataka o ciljevima ponovne uporabe i ponovnog punjenja ograničava na podatke koje nadležnim tijelima dostave gospodarski subjekti koji su to dužni učiniti; ne predviđa se dodatno izvješćivanje Komisije. Komisija će pravila izračuna donijeti u provedbenim aktima.

• Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga

U poglavlju I. utvrđuju se opće odredbe.

Člankom 1. utvrđuje se predmet ove Uredbe. U njemu se objašnjava da se uvode zahtjevi okolišne održivosti i označivanja tijekom cijelog životnog ciklusa ambalaže kako bi se omogućilo stavljanje ambalaže na tržište, kao i zahtjevi za proširenu odgovornost proizvođača te prikupljanje, obradu i recikliranje ambalažnog otpada. Objašnjava se da se ovom Uredbom pridonosi učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta te se nastoje ostvariti ciljevi zaštite okoliša kad je riječ o sprečavanju i smanjenju negativnih učinaka ambalaže i ambalažnog

²⁵ Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu, kako je zadnje izmijenjena Provedbenom odlukom Komisije (EU) 2019/665 od 17. travnja 2019. (konsolidirana verzija SL L 112, 26.4.2019., str. 26.–46.).

²⁶ Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/896 od 19. lipnja 2018. o utvrđivanju metodologije za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje i o izmjeni Odluke 2005/270/EZ (SL L 160, 25.6.2018., str. 6.–10.).

otpada na okoliš i zdravlje ljudi. Time se pridonosi prelasku na kružno gospodarstvo u skladu s hijerarhijom otpada.

Člankom 2. određuje se da se ova Uredba primjenjuje na svu ambalažu, neovisno o upotrijebljenom materijalu, i na sav ambalažni otpad.

U *članku 3.* utvrđuju se definicije za potrebe ove Uredbe. Mnoge od tih definicija preuzete su iz novog zakonodavnog okvira (Uredba (EZ) br. 765/2008 i Odluka 768/2008/EZ), iz Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu koja je stavljena izvan snage ili iz postojećeg zakonodavstva Unije (kao što su Okvirna direktiva o otpadu i Uredba o nadzoru tržišta). Uvodi se i niz novih definicija, osobito radi provedbe glavnih mjera ove inicijative usmjerenih na ambalažu koja se može reciklirati, upotrebu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži, ponovno uporabljivu ambalažu i sprečavanje nastanka ambalažnog otpada.

Člankom 4. utvrđuje se načelo slobodnog kretanja na jedinstvenom tržištu za ambalažu koja je u skladu sa zahtjevima održivosti i zahtjevima u pogledu označivanja kako su propisani ovom Uredbom.

Poglavlje II. sadržava zahtjeve održivosti za ambalažu.

Člankom 5. utvrđuju se zahtjevi za tvari u ambalaži, posebno ograničenje koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte kojima se smanjuje razina tog ograničenja i utvrđuju izuzeća.

Člankom 6. zahtijeva se da se ambalaža može reciklirati i utvrđuje koji će se zahtjevi morati ispuniti u okviru pristupa u dva koraka. Od 1. siječnja 2030. ambalaža će morati biti u skladu s kriterijima za dizajn za recikliranje, a od 1. siječnja 2035. zahtjevi će se dodatno prilagoditi kako bi se osiguralo da se ambalaža koja se može reciklirati dostatno i djelotvorno prikuplja, razvrstava i reciklira („recikliranje u širim razmjerima”). Kriteriji za dizajn za recikliranje i metodologija za ocjenjivanje reciklira li se ambalaža u širim razmjerima utvrdit će se u delegiranim aktima koje će donijeti Komisija. Odgođena primjena ovih odredaba nužna je da bi se donijelo potrebno zakonodavstvo kojim se detaljno utvrđuju zahtjevi u pogledu mogućnosti recikliranja i da bi se industriji dalo dovoljno vremena da se prilagodi novim pravilima. Tom se odredbom nadalje utvrđuje pravilo da se financijski doprinosi koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača moduliraju na temelju razreda učinkovitosti recikliranja prema kriterijima za dizajn za recikliranje, koji će se ažurirati kako bi se uključili pragovi za mogućnost recikliranja u širim razmjerima koji će se primjenjivati od 2035. Naposljetku, utvrđuju se posebna pravila za inovativnu ambalažu za koju će zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja trebati dokumentirati samo pet godina od njezina prvog stavljanja na tržište. Osim toga, kako bi se uzela u obzir razmatranja povezana sa zdravljem ljudi i životinja te sigurnosna razmatranja, unutarnje pakiranje koje je u skladu s definicijom unutarnjeg pakiranja iz članka 4. točke 25. Uredbe (EU) 2019/6, kao i kontaktno osjetljiva plastična ambalaža medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745 i *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746 izuzimaju se do 2034. od zahtjeva u pogledu mogućnosti recikliranja utvrđenih predmetnim člankom.

Člankom 7. zahtijeva se da plastična ambalaža od 1. siječnja 2030. sadržava određenu minimalnu količinu recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje, po jedinici plastične ambalaže, a prema potrebi se izuzima određena ambalaža. Ta se količina povećava do 1. siječnja 2040., a izuzeća bi trebalo revidirati. Komisija će donijeti provedbeni akt kako bi utvrdila metodologiju za izračun i provjeru postotka recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje i format povezane tehničke dokumentacije.

Tom se odredbom Komisiju ovlašćuje i za donošenje delegiranih akata o izmjeni minimalnog postotka recikliranog sadržaja oporabljene iz plastičnog otpada nakon potrošnje.

Člankom 8., u vezi s definicijom iz članka 3., određuju se uvjeti za ambalažu za koju će se smatrati da se može kompostirati te se propisuje da će se filter vrećice za kavu, ljepljive etikete pričvršćene na voće i povrće i vrlo lagane plastične vrećice za nošenje morati moći kompostirati u roku od 24 mjeseca nakon stupanja ove Uredbe na snagu. Ostala će ambalaža, osim laganih plastičnih vrećica za nošenje, za koju se državama članicama daje fleksibilnost, morati ispunjavati uvjete za recikliranje materijala. Tim se člankom također Komisija ovlašćuje za donošenje delegiranih akata o izmjeni popisa ambalaže koja se treba moći kompostirati.

Člankom 9. zahtijeva se da se masa i obujam ambalaže svedu na najmanju moguću razinu, uzimajući u obzir sigurnost i funkcionalnost ambalaže. Sukladnost s tom obvezom dokazuje se tehničkom dokumentacijom.

Člankom 10. utvrđuju se zahtjevi za ponovno uporabljivu ambalažu. Jedan je od zahtjeva da se, primjerice, ambalaža osmišljava, dizajnira i stavlja na tržište s ciljem ponovne uporabe ili ponovnog punjenja u najvećoj mogućoj mjeri. Ponovno uporabljiva ambalaža mora biti i dio sustava za ponovnu uporabu koji je u skladu s minimalnim uvjetima utvrđenima u Prilogu VI. ovoj Uredbi.

U *poglavlju III.* utvrđuju se zahtjevi u pogledu označivanja, obilježavanja i informiranja.

Člankom 11. propisuje se da se ambalaža obilježava oznakom koja sadržava informacije o sastavu materijala kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje. Iste se oznake stavljaju na spremnike za otpad kako bi potrošači lako mogli prepoznati primjeren način zbrinjavanja (*članak 12.*). Osim toga, usklađenom se oznakom po izboru izrađivača moraju pružati i informacije o recikliranom sadržaju u plastičnoj ambalaži. Na ponovno uporabljivoj ambalaži mora se nalaziti se QR kod ili druga vrsta nosača podataka koji omogućuje pristup relevantnim informacijama za olakšavanje ponovne uporabe. Komisija se ovlašćuje da provedbenim aktima odredi usklađene zahtjeve i formate za označivanje ambalaže i spremnika za otpad, kao i za identifikaciju sastava materijala ambalaže s pomoću tehnologije digitalnog označivanja.

U *poglavlju IV.* utvrđuju se obveze gospodarskih subjekata, a odredbe su uglavnom standardne odredbe iz Odluke 768/2008/EZ²⁷. Međutim, valja istaknuti članak 14. te članke od 21. do 28.

Člankom 14. zahtijeva se da dobavljači ambalaže ili ambalažnog materijala izrađivaču dostavljaju sve informacije i dokumentaciju koje su mu potrebne da dokaže sukladnost ambalaže.

Člankom 21. propisuje se da gospodarski subjekti koji krajnjim distributerima ili krajnjim korisnicima dostavljaju proizvode u skupnoj ili transportnoj ambalaži ili ambalaži za e-

²⁷ Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (SL L 218, 13.8.2008., str. 82.–128.).

trgovinu moraju osigurati da udio praznog prostora u ambalaži u odnosu na pakirani proizvod iznosi najviše 40 %.

Člankom 22. propisuje se da gospodarski subjekti na tržište ne smiju stavljati ambalažu u oblicima i u svrhe navedene u Prilogu V. Uredbi. Komisija je ovlaštena izmijeniti taj popis donošenjem delegiranog akta.

Člancima 23. i 24. zahtijeva se da gospodarski subjekt koji na tržište stavlja ponovno uporabljivu ambalažu uspostavi sustav za ponovnu uporabu te ambalaže. Gospodarski subjekti koji koriste ponovno uporabljivu ambalažu također moraju uspostaviti sustav za ponovnu uporabu takve ambalaže ili sudjelovati u takvom sustavu. Zahtjevi za sustave za ponovnu uporabu i za obnavljanje ponovno uporabljive ambalaže utvrđeni su u Prilogu VI. Uredbi.

Člankom 25. zahtijeva se da gospodarski subjekti koji proizvode nude na prodaju kroz sustav ponovnog punjenja krajnjim korisnicima dostavljaju određene informacije i osiguravaju sukladnost stanica za ponovno punjenje sa zahtjevima utvrđenima u dijelu C Priloga VI.

Člankom 26. utvrđuje se niz ciljeva za ponovnu uporabu i ponovno punjenje za razne sektore i oblike ambalaže. Utvrđuju se i izuzeća od obveze ispunjavanja ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja. Komisija može donijeti delegirane akte kojima se utvrđuju konkretniji ciljevi ponovne uporabe i dodatna izuzeća.

Člancima 27. i 28. utvrđuju se pravila za izračun ostvarenja ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja propisanih člankom 26. i za izvješćivanje nadležnog tijela o tim ciljevima. Komisija do 31. prosinca 2028. mora donijeti provedbeni akt kojim utvrđuje detaljna pravila izračuna i metodologiju u pogledu ciljeva utvrđenih u članku 26.

U *poglavlju V. (članak 29.)* utvrđuje se da godišnja potrošnja laganih plastičnih vrećica za nošenje do 31. prosinca 2025. ne smije biti veća od 40 takvih vrećica po osobi. Države članice mogu od obveze ispunjavanja tog cilja izuzeti vrlo lagane plastične vrećice za nošenje koje su potrebne zbog higijenskih razloga ili koje služe kao prodajna ambalaža za rasutu hranu kako bi se spriječilo bacanje hrane.

Poglavlje VI. o sukladnosti ambalaže sadržava uglavnom standardne odredbe iz Odluke 768/2008/EZ o načinu ocjenjivanja sukladnosti ambalaže. Odnosi se na:

- upotrebu pouzdanih, točnih i ponovljivih metoda za ispitivanje, mjerenje i izračunavanje (*članak 30.*),
- usklađene norme koje omogućuju pretpostavku sukladnosti (*članak 31.*),
- mogućnost da Komisija dese zajedničke tehničke specifikacije ako nisu dostupne usklađene norme (*članak 32.*),
- postupak ocjenjivanja sukladnosti (*članak 33.*), i
- EU izjavu o sukladnosti (*članak 34.*).

Poglavlje VII. odnosi se na gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom.

Člankom 35. zahtijeva se da države članice imenuju nadležno tijelo za provedbu i izvršenje obveza koje proizlaze iz članaka od 26. do 29. i Poglavlja VII.

Članak 36. odnosi se na izvješće o ranom upozoravanju, koje Komisija treba sastaviti u suradnji s Europskom agencijom za okoliš, u vezi s napretkom prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člancima 38. i 46.

Člankom 37. zahtijeva se da države članice u svoje planove gospodarenja otpadom, u skladu s člankom 28. Direktive 2008/98/EZ, uvrste poglavlje o gospodarenju ambalažom i ambalažnim otpadom.

Člankom 38. zahtijeva se da svaka država članica postupno sve više smanjuje količinu nastalog ambalažnog otpada po stanovniku u odnosu na količinu po stanovniku 2018., i to za 5 % do 2030., za 10 % do 2035. i za 15 % do 2040. Države članice moraju provoditi mjere, kao što su ekonomski instrumenti i druge mjere, za poticanje primjene hijerarhije otpada kako bi se spriječilo stvaranje ambalažnog otpada i maksimalno smanjio učinak ambalaže na okoliš.

Člankom 39. od država članica zahtijeva se da uspostave registar koji služi za praćenje usklađenosti proizvođača ambalaže sa zahtjevima iz poglavlja VII. Proizvođači, organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača ako je proizvođač imenovao takvu organizaciju ili imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača registriraju se u registru države članice u kojoj proizvođač ambalažu prvi put stavlja na raspolaganje. Proizvođači koji nisu registrirani ne smiju stavljati ambalažu na raspolaganje na tržištu države članice.

Člankom 40. utvrđuje se da će proizvođači koji prvi put stavljaju ambalažu na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice imati proširenu odgovornost proizvođača za svoju ambalažu u skladu s člankom 8. i člankom 8.a Direktive 2008/98/EZ.

Članak 41. odnosi se na organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača. Ako postoji više organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, potrebno je osigurati da one svoje obveze izvršavaju na cijelom državnom području države članice.

Člankom 42. propisuje se da proizvođači ili imenovana organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača moraju zatražiti ovlaštenje nadležnog tijela.

Člankom 43. zahtijeva se da države članice uspostave sustave za povrat i/ili prikupljanje sve ambalaže i ambalažnog otpada od potrošača, drugih krajnjih korisnika ili iz toka otpada.

Člankom 44. zahtijeva se uvođenje sustava povratne naknade za plastične boce za napitke za jednokratnu uporabu zapremnine do tri litre te za metalne i aluminijske spremnike za napitke zapremnine do tri litre. Utvrđuju se i izuzeća od tog pravila. Do 1. siječnja 2029. države članice moraju osigurati da svi sustavi povratne naknade ispunjavaju minimalne zahtjeve utvrđene u Prilogu X. Države članice smiju u sustav povratne naknade uključiti i staklo te bi trebale osigurati da sustavi povratne naknade za oblike jednokratne ambalaže, osobito za staklene boce za napitke za jednokratnu uporabu, kad je to tehnički i ekonomski izvedivo, budu jednako dostupni i za ponovno uporabljivu ambalažu.

Člankom 45. zahtijeva se da države članice poduzmu mjere za poticanje upotrebe sustava za omogućivanje ponovne uporabe. Te mjere mogu biti, primjerice, upotreba sustava povratne naknade za ambalažu koja nije obuhvaćena sustavima povratne naknade propisanim člankom 44.

Člankom 46. utvrđuju se ciljevi recikliranja ambalažnog otpada koje države članice moraju ispuniti do 31. prosinca 2025. i do 31. prosinca 2030., a koji su jednaki onima iz Direktive 94/62/EZ. Ako države članice odgode rokove za postizanje ciljeva za 2025., moraju podnijeti plan provedbe u skladu s Prilogom XI. Komisija može zatražiti da država članica revidira svoj plan provedbe.

Člancima 47. i 48. utvrđuju se pravila za izračun ostvarenja ciljeva recikliranja iz članka 46. stavka 1.

Člankom 49. zahtijeva se da proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača stavljaju na raspolaganje informacije o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada

i gospodarenju ambalažnim otpadom od ambalaže koju isporučuju na državnom području države članice.

Članak 50. odnosi se na obvezu država članica da Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostavljaju izvješće o:

- ostvarenju ciljeva recikliranja,
- potrošnji vrlo laganih, laganih i debelih plastičnih vrećica za nošenje,
- stopi prikupljanja ambalaže koja je obuhvaćena obvezom uspostave sustava povratne naknade, te
- ambalaži stavljenoj na tržište i stopama recikliranja za oblike/vrste ambalaže kako su navedeni u tablici 3 u dijelu 3. Priloga II.

Člankom 51. utvrđuju se pravila za baze podataka o ambalaži i o informacije koje moraju sadržavati.

Poglavlje VIII. odnosi se na zaštitne postupke te se temelji na standardnim odredbama.

Poglavlje IX. (članak 57.) odnosi se na zelenu javnu nabavu i, konkretnije, mogućnost da Komisija donosi delegirane akte radi utvrđivanja zahtjeva primjenjivih na ugovore o javnoj nabavi (npr. tehničkih specifikacija, kriterija za odabir, kriterija za dodjelu itd.), na temelju zahtjeva održivosti utvrđenih u ovoj Uredbi.

Poglavlje X. standardno je poglavlje s člancima o delegiranim aktima (*članak 58.*) i provedbenim aktima (*članak 59.*).

U *Poglavlju XI.* utvrđuju se izmjene Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904.

Poglavlje XII. standardno je poglavlje o završnim odredbama, s člancima o sankcijama (*članak 62.*), o provedbi evaluacije Uredbe osam godina nakon donošenja (*članak 63.*) te o odredbama o stavljanju izvan snage i prijelaznim odredbama (*članak 64.*).

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
 uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
 uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
 nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
 uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹,
 uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija²,
 u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
 budući da:

- (1) Proizvode treba pakirati radi zaštite i jednostavnog prijevoza od mjesta proizvodnje do mjesta upotrebe ili potrošnje. Za funkcioniranje unutarnjeg tržišta za proizvode neophodno je spriječiti nastanak prepreka na unutarnjem tržištu za ambalažu. Rascjepkana pravila i nejasni dovode do dodatnih troškova za gospodarske subjekte.
- (2) Osim toga, u ambalaži se upotrebljavaju velike količine primarnih sirovina (40 % plastike i 50 % papira koji se koriste u Uniji namijenjeno je za ambalažu) te ona predstavlja 36 % krutog komunalnog otpada³. Visoke razine proizvedene ambalaže, koje su uz to u stalnom porastu, i niske razine ponovne uporabe i recikliranja velike su prepreke postizanju niskougljičnog kružnog gospodarstva. Stoga bi u ovoj Uredbi usklađivanjem nacionalnih mjera trebalo utvrditi pravila za cijeli životni ciklus ambalaže koja pridonose učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i pritom spriječiti i smanjiti štetan učinak ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i zdravlje ljudi. Utvrđivanje mjera u skladu s hijerarhijom otpada trebalo bi pridonijeti prelasku na kružno gospodarstvo.

¹ SL C [...], [...], str. [...].

² SL C [...], [...], str. [...].

³ Eurostat, Statistički podaci o ambalažnom otpadu: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Packaging_waste_statistics

- (3) U Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁴ utvrđuju se zahtjevi za države članice u pogledu ambalaže, primjerice osnovni zahtjevi, koji se odnose na sastav ambalaže, njezinu ponovnu uporabljivost i obnovljivost, te ciljevi u pogledu uporabe i recikliranja.
- (4) U provjeri primjerenosti iz 2014. koja se odnosila na Direktivu 94/62/EZ⁵ preporučeno je da se osnovne zahtjeve, koje se smatralo jednim od glavnih sredstava za postizanje bolje okolišne učinkovitosti ambalaže, prilagodi kako bi bili „konkretniji i lako provedivi” i da ih se ojača.
- (5) U skladu sa zelenim planom⁶ u novom akcijskom planu za kružno gospodarstvo⁷ obvezuje se na jačanje osnovnih zahtjeva za ambalažu kako bi do 2030. sva ambalaža postala ponovno uporabljiva odnosno kako bi je se moglo reciklirati, kao i na razmatranje drugih mjera za smanjenje (prekomjerne) ambalaže i ambalažnog otpada, poticanje dizajna za ponovnu uporabu i mogućnost recikliranja ambalaže, smanjenje složenosti ambalažnih materijala i uvođenje zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži. Komisiju se obvezuje na ocjenjivanje izvedivosti označivanja na razini cijele Unije kojim se olakšava pravilno odvajanje ambalažnog otpada na izvoru.
- (6) Plastična ambalaža materijal je s najvećim intenzitetom ugljika, a recikliranje plastičnog otpada je, kad je riječ o upotrebi fosilnih goriva, otprilike pet puta bolje od spaljivanja uz energetske oporabu⁸. Kao što se navodi u europskoj strategiji za plastiku⁹, u akcijskom planu za kružno gospodarstvo obvezuje se na veće korištenje reciklirane plastike i pridonosenje održivijoj upotrebi plastike. Proračun Unije i sustav vlastitih sredstava pridonose smanjenju onečišćenja od plastičnog ambalažnog otpada¹⁰. Odlukom Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053 od 14. prosinca 2020. o sustavu vlastitih sredstava Europske unije uveden je od 1. siječnja 2021. nacionalni doprinos razmjeran količini plastičnog ambalažnog otpada koji se ne reciklira u svakoj državi članici. Ta su vlastita sredstva dio poticaja za smanjenje potrošnje plastike za jednokratnu uporabu te za poticanje recikliranja i kružnog gospodarstva.
- (7) Vijeće je u zaključcima iz prosinca 2020.¹¹ istaknulo da bi u okviru revizije Direktive 94/62/EZ trebalo ažurirati i uspostaviti konkretnije, djelotvornije i lakše provedive odredbe za održivu ambalažu na unutarnjem tržištu i smanjenje složenosti ambalaže

⁴ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

⁵ Europska komisija (2014.), *Ex post* evaluacija pet direktiva o tokovima otpada – SWD(2014) 209.

⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=COM%3A2019%3A640%3AFIN>

⁷ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/?uri=COM:2020:98:FIN&WT.mc_id=Twitter

⁸ Amadei A., Ardente F., Garcia-Gutierrez P., Klenert D., Nessi S., Tonini D., Tosches D., Saveyn H. (2022.), *Environmental and economic assessment of plastic waste recycling, Mechanical, physical and chemical recycling technologies*; objava u pripremi.

⁹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, „Europska strategija za plastiku u kružnom gospodarstvu”, COM(2018) 28 final.

¹⁰ Odluka Vijeća (EU, Euratom) 2020/2053 od 14. prosinca 2020. o sustavu vlastitih sredstava Europske unije te o stavljanju izvan snage Odluke 2014/335/EU, Euratom (SL L 424, 15.12.2020., str. 1.).

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13852-2020-INIT/hr/pdf>

kako bi se poticala ekonomski izvediva rješenja, povećala mogućnost ponovne uporabe i recikliranja te kako bi se što više smanjila količina zabrinjavajućih tvari u ambalažnim materijalima, posebice kad je riječ o materijalima za pakiranje hrane, kao i za utvrđivanje lako razumljivog označivanja ambalaže kako bi se potrošače informiralo o mogućnosti njezina recikliranja i o tome gdje se ambalažni otpad treba odložiti kako bi se olakšalo razvrstavanje i recikliranje.

- (8) U Rezoluciji Europskog parlamenta od 10. veljače 2021. o novom akcijskom planu za kružno gospodarstvo¹² ponovno je istaknut cilj da sva ambalaža postane ponovno uporabljiva ili da ju se može reciklirati na gospodarski održiv način do 2030. te se pozvalo Komisiju da predstavi zakonodavni prijedlog, uključujući mjere i ciljeve smanjenja otpada te ambiciozne osnovne zahtjeve iz Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu, kako bi se smanjila prekomjerna ambalaža, među ostalim u e-trgovini, poboljšala mogućnost recikliranja, što više smanjila složenost ambalaže, povećao udio recikliranog sadržaja, postupno prestale upotrebljavati opasne i štetne tvari te promicala ponovna uporaba.
- (9) Ovom Uredbom dopunjuje se Uredba [o ekološkom dizajnu za održive proizvode]¹³, u kojoj se ambalaža ne navodi kao posebna kategorija proizvoda. Međutim, trebalo bi podsjetiti da se u delegiranim aktima donesenima na temelju Uredbe [o ekološkom dizajnu za održive proizvode] mogu utvrditi dodatni ili detaljniji zahtjevi za pakiranje određenih proizvoda, osobito kad je riječ o što većem smanjenju ambalaže kad se zbog dizajna ili novog dizajna proizvoda može upotrijebiti ambalaža s manjim učinkom na okoliš.
- (10) Ova bi se Uredba trebala primjenjivati na svu ambalažu koja se stavlja na tržište Unije i na sav ambalažni otpad, neovisno o vrsti ambalaže i upotrijebljenom materijalu. Radi pravne jasnoće definiciju ambalaže iz prethodne Direktive 94/62/EZ trebalo bi restrukturirati bez promjene sadržaja. Prodajnu ambalažu, skupnu ambalažu i transportnu ambalažu trebalo bi definirati odvojeno kako bi se izbjeglo udvostručavanje terminologije. Prema tome, prodajna ambalaža odgovara primarnoj ambalaži, skupna ambalaža odgovara sekundarnoj ambalaži, a transportna ambalaža odgovara tercijarnoj ambalaži.
- (11) Predmet koji je sastavni dio proizvoda i nužan za držanje, održavanje ili čuvanje tog proizvoda tijekom njegova životnog vijeka i ako je namjena da se svi elementi zajedno koriste, troše ili zbrinjavaju ne bi trebalo smatrati ambalažom jer je funkcija tog predmeta neodvojivo povezana s činjenicom da je on dio proizvoda. Međutim, s obzirom na ponašanje potrošača u pogledu zbrinjavanja filter vrećica za čaj i kavu te pojedinačnih jedinica za automate za kavu ili čaj, koje se u praksi zbrinjavaju zajedno s ostacima proizvoda, što dovodi do kontaminacije tokova kompostiranja i recikliranja, te bi konkretne predmete trebalo smatrati ambalažom. To je u skladu s ciljem povećanja odvojenog skupljanja biootpada, kako je propisano člankom 22.

¹² https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0040_HR.html

¹³ https://ec.europa.eu/info/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/sustainable-products/ecodesign-sustainable-products_hr

Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴. Nadalje, kako bi financijske i operativne obveze koje se odnose na kraj životnog vijeka bile dosljedne, ambalažom bi trebalo smatrati i sve pojedinačne jedinice za automate za kavu ili čaj koje su nužne za držanje kave ili čaja.

- (12) U skladu s hijerarhijom otpada utvrđenom u članku 4. stavku 2. Direktive 2008/98/EZ i na temelju razmatranja životnog ciklusa radi postizanja najboljeg ukupnog učinka na okoliš, cilj je mjera predviđenih ovom Uredbom smanjiti količinu ambalaže koja se stavlja na tržište u smislu njezina obujma i mase, spriječiti stvaranje ambalažnog otpada, osobito najvećim mogućim smanjenjem ambalaže, izbjeći upotrebu ambalaže kad ona nije potrebna i povećati ponovnu uporabu ambalaže. Osim toga, mjerama se želi povećati upotreba recikliranog sadržaja u ambalaži, osobito u plastičnoj ambalaži u kojoj se koristi vrlo malo recikliranog sadržaja, kao i stopa recikliranja za svu ambalažu i kvaliteta nastalih sekundarnih sirovina te ujedno smanjiti druge oblike uporabe i konačnog zbrinjavanja.
- (13) Ambalažu bi trebalo dizajnirati, proizvoditi i komercijalizirati na način koji omogućava njezinu ponovnu uporabu ili visokokvalitetno recikliranje i što više smanjuje učinak na okoliš tijekom cijelog njezina životnog ciklusa i životnog ciklusa proizvoda za koje je dizajnirana.
- (14) U skladu s ciljevima akcijskog plana za kružno gospodarstvo¹⁵ i strategije održivosti u području kemikalija¹⁶ te kako bi se dobro upravljalo kemikalijama tijekom njihova cijelog životnog ciklusa i prešlo na netoksično i kružno gospodarstvo, a s obzirom na važnost ambalaže u svakodnevnom životu, ovom je Uredbom potrebno obuhvatiti pitanja učinka na zdravlje ljudi i okoliš te na uspješnost u pogledu održivosti u širem smislu, uključujući kružnost, kao rezultat učinka zabrinjavajućih tvari na cijeli životni ciklus ambalaže, od proizvodnje do upotrebe i kraja životnog vijeka, uključujući gospodarenje otpadom.
- (15) Uzimajući u obzir znanstveni i tehnološki napredak, ambalažu bi trebalo dizajnirati i proizvoditi tako da se u njezinu sastavu ograniči prisutnost određenih teških metala i drugih zabrinjavajućih tvari. Kao što je navedeno u strategiji održivosti u području kemikalija, zabrinjavajuće tvari treba sve manje upotrebljavati i što češće im nalaziti zamjenu, a najopasnije tvari postupno ukidati ako nisu nužne, posebno u proizvodima široke potrošnje. Prema tome bi zabrinjavajuće tvari kao sastavne dijelove ambalažnog materijala ili bilo koje komponente ambalaže trebalo što više smanjiti kako ambalaža i reciklirani materijali iz ambalaže tijekom svojeg životnog ciklusa ne bi štetno utjecali na zdravlje ljudi ni okoliš.

¹⁴ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

¹⁵ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija, „Novi akcijski plan za kružno gospodarstvo – Za čišću i konkurentniju Europu”, COM(2020) 98 final.

¹⁶ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Strategija održivosti u području kemikalija – Prelazak na netoksični okoliš”, COM(2020) 667 final.

- (16) U skladu s akcijskim planom za postizanje nulte stope onečišćenja¹⁷, politike Unije trebale bi se temeljiti na načelu preventivnog djelovanja na samom izvoru. Komisija u strategiji održivosti u području kemikalija naglašava da bi Uredbu (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁸ i Uredbu (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁹ trebalo ojačati jer su one temelj za regulaciju kemikalija u Uniji te ih dopuniti dosljednim pristupima za procjenu kemikalija i upravljanje njima u postojećem sektorskom zakonodavstvu. Stoga se radi zaštite zdravlja ljudi i okoliša tvari u ambalaži i komponentama ambalaže ograničavaju na izvoru i prvenstveno uređuju na temelju Uredbe (EZ) br. 1907/2006 u skladu s pravilima i postupcima utvrđenima u njezinoj glavi VIII., i to u svim fazama životnog ciklusa tvari, uključujući fazu otpada. Zato bi trebalo podsjetiti da se odredbe te uredbe primjenjuju za donošenje ili izmjenu ograničenja tvari koje su proizvedene za upotrebu ili se upotrebljavaju u proizvodnji ambalaže ili komponenti ambalaže, kao i ograničenja stavljanja na tržište tvari prisutnih u ambalaži ili ambalažnim komponentama. Kad je riječ o ambalaži obuhvaćenoj područjem primjene Uredbe (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća²⁰, trebalo bi podsjetiti da se ta uredba primjenjuje kako bi se osigurala visoka razina zaštite potrošača pakirane hrane.
- (17) Uz ograničenja iz Priloga XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 i uz, u mjeri u kojoj su primjenjive na ambalažu u dodiru s hranom, odredbe iz Uredbe (EZ) br. 1935/2004, radi dosljednosti je primjereno zadržati postojeća ograničenja za olovo, kadmij, živu i šesterovalentni krom koji su prisutni u ambalaži ili komponentama ambalaže.
- (18) Izuzeća od razina koncentracije olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji su prisutni u ambalaži ili komponentama ambalaže utvrđena su u Odluci Komisije 2001/171/EZ²¹ i Odluci Komisije 2009/292/EZ²², koje su donesene na temelju Direktive 94/62/EZ te bi ih trebalo zadržati i u ovoj Uredbi. Međutim, kako bi ih se

¹⁷ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija „Put prema zdravom planetu za sve – Akcijski plan EU-a: Prema postizanju nulte stope onečišćenja zraka, vode i tla”, COM(2021) 400 final.

¹⁸ Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL L 396, 30.12.2006., str. 1.).

¹⁹ Uredba (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o razvrstavanju, označivanju i pakiranju tvari i smjesa, o izmjeni i stavljanju izvan snage Direktive 67/548/EEZ i Direktive 1999/45/EZ i o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1907/2006 (SL L 353, 31.12.2008., str. 1.).

²⁰ Uredba (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom i stavljanju izvan snage direktiva 80/590/EEZ i 89/109/EEZ (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.–17.).

²¹ Odluka Komisije 2001/171/EZ od 19. veljače 2001. o utvrđivanju uvjeta za odstupanje za staklenu ambalažu u pogledu razina koncentracije teških metala utvrđenih u Direktivi 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, SL L 62, 2.3.2001., str. 20.

²² Odluka Komisije 2009/292/EZ od 24. ožujka 2009. o utvrđivanju uvjeta odstupanja za plastične sanduke i plastične palete u vezi s razinama koncentracije teških metala utvrđenim u Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu, SL L 79, 25.3.2009., str. 44.

izmijenilo ili stavilo izvan snage i kako bi se prema potrebi odredila daljnja izuzeća od razina koncentracije olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji su prisutni u ambalaži ili komponentama ambalaže, ili kako bi se u ovoj Uredbi izmijenila granična vrijednost koncentracije tih metala radi prilagodbe tehničkom i znanstvenom napretku, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

- (19) Budući da se ograničenja tvari na temelju razloga kemijske sigurnosti ili razloga povezanih sa sigurnošću hrane uređuju drugim zakonodavstvom Unije, ne bi ih trebalo omogućavati ovom Uredbom, osim kad je riječ o ograničenjima olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koja su već utvrđena na temelju Direktive 94/62/EZ te bi ih i dalje trebalo uređivati na temelju ove Uredbe. Međutim, trebalo bi se, ponajprije zbog razloga koji se ne odnose na kemijsku sigurnost ni sigurnost hrane, omogućiti ograničavanje tvari prisutnih u ambalaži i komponentama ambalaže ili tvari koje se upotrebljavaju u postupku njihove proizvodnje koje negativno utječu na održivost ambalaže, osobito u smislu njezine kružnosti, mogućnosti ponovne uporabe i recikliranja.
- (20) Dizajniranje ambalaže s ciljem njezina recikliranja nakon što postane ambalažni otpad jedna je od najučinkovitijih mjera za poboljšanje kružnosti ambalaže te povećanje stopa recikliranja i upotrebe recikliranog sadržaja u ambalaži. Kriteriji za dizajn za recikliranje utvrđeni su za niz oblika ambalaže u okviru dobrovoljnih sektorskih programa ili su ih neke države članice utvrdile radi modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača. Kako bi se spriječio nastanak prepreka na unutarnjem tržištu, a industriji omogućili jednaki uvjeti tržišnog natjecanja te kako bi se promicala održivost ambalaže, potrebno je utvrditi obvezne zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja ambalaže, i to usklađivanjem kriterija i metodologije za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže na temelju metodologije dizajna za recikliranje na razini Unije. Kako bi se ostvario cilj iz akcijskog plana za kružno gospodarstvo da se do 2030. sva ambalaža može reciklirati ili ponovno upotrijebiti na gospodarski održiv način, trebalo bi utvrditi razrede učinkovitosti recikliranja ambalaže na temelju kriterija za dizajn za recikliranje koji se odnose na kategorije ambalaže kako su navedene u Prilogu II. Međutim, ambalaža bi trebala biti u skladu s tim kriterijima tek od 1. siječnja 2030. kako bi gospodarski subjekti imali dovoljno vremena za prilagodbu.
- (21) Budući da dizajn za recikliranje sam po sebi ne znači da će se ambalaža zaista reciklirati, potrebno je utvrditi jedinstvenu metodologiju i kriterije za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže u praksi na temelju najsuvremenijih postupaka odvojenog prikupljanja, razvrstavanja i recikliranja te infrastrukture koja je stvarno dostupna u Uniji. Povezano izvješćivanje država članica i, prema potrebi, gospodarskih subjekata trebalo bi pridonijeti utvrđivanju pragova za mogućnost recikliranja „u širim razmjerima” i na temelju toga ažurirati razrede učinkovitosti recikliranja s obzirom na određene ambalažne materijale i kategorije ambalaže.
- (22) Kako bi se utvrdila usklađena pravila za dizajn ambalaže u svrhu osiguravanja mogućnosti njezina recikliranja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje delegiranih akata kako bi odredila detaljne kriterije za dizajn ambalaže za recikliranje prema ambalažnim materijalima i kategorijama ambalaže, kao i za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja ambalaže u širim razmjerima, među ostalim za kategorije ambalaže koje nisu navedene u ovoj Uredbi. Kako bi gospodarski subjekti i države članice imali dovoljno vremena za prikupljanje i dostavljanje podataka potrebnih za utvrđivanje metodologije recikliranja u širim razmjerima, izrađivači bi trebali

osigurati da se od 2035. ambalaža reciklira u širim razmjerima. Time bi se trebala osigurati usklađenost ambalaže s kriterijima za dizajn za recikliranje, kao i njezino recikliranje u praksi na temelju najsuvremenijih postupaka za odvojeno prikupljanje, razvrstavanje i recikliranje.

- (23) U svrhu poticanja inovacija u području ambalaže, primjereno je omogućiti dodatno razdoblje od pet godina da se ambalažu koja ima inovativne značajke koje znatno poboljšavaju osnovnu funkciju ambalaže i koja ima očigledne koristi za okoliš uskladi sa zahtjevima u pogledu mogućnosti recikliranja. Inovativne značajke trebalo bi objasniti u tehničkoj dokumentaciji priloženoj ambalaži.
- (24) Kako bi se zaštitili zdravlje i sigurnost ljudi i životinja, zbog prirode pakiranih proizvoda i povezanih zahtjeva primjereno je da se zahtjevi u pogledu mogućnosti recikliranja ne primjenjuju na unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. Direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²³ i članku 4. stavku 25. Uredbe (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća²⁴ koje je u izravnom dodiru s medicinskim proizvodom, kao ni na kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵ i *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća²⁶. Ta bi se izuzeća trebala primjenjivati do 1. siječnja 2035.
- (25) Neke države članice poduzimaju mjere za povećanje mogućnosti recikliranja ambalaže kroz modulaciju naknada za proširenu odgovornost proizvođača. Takve inicijative koje se poduzimaju na nacionalnoj razini mogu stvoriti regulatornu nesigurnost za gospodarske subjekte, osobito ako ambalažu isporučuju u nekoliko država članica. S druge strane, modulacija naknada za proširenu odgovornost proizvođača djelotvoran je ekonomski instrument za poticanje održivijeg dizajna ambalaže koji dovodi do bolje mogućnosti recikliranja ambalaže i istodobno poboljšava funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Stoga je nužno uskladiti kriterije za modulaciju naknada za proširenu odgovornost proizvođača na temelju razreda učinkovitosti recikliranja koji se dobiva ocjenjivanjem mogućnosti recikliranja, a da se pritom ne utvrde stvarni iznosi takvih naknada. Budući da bi ti kriteriji trebali biti povezani s kriterijima za mogućnost recikliranja ambalaže, primjereno je ovlastiti Komisiju da takve usklađene kriterije utvrdi zajedno s detaljnim kriterijima za dizajn za recikliranje prema kategorijama ambalaže.

²³ Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.).

²⁴ Uredba (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.).

²⁵ Uredba (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (SL L 117, 5.5.2017., str. 1.).

²⁶ Uredba (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o *in vitro* dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU (SL L 117, 5.5.2017., str. 176.).

- (26) Kako bi se osigurala njezina kružnost, ambalaža bi se trebala dizajnirati i proizvoditi tako da se omogući da se veći dio primarnih sirovina zamijeni recikliranim materijalima. Povećana upotreba recikliranih materijala pridonosi razvoju kružnog gospodarstva s funkcionalnim tržištima recikliranih materijala, smanjuje troškove, ovisnosti i negativne učinke na okoliš povezane s upotrebom primarnih sirovina te omogućuje resursno učinkovitiju upotrebu materijala. Kad je riječ o ambalažnim materijalima, plastična ambalaža sadržava najmanje recikliranih materijala. Kako bi se ta pitanja riješila na najprimjereniji način, korištenje reciklirane plastike treba povećati utvrđivanjem obveznih ciljeva za reciklirani sadržaj u plastičnoj ambalaži na različitim razinama ovisno o kontaktnoj osjetljivosti²⁷ pojedine plastične ambalaže, pri čemu ti ciljevi moraju postati obvezujući do 2030. Kako bi se dodatno osigurala kružnost ambalaže, veći bi se ciljevi trebali primjenjivati od 2040.
- (27) Valja pojasniti da se papirnati materijal dobiven postupkom razvlaknjivanja drva ne smatra obuhvaćenim definicijom plastike iz članka 3. točke 43.
- (28) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite zdravlja ljudi i životinja u skladu sa zahtjevima iz zakonodavstva Unije i izbjegao rizik za sigurnost opskrbe lijekovima i sigurnost medicinskih proizvoda, prikladno je predvidjeti izuzeće od obveze minimalnog udjela recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži za unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 23. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 25. Uredbe (EU) 2019/6, kao i za kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745 te kontaktno osjetljivu ambalažu *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746. To bi se izuzeće trebalo primjenjivati i na vanjsko pakiranje lijekova i veterinarsko-

²⁷ Kontaktno osjetljiva ambalaža odnosi se na plastičnu ambalažu proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2003. o dodacima hrani za životinje (SL L 268, 18.10.2003., str. 29.), Uredbom (EZ) br. 1935/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. listopada 2004. o materijalima i predmetima koji dolaze u dodir s hranom (SL L 338, 13.11.2004., str. 4.), Uredbom (EZ) br. 767/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o stavljanju na tržište i korištenju hrane za životinje, izmjeni Uredbe (EZ) br. 1831/2003 Europskog parlamenta i Vijeća i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/373/EEZ, Direktive Komisije 80/511/EEZ, direktiva Vijeća 82/471/EEZ, 83/228/EEZ, 93/74/EEZ, 93/113/EZ i 96/25/EZ te Odluke Komisije 2004/217/EZ (SL L 229, 1.9.2009, str. 1.), Uredbom (EZ) br. 1223/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o kozmetičkim proizvodima (preinaka) (SL L 342, 22.12.2009., str. 59.), Uredbom (EU) 2017/745 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o medicinskim proizvodima, o izmjeni Direktive 2001/83/EZ, Uredbe (EZ) br. 178/2002 i Uredbe (EZ) br. 1223/2009 te o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 90/385/EEZ i 93/42/EEZ (SL L 117, 5.5.2017., str. 1.), Uredbom (EU) 2017/746 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2017. o *in vitro* dijagnostičkim medicinskim proizvodima te o stavljanju izvan snage Direktive 98/79/EZ i Odluke Komisije 2010/227/EU (SL L 117, 5.5.2017., str. 176.), Uredbom (EU) 2019/4 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o proizvodnji, stavljanju na tržište i uporabi lijekovite hrane za životinje, o izmjeni Uredbe (EZ) br. 183/2005 Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/167/EEZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 1.), Uredbom (EU) 2019/6 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o veterinarsko-medicinskim proizvodima i stavljanju izvan snage Direktive 2001/82/EZ (SL L 4, 7.1.2019., str. 43.), Direktivom 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu (SL L 311, 28.11.2001., str. 67.) i Direktivom 2008/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 2008. o kopnenom prijevozu opasnih tvari (SL L 260, 30.9.2008., str. 13.–59.).

medicinskih proizvoda kako je definirano u članku 1. točki 24. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 26. Uredbe (EU) 2019/6 u slučajevima u kojima mora ispuniti posebne zahtjeve kako bi se očuvala kvaliteta medicinskog proizvoda.

- (29) Kako bi se spriječio nastanak prepreka na unutarnjem tržištu, a obveze provodile učinkovito, gospodarski subjekti trebali bi osigurati da plastični dio svake jedinice ambalaže jedinice sadržava određeni minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje.
- (30) Gospodarske subjekte trebalo bi poticati da povećaju reciklirani sadržaj u plastičnom dijelu ambalaže. To se najprikladnije može postići uvođenjem modulacije naknada za proširenu odgovornost proizvođača na temelju postotka recikliranog sadržaja u ambalaži. Modulacija naknade trebala bi se temeljiti na zajedničkim pravilima za izračun i provjeru recikliranog sadržaja u takvoj ambalaži.
- (31) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu pravila za izračun i provjeru, po jedinici plastičnog otpada nakon potrošnje u ambalaži, prisutnog udjela recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje te pravila za utvrđivanje formata tehničke dokumentacije, Komisija bi trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih odredbi, u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁸.
- (32) Kad je riječ o plastičnoj ambalaži, osim ako je proizvedena od polietilen-tereftalata (PET), zahtijevat će se da se dovoljno prije datuma primjene povezanih zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja ponovno ocijeni dostupnost odgovarajućih tehnologija za recikliranje takve plastične ambalaže, među ostalim s obzirom na postojeća odobrenja na temelju relevantnih pravila Unije, kao i da se takva tehnologija instalira u praksi. Na temelju te ocjene možda će biti potrebno predvidjeti odstupanja od zahtjeva u pogledu recikliranog sadržaja u određenoj predmetnoj kontaktno osjetljivoj plastičnoj ambalaži ili revidirati takva odstupanja. Komisiji bi u tu svrhu trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora.
- (33) Kako bi se uzeli u obzir rizici povezani s mogućom nedostatnom opskrnom određenim plastičnim otpadom za recikliranje koji bi mogli dovesti do previsokih cijena ili negativnih učinaka na zdravlje, sigurnost i okoliš, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora kad je riječ o privremenoj izmjeni ciljeva za obvezni reciklirani udio u plastičnoj ambalaži. Komisija bi u evaluaciji obrazloženja takvog delegiranog akta trebala ocijeniti dobro argumentirane zahtjeve fizičkih i pravnih osoba.
- (34) Kad je riječ o materijalima osim plastike, kao što su staklo i aluminij, prisutan je jasan trend zamjene primarnih sirovina recikliranim materijalima te se očekuje da će se taj trend nastaviti zbog promjena u pravnom i gospodarskom okruženju te očekivanjima potrošača. Komisija bi unatoč tomu trebala pažljivo nadzirati upotrebu recikliranog sadržaja u ambalažnim materijalima osim plastike te bi trebala ocijeniti

²⁸

Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

primjerenost prijedloga za određivanje daljnjih mjera, uključujući postavljanje ciljeva, kojima se nastoji povećati upotreba recikliranog sadržaja u ambalaži koja nije plastična.

- (35) Tokovi biootpada često su kontaminirani konvencionalnom plastikom, dok su tokovi recikliranja materijala često kontaminirani plastikom koja se može kompostirati. Ta unakrsna kontaminacija dovodi do gubitka resursa i smanjenja kvalitete sekundarnih sirovina te bi je trebalo spriječiti na izvoru. Budući da ispravan način zbrinjavanja plastične ambalaže koja se može kompostirati sve više zbunjuje potrošače, opravdano je i potrebno utvrditi jasna zajednička pravila o upotrebi plastične ambalaže koja se može kompostirati, propisujući je samo kad ima očite koristi za okoliš ili zdravlje ljudi. To je osobito slučaj kad upotreba ambalaže koja se može kompostirati pridonosi prikupljanju ili zbrinjavanju biootpada.
- (36) Kad je riječ o ograničenim primjenama ambalaže proizvedene od biorazgradivih plastičnih polimera, postoji jasna korist za okoliš ako se upotrebljava ambalaža koja se može kompostirati koja ulazi u kompostane, uključujući postrojenja za anaerobnu razgradnju, u kontroliranim uvjetima. Nadalje, kad su u državi članici dostupni odgovarajući programi prikupljanja otpada i infrastrukture za obradu otpada, trebalo bi ograničiti fleksibilnost pri odlučivanju hoće li se na njezinu državnom području uvesti obveza da se u laganim plastičnim vrećicama za nošenje koristi plastika koja se može kompostirati. Kako potrošači ne bi bili zbunjeni u pogledu ispravnog načina zbrinjavanja i s obzirom na ekološku korist kružnosti ugljika, sva ostala plastična ambalaža trebala bi se koristiti za recikliranje materijala, a njezin dizajn ne bi trebao utjecati na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada.
- (37) Kad je to opravdano i primjereno zbog tehnoloških i regulatornih promjena koje utječu na zbrinjavanje plastike koja se može kompostirati te pod određenim uvjetima kojima se osigurava da upotreba takvih materijala bude korisna za okoliš i zdravlje ljudi, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora kako bi izmijenila ili proširila popis ambalaže koja se može kompostirati.
- (38) Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima za ambalažu koja se može kompostirati, potrebno je uvesti pretpostavku sukladnosti ambalaže koja se može kompostirati i koja je u skladu s usklađenim normama donesenima na temelju Uredbe (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća²⁹ u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva te, u skladu s najnovijim znanstvenim i tehnološkim napretkom, uzeti u obzir parametre, uključujući trajanje kompostiranja i dopuštene razine kontaminacije, koji odražavaju stvarne uvjete u postrojenjima za obradu biootpada, uključujući postupke anaerobne razgradnje.

²⁹ Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (Tekst značajan za EGP) (SL L 316, 14.11.2012., str. 12.).

- (39) Trebalo bi podsjetiti da sva ambalaža koja se može kompostirati i koja je materijal u dodiru s hranom mora ispunjavati zahtjeve utvrđene u Uredbi (EZ) br. 1935/2004.
- (40) Ambalažu bi trebalo dizajnirati tako da joj masa i obujam budu što manji, a da se pritom očuvaju njezine funkcije ambalaže. Izrađivač ambalaže trebao bi ocijeniti ambalažu u odnosu na kriterije učinkovitosti, kako je navedeno u Prilogu IV. ovoj Uredbi. S obzirom na cilj ove Uredbe da se smanji količina ambalaže i ambalažnog otpada i poboljša kružnost ambalaže na cijelom unutarnjem tržištu, primjereno je dodatno pojasniti i postrožiti postojeće kriterije. Stoga bi trebalo izmijeniti popis kriterija učinkovitosti ambalaže, kako su navedeni u postojećoj usklađenoj normi EN 13428:2000³⁰. Iako su stavljanje na tržište i prihvaćenost kod potrošača i dalje relevantni za dizajn ambalaže, oni ne bi trebali biti uključeni u kriterije učinkovitosti koji sami po sebi opravdavaju dodatnu masu i obujam ambalaže. Međutim, to ne bi smjelo utjecati na specifikacije zanatskih i industrijskih proizvoda ni prehrambenih i poljoprivrednih proizvoda koji su na temelju EU-ova sustava zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla registrirani i zaštićeni Unijina cilja da zaštiti kulturnu baštinu i tradicionalna znanja i umijeća. S druge strane, mogućnost recikliranja, upotreba recikliranog sadržaja i ponovna uporaba mogu opravdati dodatnu masu ili obujam ambalaže te bi ih trebalo uključiti u kriterije učinkovitosti. Ambalaža s dvostrukom stijenkom, lažnim dnom i drugim značajkama čiji je jedini cilj povećati percipiranu veličinu proizvoda ne bi se smjela stavljati na tržište jer ne ispunjava zahtjev najvećeg mogućeg smanjenja ambalaže. Isto bi pravilo trebalo primjenjivati na suvišnu ambalažu koja nije nužna za osiguravanje funkcionalnosti ambalaže.
- (41) Kako bi se ispunili zahtjevi u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže, posebnu bi pozornost trebalo posvetiti ograničavanju praznog prostora i ograničavanju skupne i transportne ambalaže, uključujući ambalažu za e-trgovinu.
- (42) Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže, potrebno je uvesti pretpostavku sukladnosti za ambalažu koja je sukladna usklađenim normama donesenima na temelju Uredbe (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva i odrediti mjerljive kriterije za dizajn, uključujući, prema potrebi, najveću dopuštenu težinu ili ograničenja praznog prostora u određenim oblicima ambalaže, kao i, automatski, standardiziran dizajn ambalaže koji je u skladu sa zahtjevom najvećeg mogućeg smanjenja ambalaže.
- (43) Kako bi se promicale kružnost i održiva upotreba ambalaže, trebalo bi davati poticaje za ponovno uporabljivu ambalažu i sustave za ponovnu uporabu. U tu je svrhu potrebno pojasniti pojam ponovno uporabljive ambalaže i osigurati da se ne odnosi samo na dizajn ambalaže, koji bi trebao omogućiti maksimalan broj putovanja ili ciklusa te ispunjavanje zahtjeva sigurnosti, kvalitete i higijene prilikom pražnjenja, istovara, ponovnog punjenja ili pretovara, nego i na uspostavu sustava za ponovnu uporabu uz poštovanje minimalnih zahtjeva kako su utvrđeni u ovoj Uredbi. Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima za ponovno uporabljivu ambalažu,

³⁰ Ambalaža – Zahtjevi specifični za proizvodnju i sastav ambalaže – Prevencija smanjenjem potrošnje resursa.

potrebno je predvidjeti pretpostavku sukladnosti za ambalažu koja je sukladna usklađenim normama donesenima na temelju Uredbe (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva te odrediti kriterije za ponovno uporabljivu ambalažu i njezine oblike, uključujući minimalni broj putovanja ili ciklusa, standardizirani dizajn i zahtjeve za sustave za ponovnu uporabu, uključujući higijenske zahtjeve.

- (44) Potrošače je potrebno informirati te im omogućiti odgovarajuće zbrinjavanje ambalažnog otpada, među ostalim laganih i vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje koje se mogu kompostirati. To se najbolje može postići uspostavom sustava usklađenog označivanja za razvrstavanje otpada na temelju sastava ambalažnog materijala i njegovim usklađivanjem s odgovarajućim oznakama na spremnicima za otpad.
- (45) Kako bi se potrošačima olakšalo razvrstavanje i zbrinjavanje ambalažnog otpada, trebalo bi uvesti sustav usklađenih simbola koji bi se stavljali i na ambalažu i na spremnike za otpad, što bi potrošačima omogućilo da povežu iste simbole kod zbrinjavanja opada. Simboli bi trebali omogućiti odgovarajuće gospodarenje otpadom i potrošače informirati o svojstvima u pogledu kompostiranja takve ambalaže, posebno kako bi se izbjegla zablude kod potrošača da ambalaža koja se može kompostirati nije kao takva prikladna za kompostiranje u kućanstvu. Na temelju tog bi se pristupa trebalo poboljšati odvojeno prikupljanje ambalažnog otpada, što bi dovelo do njegova kvalitetnijeg recikliranja, i postići određena razina usklađenosti sustava prikupljanja ambalažnog otpada na unutarnjem tržištu. Potrebno je i uskladiti simbole povezane s obveznim sustavima povratne naknade. Upotreba tih simbola ne bi smjela biti obvezna za transportnu ambalažu, osim ambalaže za e-trgovinu, jer se ona ne prikuplja u okviru sustava prikupljanja komunalnog otpada.
- (46) Označivanje recikliranog sadržaja u ambalaži ne bi smjelo biti obvezno jer te informacije nisu ključne za pravilnu obradu ambalaže na kraju njezina životnog vijeka. Međutim, izrađivači će morati postići ciljeve u pogledu recikliranog sadržaja iz ove Uredbe te će tu informaciju možda htjeti navesti na ambalaži kako bi informirali potrošače. Kako bi se te informacije u cijeloj Uniji priopćavale na usklađen način, trebalo bi uskladiti oznaku za reciklirani sadržaj.
- (47) Kako bi se krajnje korisnike informiralo o ponovnoj uporabljivosti, dostupnosti sustava za ponovnu uporabu i lokacijama sabirnih mjesta za ponovno uporabljivu ambalažu, takva bi ambalaža trebala imati QR kod ili drugi nosač podataka koji sadržava takve informacije. QR kod trebao bi ujedno olakšati praćenje i izračun putovanja i ciklusa. Osim toga, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu trebalo bi jasno označiti na prodajnom mjestu.
- (48) Na ambalažu ne bi trebalo stavljati više oznaka. Kako bi se to izbjeglo, ako prema drugim propisima Unije informacije na pakiranom proizvodu moraju biti dostupne u digitalnom obliku preko nosača podataka, informacije propisane za ambalažu iz ove Uredbe i informacije propisane za pakirani proizvod trebale bi biti dostupne preko istog nosača podataka. Taj bi nosač podataka trebao biti u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe ili drugim primjenjivim zakonodavstvom Unije. Konkretno, ako je pakirani proizvod obuhvaćen Uredbom [o ekološkom dizajnu za održive proizvode] ili drugim zakonodavstvom Unije kojim se zahtijeva digitalna putovnica za proizvode, u toj bi putovnici trebalo navoditi i relevantne informacije u skladu s ovom Uredbom.

- (49) Kako bi se poduprla provedba ciljeva ove Uredbe, potrošače bi trebalo zaštititi od obmanjujućih i zbunjujućih informacija o značajkama ambalaže i njezinoj primjerenoj obradi na kraju životnog vijeka, za koju se na temelju ove Uredbe utvrđuju usklađene oznake. Ambalažu obuhvaćenu programom proširene odgovornosti proizvođača trebalo bi moći prepoznati na temelju akreditacijskog simbola na cijelom području na kojem se taj sustav primjenjuje. Taj bi simbol potrošače i korisnike trebao jasno i nedvosmisleno informirati o mogućnosti recikliranja ambalaže. U tu bi se svrhu moglo smatrati da bi simbol zelene točke, koji se u nekim državama članicama upotrebljava kako bi se naznačilo da je proizvođač dao financijski doprinos nacionalnom sustavu oporabe ambalaže³¹, potrošače pogrešno mogao navesti na zaključak da se ambalaža s takvim simbolom uvijek može reciklirati.
- (50) Kako bi se osigurala ujednačenost uvjeta za provedbu zahtjeva u pogledu označivanja, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi dodatno poboljšala razvrstavanje otpada, utvrdila uvjete za identifikaciju sastava materijala ambalaže s pomoću tehnologije digitalnog označivanja i propisala detaljne usklađene specifikacije za zahtjeve u pogledu označivanja ambalaže i spremnika za otpad na temelju ove Uredbe. Komisija bi pri izradi tih specifikacija trebala uzeti u obzir znanstvene i druge dostupne tehničke informacije, uključujući mjerodavne međunarodne norme. S obzirom na novi sustav, Odluku Komisije 97/129/EZ³² trebalo bi staviti izvan snage 42 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe, a njezin bi sadržaj trebalo uvrstiti u taj provedbeni akt.
- (51) Gospodarski subjekti trebali bi osiguravati sukladnost ambalaže sa zahtjevima iz ove Uredbe. U tu bi svrhu trebali poduzimati odgovarajuće mjere u odnosu na svoje uloge u lancu opskrbe kako bi se osiguralo slobodno kretanje ambalaže na unutarnjem tržištu i poboljšala njezina održivost.
- (52) Budući da su izrađivači vrlo dobro upoznati s postupkom dizajniranja i proizvodnje, oni su u najboljem položaju za ocjenjivanje sukladnosti predviđeno ovom Uredbom. Stoga bi takvo ocjenjivanje sukladnosti trebalo ostati isključiva obveza izrađivača.
- (53) Trebalo bi osigurati da dobavljači ambalaže ili ambalažnog materijala izrađivaču dostavljaju sve informacije i dokumentaciju koje su mu potrebne da dokaže sukladnost ambalaže i ambalažnih materijala. Te bi informacije i dokumentaciju trebalo dostavljati u papirnatom ili elektroničkom obliku.
- (54) Kako bi se zaštitilo funkcioniranje unutarnjeg tržišta, ambalaža iz trećih zemalja koja ulazi na tržište Unije mora biti u skladu s ovom Uredbom, neovisno o tome je li uvezena kao zasebna ambalaža ili kao dio pakiranog proizvoda. Konkretno, izrađivači su za tu ambalažu dužni provesti odgovarajuće postupke ocjenjivanja

³¹ <https://www.pro-e.org/the-green-dot-trademark>

³² Odluka Komisije od 28. siječnja 1997. o uspostavi sustava prepoznavanja ambalažnih materijala u skladu s Direktivom Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 50, 20.2.1997., str. 28.–31.).

sukladnosti. Uvoznici bi stoga trebali osigurati da ambalaža koju stavljaju na tržište bude u skladu s tim zahtjevima i da dokumentacija koju sastave izrađivači bude dostupna nadležnim nacionalnim tijelima radi inspekcije.

- (55) Svaki bi uvoznik pri stavljanju ambalaže na tržište trebao na njoj navesti svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani žig, poštansku adresu i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojeg ga se može kontaktirati. Trebalo bi utvrditi odstupanja od tog zahtjeva za slučajeve u kojima na ambalaži nije moguće navesti te podatke.
- (56) Budući da ambalažu stavlja na raspolaganje na tržištu nakon što je na tržište stavi izrađivač ili uvoznik, distributer bi trebao djelovati s dužnom pažnjom u odnosu na primjenjive zahtjeve ove Uredbe. Distributer bi se trebao pobrinuti i da pri rukovanju ambalažom ne ugrožava njezinu sukladnost s tim zahtjevima.
- (57) Budući da su blizu tržišta i imaju važnu ulogu u osiguravanju sukladnosti ambalaže, distributeri i uvoznici trebali bi biti uključeni u zadaće nadzora tržišta koje provode nadležna nacionalna tijela te bi trebali biti spremni aktivno sudjelovati i navedenim tijelima dostaviti sve potrebne informacije o predmetnom proizvodu.
- (58) Svaki uvoznik ili distributer koji na tržište stavlja ambalažu pod svojim imenom ili žigom ili izmijeni takav proizvod na način da bi to moglo utjecati na usklađenost s ovom Uredbom trebao bi se smatrati izrađivačem i preuzeti obveze izrađivača.
- (59) Osiguranje sljedivosti ambalaže u cijelom lancu opskrbe tijelima za nadzor tržišta olakšava praćenje gospodarskih subjekata koji su nesukladnu ambalažu stavili na tržište ili stavili na raspolaganje na tržištu. Od gospodarskih subjekata trebalo bi se stoga tražiti da tijekom određenog razdoblja čuvaju podatke o svojim transakcijama.
- (60) Problem prekomjernog stvaranja ambalažnog otpada ne može se u potpunosti riješiti utvrđivanjem obveza koje se odnose na dizajn ambalaže. Za određene bi vrste ambalaže gospodarskim subjektima trebalo propisati obveze smanjenja praznog prostora pri upotrebi takve ambalaže. U slučaju skupne i transportne ambalaže te ambalaže za e-trgovinu koja se koristi za isporuku proizvoda krajnjim distributerima ili krajnjem korisniku, udio praznog prostora ne bi smio premašiti 40 %. Prema hijerarhiji otpada trebala bi postojati mogućnost da se od te obveze izuzmu gospodarski subjekti koji prodajnu ambalažu koriste kao ambalažu za e-trgovinu.
- (61) Kako bi se osigurala visoka razina zaštite okoliša na unutarnjem tržištu i visoka razina sigurnosti i higijene hrane te kako bi se olakšalo postizanje ciljeva u pogledu sprečavanja nastanka ambalažnog otpada, na tržište ne bi trebalo biti dopušteno stavljati nepotrebnu ambalažu ili ambalažu koja se može izbjeći. Popis takvih oblika ambalaže naveden je u Prilogu V. ovoj Uredbi. Da bi se taj popis mogao prilagođavati tehničkom i znanstvenom napretku, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora kako bi mogla mijenjati taj popis.
- (62) Radi promicanja cilja kružnosti i održive upotrebe ambalaže potrebno je ograničiti rizik da se ambalaža koja se stavlja na tržište kao ponovno uporabljiva u praksi ponovno ne upotrijebi i osigurati da potrošači vraćaju ponovno uporabljivu ambalažu. To se najbolje može postići tako da se za gospodarske subjekte koji koriste ponovno uporabljivu ambalažu uvede obveza uspostave sustava za ponovnu uporabu, čime bi se omogućilo da takva ambalaža kruži, prolazi kroz ciklus i da se više puta upotrebljava. Kako bi se ostvarile najveće moguće koristi takvih sustava, trebalo bi utvrditi minimalne zahtjeve za sustave otvorene i zatvorene petlje. Potvrda

sukladnosti ponovno uporabljive ambalaže s postojećim sustavom za ponovnu uporabu također bi trebala biti dio tehničke dokumentacije takve ambalaže.

- (63) Ponovno uporabljiva ambalaža mora biti sigurna za korisnike. Stoga su gospodarski subjekti koji proizvode nude u ponovno uporabljivoj ambalaži dužni tu ambalažu, prije nego što je se ponovno upotrijebi, podvrgnuti postupku obnavljanja, za koji bi trebalo utvrditi zahtjeve.
- (64) Ponovno uporabljiva ambalaža postaje otpad u smislu članka 3. točke 1. Direktive 2008/98/EZ kad je njezin posjednik odbaci, namjerava odbaciti ili ju je dužan odbaciti. Ponovno uporabljiva ambalaža koja je u postupku obnavljanja obično se ne smatra otpadom.
- (65) Kako bi se potaknulo sprečavanje nastanka otpada, trebalo bi uvesti novi koncept „ponovnog punjenja”. Ponovno punjenje trebalo bi se smatrati posebnom mjerom za sprečavanje nastanka otpada koja pridonosi i potrebna je za ispunjavanje ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja. Međutim, spremnici u vlasništvu korisnika koji imaju funkciju ambalaže u kontekstu ponovnog punjenja, kao što su ponovno uporabljive čaše, šalice, boce ili kutije, nisu ambalaža u smislu ove Uredbe.
- (66) Ako gospodarski subjekti nude mogućnost kupnje proizvoda kroz sustav ponovnog punjenja, trebali bi osigurati da njihove stanice za ponovno punjenje ispunjavaju određene zahtjeve u pogledu zaštite zdravlja i sigurnosti potrošača. Stoga bi gospodarski subjekti u tom kontekstu, kad potrošači koriste vlastite spremnike, trebali potrošače informirati o uvjetima za sigurno ponovno punjenje i uporabu tih spremnika. U svrhu poticanja ponovnog punjenja, gospodarski subjekti ne bi smjeli na stanicama za ponovno punjenje davati besplatnu ambalažu ni ambalažu koja nije obuhvaćena sustavom povratne naknade.
- (67) Radi smanjenja sve većeg udjela jednokratne ambalaže i sve većih količina nastalog ambalažnog otpada, potrebno je utvrditi kvantitativne ciljeve za ponovnu uporabu i ponovno punjenje ambalaže u sektorima za koje je procijenjeno da imaju najveći potencijal za smanjenje ambalažnog otpada: sektorima hrane i napitaka za ponijeti, velike bijele tehnike i transportne ambalaže. Ta se procjena temelji na čimbenicima kao što su postojeći sustavi za ponovnu uporabu, nužnost korištenja ambalaže i mogućnost ispunjavanja funkcionalnih zahtjeva držanja, urednosti, zdravlja, higijene i sigurnosti. U obzir su uzete i razlike među proizvodima i sustavima njihove proizvodnje i distribucije. Očekuje se da će se utvrđivanjem tih ciljeva poduprijeti inovacije i povećati udio rješenja za ponovnu uporabu i ponovno punjenje. Upotreba jednokratne ambalaže za hranu i napitke koji se nude i konzumiraju u prostorijama ugostiteljskog sektora ne bi smjela biti dopuštena.
- (68) Kako bi se povećala djelotvornost gospodarskih subjekata i zajamčilo jednako postupanje prema njima, trebalo bi im postaviti ciljeve u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja. Ciljeve za napitke trebalo bi postaviti i izrađivačima jer oni mogu kontrolirati koji se oblici ambalaže upotrebljavaju za proizvode koje oni nude. Te bi ciljeve trebalo izračunati kao postotak od prodaje robe u ponovno uporabljivoj ambalaži obuhvaćenoj sustavom za ponovnu uporabu ili sustavom ponovnog punjenja ili, u slučaju transportne ambalaže, kao postotak broja upotreba. Ciljevi bi trebali biti neutralni s obzirom na materijale. Kako bi uvjeti za provedbu ciljeva u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja bili ujednačeni, Komisiji bi u skladu s člankom 291. Ugovora trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenog akta o metodologiji njihova izračuna.

- (69) U nekim slučajevima nije potrebno upotrebljavati jednokratnu transportnu ambalažu jer postoji širok raspon ponovno uporabljivih alternativa koje dobro funkcioniraju. Kako bi se takve alternative djelotvorno upotrebljavale, primjereno je od gospodarskih subjekata tražiti da u prijevozu proizvoda među lokacijama istog gospodarskog subjekta ili između gospodarskog subjekta i povezanih ili partnerskih poduzeća upotrebljavaju samo ponovno uporabljivu transportnu ambalažu kad je riječ o oblicima ambalaže kao što su palete, sklopive plastične kutije, plastični sanduci, kruti i fleksibilni spremnici za robu u rasutom stanju ili bačve. Ta bi se obveza iz istih razloga trebala primjenjivati i na gospodarske subjekte koji prevoze proizvode unutar jedne države članice.
- (70) Postizanje ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja može predstavljati izazov za manje gospodarske subjekte. Stoga bi određene gospodarske subjekte trebalo izuzeti od obveze ispunjavanja ciljeva za ponovnu uporabu ambalaže ako na tržište stavljaju manje od određene količine ambalaže, ako odgovaraju definiciji mikropoduzeća na temelju Preporuke Komisije 2003/361³³ ili ako površina njihova prodajnog prostora, uključujući sav skladišni prostor i prostor za otpremu, ne prelazi određenu veličinu. Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora kako bi utvrdila ciljeve u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja za ostale proizvode, kako bi utvrdila daljnja izuzeća za druge gospodarske subjekte ili kako bi izuzela određene oblike ambalaže obuhvaćene ciljevima u pogledu ponovne uporabe ili ponovnog punjenja u slučaju ozbiljnih problema u vezi s higijenom i sigurnošću hrane ili ekoloških problema koji onemogućuju postizanje tih ciljeva.
- (71) Kako bi se omogućila provjera sukladnosti s ciljevima u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja, predmetni gospodarski subjekti moraju podnositi izvješća nadležnim tijelima. Gospodarski subjekti trebali bi relevantne podatke dostavljati za svaku kalendarsku godinu, počevši od 1. siječnja 2030. Države članice trebale bi te podatke učiniti javno dostupnima.
- (72) S obzirom na stalne visoke razine potrošnje plastičnih vrećica za nošenje, neučinkovitu upotrebu resursa i potencijal da će biti odbačene u okoliš, primjereno je zadržati odredbe čiji je cilj postići održivo smanjenje potrošnje plastičnih vrećica za nošenje, kao što je već utvrđeno Direktivom 94/62/EZ kako je izmijenjena Direktivom (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća³⁴. S obzirom na trenutačne različite pristupe i ograničene zahtjeve za izvješćivanje o plastičnim vrećicama za nošenje, teško je ocijeniti je li se mjerama za smanjenje potrošnje koje su poduzele države članice postigao cilj „održivog” smanjenja potrošnje takvih vrećica, odnosno je li se zbog njih povećala potrošnja drugih vrsta plastičnih vrećica

³³ Preporuka Komisije od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (priopćeno pod brojem dokumenta C(2003) 1422) (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.).

³⁴ Direktiva (EU) 2015/720 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o izmjeni Direktive 94/62/EZ u pogledu smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje (SL L 115, 6.5.2015., str. 11.).

za nošenje. Stoga je potrebno uskladiti definiciju održivog smanjenja potrošnje, utvrditi zajednički cilj i uvesti nove zahtjeve za izvješćivanje.

- (73) S obzirom na rezultate evaluacijske studije o plastičnim vrećicama za nošenje³⁵, potrebno je poduzeti daljnje mjere kako bi se smanjila potrošnja laganih plastičnih vrećica za nošenje i ocijenili mogući učinci zamjene vrlo laganim plastičnim vrećicama za nošenje i plastičnim vrećicama za nošenje debljima od 50 mikrona.
- (74) Mjere koje države članice poduzimaju kako bi na svojem državnom području postigle održivo smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje mogu obuhvaćati primjenu nacionalnih ciljeva smanjenja, zadržavanje ili uvođenje ekonomskih instrumenata te ograničenja stavljanja na tržište, pod uvjetom da su ta ograničenja proporcionalna i nediskriminirajuća. Takve mjere mogu se razlikovati ovisno o učinku laganih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš kad se oporabljaju ili zbrinjavaju, njihovim svojstvima u pogledu kompostiranja, njihovoj trajnosti ili njihovoj specifičnoj namjeni.
- (75) Kako bi se osigurala djelotvorna i usklađena primjena zahtjeva održivosti utvrđenih ovom Uredbom, sukladnost s njima trebala bi se mjeriti na temelju pouzdanih, točnih i ponovljivih metoda kod kojih se uzimaju u obzir općeprihvaćene suvremene metode.
- (76) Kako bi se osiguralo da ne bude prepreka trgovini na unutarnjem tržištu, na razini Unije trebalo bi uskladiti zahtjeve u pogledu održivosti ambalaže, među ostalim zabrinjavajućih tvari u ambalaži, ambalaže koja se može kompostirati, maksimalnog smanjenja ambalaže, ponovno uporabljive ambalaže i sustava za ponovnu uporabu. Kako bi se olakšalo ocjenjivanje sukladnosti s takvim zahtjevima, uključujući metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna, potrebno je uvesti pretpostavku sukladnosti za ambalažu i pakirane proizvode koji su sukladni usklađenim normama donesenima na temelju Uredbe (EU) br. 1025/2012 u svrhu određivanja detaljnih tehničkih specifikacija tih zahtjeva, posebno u pogledu životnog ciklusa ambalaže i pakiranih proizvoda, odražavanja prosječnog ponašanja potrošača i potrebe za pouzdanošću kako bi se odvratilo od namjernog i nenamjernog zaobilaženja.
- (77) Ako ne postoje usklađene norme, kao zamjensko rješenje trebalo bi primijeniti zajedničke tehničke specifikacije kako bi se izrađivačima olakšalo poštovanje zahtjeva održivosti, primjerice ako se nepotrebno odgađa utvrđivanje usklađenih normi. To bi se rješenje trebalo moći primijeniti i ako Komisija ograniči ili povuče upućivanja na relevantne usklađene norme u skladu s člankom 11. stavkom 5. Uredbe (EU) br. 1025/2012. Usklađenost sa zajedničkim tehničkim specifikacijama koje je Komisija donijela provedbenim aktima trebala bi dovesti i do pretpostavke sukladnosti.
- (78) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu zajedničkih tehničkih specifikacija, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u

³⁵ Preliminarna studija za procjenu izvedivosti daljnjih mjera EU-a za sprečavanje nastanka otpada i provedbu Direktive o plastičnim vrećicama. Dio II., Provedba Direktive o plastičnim vrećicama, Eunomia (2021.), objavio Ured za publikacije Europske Unije, 2022.

skladu s člankom 291. Ugovora kako bi utvrdila, izmijenila ili stavila izvan snage zajedničke tehničke specifikacije za zahtjeve u pogledu održivosti, označivanja i sustava za ponovnu uporabu te kako bi donijela metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna.

- (79) Radi usklađenosti s drugim propisima Unije postupak ocjenjivanja sukladnosti trebao bi biti modul interne kontrole proizvodnje koji je u ovu Uredbu uključen na temelju modula iz Odluke br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁶.
- (80) Oznaka CE na ambalaži ne bi trebala upućivati na sukladnost ambalaže sa zahtjevima iz ove Uredbe, nego, prema potrebi, samo na sukladnost pakiranog proizvoda s primjenjivim zakonodavstvom Unije o proizvodima. Zakonodavstvom Unije o proizvodima obično se zahtijeva da se oznaka CE za proizvod stavlja na sam proizvod ili na njegovu ambalažu. Kad bi se zahtijevalo da se oznaka CE stavlja na ambalažu kako bi se naznačila sukladnost sa zahtjevima iz ove Uredbe, to bi moglo dovesti do zablude i nesporazuma u smislu toga odnosi li se ta oznaka na samu ambalažu ili na pakirani proizvod, a u konačnici i do dvojbi u pogledu stvarne sigurnosti i sukladnosti predmetnih pakiranih proizvoda.
- (81) Umjesto toga, sukladnost same ambalaže sa zahtjevima iz ove Uredbe trebala bi se naznačiti u EU izjavi o sukladnosti.
- (82) Izrađivači bi trebali sastaviti EU izjavu o sukladnosti kako bi pružili informacije o sukladnosti ambalaže s ovom Uredbom. Od izrađivača se i drugim propisima Unije može zahtijevati sastavljanje EU izjave o sukladnosti. Radi djelotvornog pristupa informacijama u svrhu nadzora tržišta trebalo bi sastaviti jedinstvenu EU izjavu o sukladnosti kojom su obuhvaćeni svi akti Unije. Kako bi se smanjilo administrativno opterećenje gospodarskih subjekata, tu jedinstvenu EU izjavu o sukladnosti trebala bi moći činiti dokumentacija sastavljena od relevantnih pojedinačnih izjava o sukladnosti.
- (83) Uredbom (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća³⁷ predviđa se okvir za nadzor tržišta proizvoda i za kontrolu proizvoda iz trećih zemalja. Ta bi se uredba trebala primjenjivati na ambalažu obuhvaćenu ovom Uredbom kako bi se osiguralo da ambalaža na koju se primjenjuje pravo slobodnog kretanja robe unutar Unije ispunjava zahtjeve visoke razine zaštite javnih interesa kao što su zdravlje ljudi, sigurnost i okoliš.
- (84) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati radi zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, razboritog i učinkovitog korištenja prirodnih resursa, promicanja načelâ kružnoga gospodarstva, povećanja korištenja energije iz obnovljivih izvora, povećanja energetske učinkovitosti,

³⁶ Odluka br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje na tržište proizvoda i o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 93/465/EEZ (SL L 218, 13.8.2008., str. 82.).

³⁷ Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.).

smanjenja ovisnosti Unije o uvoznim resursima te pružanja novih gospodarskih prilika i doprinošenja dugoročnoj konkurentnosti. Učinkovitijom upotrebom resursa došlo bi do znatnih neto ušteda za poduzeća, javna tijela i potrošače u Uniji te bi se istodobno smanjile ukupne godišnje emisije stakleničkih plinova.

- (85) Unatoč zahtjevima i ciljevima najvećeg mogućeg smanjenja ambalaže kako su utvrđeni u Direktivi 94/62/EZ, stvaranje ambalažnog otpada povećava se u apsolutnom smislu i po glavi stanovnika, a kretanja upućuju na daljnje naglo smanjivanje ponovne uporabe i ponovnog punjenja ambalaže, što je dodatno izraženo zbog povećane usputne konzumacije i e-trgovine. S razvojem proizvoda, materijala i obrazaca potrošnje došlo je do znatnog porasta u upotrebi jednokratne ambalaže, osobito jednokratnih plastičnih proizvoda. To je povezano s maloprodajnim okruženjem s većim distribucijskim mrežama te proizvodnjom i pakiranjem proizvoda na linijama za pakiranje velike brzine, čime se izvršava zajednički negativan pritisak na tržište ponovne uporabe i ponovnog punjenja.
- (86) Države članice trebaju imenovati jedno ili više tijela nadležnih za praćenje i provjeravanje ispunjavaju li proizvođači i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača obveze na temelju proširene odgovornosti proizvođača koje se odnose na prikupljanje i obradu otpada od njihovih proizvoda.
- (87) Kako bi se osiguralo da države članice bolje, pravodobnije i ujednačenije izvršavaju svoje obveze i kako bi se predvidjeli eventualni nedostaci u provedbi, trebalo bi zadržati sustav izvješća o ranom upozoravanju kako bi se otkrivali nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za postizanje ciljeva. Proširenjem tog sustava, kojim je na temelju Direktive 94/62/EZ obuhvaćeno postizanje ciljeva u pogledu recikliranja, trebalo bi obuhvatiti i ciljeve u pogledu smanjenja ambalažnog otpada koje bi države članice trebale postići do 2030. i 2035.
- (88) Budući da je gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom važan element gospodarenja otpadom općenito, države članice trebale bi u planovima gospodarenja otpadom tom pitanju posvetiti posebno poglavlje sastavljeno u okviru izvršavanja obveze utvrđene u Direktivi 2008/98/EZ. Posebnu bi pozornost trebalo posvetiti mjerama za sprečavanje nastanka otpada i ponovnu uporabu.
- (89) Ova se Uredba temelji na propisima o gospodarenju otpadom i općim načelima utvrđenima u Direktivi 2008/98/EZ.
- (90) Sprečavanje nastanka otpada najučinkovitiji je način za povećanje učinkovitosti resursa i smanjenje učinka otpada na okoliš. Stoga je važno da gospodarski subjekti poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi smanjili stvaranje otpada uklanjanjem prekomjerne ambalaže i ograničenjem upotrebe određenih oblika ambalaže, produljenjem životnog vijeka ambalaže, ponovnim osmišljavanjem proizvoda tako da ambalaža ne bude potrebna ili da je može biti manje, među ostalim putem prodaje u rasutom stanju, te prelaskom s jednokratne ambalaže na ponovno uporabljivu ambalažu.
- (91) Kako bi se postiglo ambiciozno i trajno smanjenje ukupno nastalog ambalažnog otpada, trebalo bi utvrditi ciljeve za smanjenje ambalažnog otpada po stanovniku koje treba ostvariti do 2030. Ostvarivanje cilja smanjenja za 5 % do 2030. u odnosu na 2018. trebalo bi uključivati ukupno apsolutno prosječno smanjenje za otprilike 19 % u cijeloj Uniji 2030. u odnosu na osnovni scenarij za 2030. Države članice trebale bi do 2035. smanjiti stvaranje ambalažnog otpada za 10 % u odnosu na 2018. Procjenjuje se da će se time ambalažni otpad smanjiti za 29 % u odnosu na osnovni

scenarij za 2030. Kako bi se nastojanja u pogledu smanjenja nastavila i nakon 2030., za 2035. trebalo bi utvrditi cilj smanjenja za 10 % u odnosu na 2018., što bi značilo smanjenje za 29 % u odnosu na osnovni scenarij, dok bi za 2040. trebalo utvrditi cilj smanjenja za 15 % u odnosu na 2018., što znači smanjenje za 37 % u odnosu na osnovni scenarij.

- (92) Države članice mogu ostvariti te ciljeve ekonomskim instrumentima i drugim mjerama za davanje poticaja za primjenu hijerarhije otpada, uključujući mjere koje treba provesti u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača, te promicanjem uspostave i djelotvornog rada sustava za ponovnu uporabu i poticanjem gospodarskih subjekata da krajnjim korisnicima nude više mogućnosti ponovnog punjenja. Takve bi mjere trebalo donijeti kao dodatak i usporedno s drugim mjerama iz ove Uredbe kojima se nastoje smanjiti ambalaža i ambalažni otpad, kao što su zahtjevi najvećeg mogućeg smanjenja ambalaže, ciljevi ponovne uporabe i ponovnog punjenja, količinski pragovi i mjere za postizanje trajnog smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Uz poštovanje općih pravila propisanih Ugovorom i odredaba ove Uredbe, svaka država članica može donijeti i odredbe koje nadilaze minimalne ciljeve utvrđene u ovoj Uredbi.
- (93) Kako bi se provelo načelo „onečišćivač plaća”, primjereno je propisati obveze koje se odnose na gospodarenje ambalažnim otpadom za proizvođače, što obuhvaća bilo kojeg izrađivača, uvoznika ili distributera koji, bez obzira na metodu prodaje, među ostalim i putem ugovora na daljinu kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća³⁸, na profesionalnoj osnovi prvi put stavlja ambalažu na raspolaganje na državnom području države članice pod svojim imenom ili žigom.
- (94) Kako bi se pratilo ispunjavaju li proizvođači svoje financijske i organizacijske obveze u vezi s osiguravanjem gospodarenja otpadom od ambalaže koju su prvi put stavili na tržište određene države članice, potrebno je uspostaviti registar kojim upravlja nadležno tijelo u svakoj državi članici, kao i obvezu registracije proizvođača.
- (95) Zahtjeve za registraciju trebalo bi što bolje uskladiti u cijeloj Uniji kako bi se registracija olakšala, osobito ako proizvođači ambalažu stavljaju na tržište u više država članica. Kako bi uvjeti za provedbu zahtjeva za registraciju bili ujednačeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi utvrdila zajednički format za registraciju i izvješćivanje u registar i detaljno navela podatke koje treba dostaviti.
- (96) U skladu s načelom „onečišćivač plaća” navedenim u članku 191. stavku 2. Ugovora, ključno je da proizvođači koji na tržište Unije stavljaju ambalažu i pakirane proizvode preuzmu odgovornost za gospodarenje njima na kraju njihova životnog

³⁸ Direktiva 2011/83/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača, izmjeni Direktive Vijeća 93/13/EEZ i Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 85/577/EEZ i Direktive 97/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 304, 22.11.2011., str. 64.).

vijeka. Trebalo bi podsjetiti da programe proširene odgovornosti proizvođača treba uspostaviti, kako je predviđeno u Direktivi 94/62/EZ, do 31. prosinca 2024. jer je riječ o najprimjerenijem načinu da se to postigne i jer oni mogu pozitivno utjecati na okoliš tako što će smanjiti stvaranje ambalažnog otpada i povećati njegovo prikupljanje i recikliranje. Postoje velike razlike u načinu na koji su ti programi uspostavljeni, u njihovoj učinkovitosti i opsegu odgovornosti proizvođača. Pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača iz Direktive 2008/98/EZ trebala bi se stoga općenito primjenjivati na programe proširene odgovornosti proizvođača za proizvođače ambalaže te bi ih trebalo dopuniti dodatnim posebnim odredbama kad je to potrebno i prikladno.

- (97) Proizvođači bi trebali moći skupno ispunjavati te obveze putem organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, koje u njihovo ime na sebe preuzimaju odgovornost. Proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebali bi biti podložni ovlaštenju države članice i dokumentirati, među ostalim, da imaju financijska sredstva za pokrivanje troškova koji proizlaze iz proširene odgovornosti proizvođača. Države članice pri utvrđivanju administrativnih i postupovnih pravila za davanje ovlaštenja proizvođačima za pojedinačno osiguravanje sukladnosti odnosno organizacijama za kontrolu odgovornosti proizvođača za kolektivno osiguravanje sukladnosti mogu razlikovati postupke za pojedinačne proizvođače i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača kako bi ograničile administrativno opterećenje za pojedinačne proizvođače. Trebalo bi podsjetiti da države članice mogu ovlastiti više organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača jer bi njihovo međusobno tržišno natjecanje moglo dovesti do više koristi za potrošača. Štoviše, pri utvrđivanju mjera kojima se osigurava postizanje dogovora s distributerima, javnim tijelima ili trećim stranama koje gospodare otpadom, države članice trebale bi omogućiti preliminarne ili slične sporazume i zahtijevati da se obvezujući sporazumi sklapaju samo u razumnom roku nakon davanja ovlaštenja.
- (98) Uredbom (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća³⁹ utvrđuju se pravila o sljedivosti trgovaca koja, konkretno, sadržavaju obveze za pružatelje internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima koji ambalažu nude potrošačima u Uniji. Kako bi se spriječilo izbjegavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača, trebalo bi pojasniti na koji bi način takvi pružatelji internetskih platformi trebali ispunjavati te obveze s obzirom na registre proizvođača ambalaže uspostavljene u skladu s ovom Uredbom. U tom bi kontekstu pružatelji internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima, koji su obuhvaćeni područjem primjene poglavlja III. odjeljka 4. Uredbe (EU) 2022/2065, od tih proizvođača trebali prikupljati informacije o tome poštuju li pravila o proširenoj odgovornosti proizvođača utvrđena ovom Uredbom. Pravila o sljedivosti trgovaca koji ambalažu prodaju na internetu podliježu provedbenim pravilima iz Uredbe (EU) 2022/2065.

³⁹ Uredba (EU) 2022/2065 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. listopada 2022. o jedinstvenom tržištu digitalnih usluga i izmjeni Direktive 2000/31/EZ (Akt o digitalnim uslugama) (SL L 277, 27.10.2022., str. 1.).

- (99) Države članice trebale bi donijeti mjere za proširenu odgovornost proizvođača na temelju ove Uredbe, u skladu s odredbama Direktive 2008/98/EZ i ove Uredbe.
- (100) Države članice trebale bi uspostaviti sustave za povrat i prikupljanje ambalažnog otpada kako bi ga usmjerile prema najprimjerenijim načinima gospodarenja otpadom, u skladu s hijerarhijom otpada. U tim bi sustavima trebale moći sudjelovati sve zainteresirane strane, posebno gospodarski subjekti i javna tijela, te bi ih trebalo uspostaviti uzimajući u obzir okoliš te zdravlje, sigurnost i higijenu potrošača. Sustavi za povrat i prikupljanje trebali bi se primjenjivati i na ambalažu uvezenih proizvoda na temelju nediskriminirajućih odredaba.
- (101) Države članice trebale bi poduzimati i mjere kojima se promiče recikliranje koje je u skladu sa standardima kvalitete za upotrebu recikliranih materijala u relevantnim sektorima. Ta je obveza osobito važna s obzirom na utvrđeni minimalni postotak recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži.
- (102) Pokazalo se da sustavi povratne naknade koji dobro funkcioniraju omogućuju vrlo visoku stopu prikupljanja, osobito boca i limenki za napitke. Kako bi se poduprlo postizanje cilja odvojenog prikupljanja plastičnih boca za napitke za jednokratnu uporabu koji je utvrđen u Direktivi (EU) 2019/904 i dodatno potaknulo postizanje visokih stopa prikupljanja metalnih spremnika za napitke, primjereno je da države članice uspostave sustave povratne naknade. Ti će sustavi pridonijeti povećanju opskrbe kvalitetnim sekundarnim sirovinama prikladnima za sustav recikliranja u zatvorenoj petlji i smanjenju bacanja spremnika za napitke u okoliš.
- (103) Sustavi povratne naknade trebali bi biti obvezni za plastične boce za napitke za jednokratnu uporabu i metalne spremnike za napitke. Države članice u te sustave mogu uključiti i drugu ambalažu, osobito staklene boce za jednokratnu uporabu, te bi se trebale pobrinuti da sustavi povratne naknade za oblike jednokratne ambalaže, posebno staklene boce za napitke za jednokratnu uporabu, budu jednako dostupni za ponovno uporabljivu ambalažu kad je to tehnički i ekonomski izvedivo. Trebale bi razmotriti uspostavu sustava povratne naknade i za ponovno uporabljivu ambalažu. U takvim bi situacijama, uz poštovanje općih pravila propisanih Ugovorom i odredaba ove Uredbe, država članica trebala moći donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi.
- (104) S obzirom na prirodu proizvoda i razlike u njihovoj proizvodnji i distribucijskim sustavima, sustavi povratne naknade ne bi smjeli biti obvezni za ambalažu za vina, aromatizirane proizvode od vina, ni jaka alkoholna pića ni za ambalažu za mlijeko i mliječne proizvode navedene u dijelu XVI. Priloga I. Uredbi (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁰. Države članice mogu uspostaviti sustave povratne naknade koji obuhvaćaju i drugu ambalažu.

⁴⁰ Uredba (EU) br. 1308/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o uspostavljanju zajedničke organizacije tržišta poljoprivrednih proizvoda i stavljanju izvan snage uredbi Vijeća (EEZ) br. 922/72, (EEZ) br. 234/79, (EZ) br. 1037/2001 i (EZ) br. 1234/2007 (SL L 347, 20.12.2013., str. 671.).

- (105) Svi sustavi povratne naknade trebali bi ispunjavati minimalne opće zahtjeve utvrđene u ovoj Uredbi. Ti će zahtjevi pridonijeti većoj dosljednosti i većoj stopi povrata u svim državama članicama. Utvrđeni su na temelju stajališta dionika, stručnih analiza i najboljih primjera postojećih sustava povratne naknade u praksi. Zahtjevi su osmišljeni tako da omogućuju inovacije i istodobno nude određenu razinu fleksibilnosti radi prilagodbe lokalnim okolnostima.
- (106) Države članice i svi relevantni dionici koji sudjeluju u uspostavi sustava povratne naknade trebali bi nastojati postići maksimalnu interoperabilnost tih sustava i surađivati kako bi potrošačima olakšali povrat ambalaže, osobito na graničnim područjima na kojima nepostojanje interoperabilnosti dokazano uzrokuje niže stope povrata.
- (107) Države članice koje tijekom dvije uzastopne kalendarske godine koje prethode stupanju na snagu te obveze bez sustava povratne naknade ostvare stopu prikupljanja ciljanih oblika ambalaže od 90 % mogu zatražiti izuzeće od uspostave sustava povratne naknade.
- (108) U okviru posebne mjere sprečavanja nastanka ambalažnog otpada države članice trebale bi aktivno poticati rješenja za ponovnu uporabu i ponovno punjenje. Trebale bi poduprijeti uspostavu sustava za ponovnu uporabu i ponovno punjenje te pratiti njihovo funkcioniranje i sukladnost s higijenskim standardima. Države članice potiče se da poduzimaju i druge mjere, kao što su uspostava sustava povratne naknade koji obuhvaćaju oblike ponovno uporabljive ambalaže, i pritom primjenjuju gospodarske poticaje ili da od krajnjih distributera zahtijevaju da određen postotak proizvoda koji nisu obuhvaćeni ciljevima u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja stave na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži ili kroz sustav ponovnog punjenja, pod uvjetom da takvi zahtjevi ne dovedu do rascjepkanosti jedinstvenog tržišta i stvaranja prepreka trgovini.
- (109) Direktiva 94/62/EZ izmijenjena je Direktivom (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća⁴¹, kojom se utvrđuju ciljevi u pogledu recikliranja koje države članice trebaju postići do 2025. odnosno 2030. Te ciljeve i pravila za njihov izračun trebalo bi zadržati. Nadalje, trebalo bi utvrditi mjere koje olakšavaju postizanje tih ciljeva, kao što su zahtjevi održivosti za ambalažu, i osobito odredbe o mogućnosti recikliranja ambalaže. Zbog toga ne bi smjelo biti moguće odgoditi rokove za postizanje ciljeva recikliranja za 2030.
- (110) Direktivom 94/62/EZ od Komisije se zahtijeva da preispita ciljeve u pogledu recikliranja ambalaže do 2030. kako bi ih zadržala ili po potrebi povećala. Međutim, ciljeve za 2030. još nije primjereno izmijeniti jer dokazi pokazuju da neke države članice i dalje imaju poteškoće s postizanjem postojećih ciljeva. Zbog toga bi trebalo utvrditi mjere kojima bi se izrađivače potaknulo da na tržište stavljaju ambalažu koja se može u većoj mjeri reciklirati i time pomognu državama članicama da postignu ciljeve recikliranja. U budućnosti bi Komisiji trebalo dostavljati detaljnije

⁴¹ Direktiva (EU) 2018/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 150, 14.6.2018., str. 141.).

informacije o ambalaži koja se može reciklirati i tokovima recikliranja ambalažnog otpada. To će Komisiji omogućiti da revidira ciljeve i utvrdi treba li ih zadržati ili povećati. Kako bi se uzeo u obzir učinak mjera za poboljšanje mogućnosti recikliranja ambalaže, preispitivanje ne bi trebalo provesti prije predviđene opće evaluacije Uredbe, odnosno osam godina nakon njezina stupanja na snagu. U tom bi preispitivanju pozornost trebalo posvetiti i mogućnosti uvođenja novih ciljeva, koji bi bili precizniji od trenutačnih.

- (111) Izračun ciljeva recikliranja trebao bi se temeljiti na masi ambalažnog otpada koji ulazi u sustav recikliranja. Države članice trebale bi osigurati pouzdanost i točnost prikupljenih podataka o recikliranom ambalažnom otpadu. U pravilu bi se mjerenje mase ambalažnog otpada koji se računa kao recikliran trebalo obavljati na mjestu gdje ambalažni otpad ulazi u postupak recikliranja. Unatoč tome, a radi ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama trebalo bi, u skladu sa strogim uvjetima i odstupajući od općeg pravila, dopustiti da utvrde masu recikliranog ambalažnog otpada na temelju mjerenja izlaznih količina iz bilo kojeg postupka razvrstavanja, koje će se ispraviti primjenom prosječne stope gubitka do kojeg dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja. U količine otpada koji se prijavljuje kao recikliran ne bi se trebali uključivati gubici materijala do kojih dođe prije nego što otpad uđe u postupak recikliranja, primjerice zbog razvrstavanja ili drugih pripremnih postupaka. Ti se gubici mogu utvrditi na temelju elektroničkih registara, tehničkih specifikacija, detaljnih pravila za izračunavanje prosječne stope gubitka za razne tokove otpada ili drugih istovrijednih mjera. Države članice trebale bi takve mjere prijavljivati u izvješćima o provjeri kvalitete uz podatke o recikliranju otpada koje dostavljaju Komisiji. Prosječne stope gubitka po mogućnosti bi trebalo utvrditi na razini pojedinačnih postrojenja za razvrstavanje te bi ih trebalo povezati s glavnim vrstama otpada, izvorima (kao što su kućanstva ili trgovina), programima skupljanja i vrstama postupaka razvrstavanja. Prosječne stope gubitka trebale bi se upotrebljavati samo ako nema drugih pouzdanih podataka, posebno u kontekstu pošiljki i izvoza otpada. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizikalne ili kemijske promjene koji su svojstveni postupku recikliranja u kojem se ambalažni otpad stvarno prerađuje u proizvode, materijale ili tvari ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
- (112) Ako se izračun stope recikliranja primjenjuje na aerobnu ili anaerobnu obradu biorazgradivog ambalažnog otpada, količina otpada koji uđe u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao reciklirana ako se takvom obradom dobiva izlazni proizvod koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Iako je izlazni materijal takve obrade najčešće kompost ili digestat, ostali izlazni materijal također se može uzeti u obzir pod uvjetom da sadržava usporedive količine recikliranog sadržaja u odnosu na količinu obrađenog biorazgradivog ambalažnog otpada. U drugim slučajevima, u skladu s definicijom recikliranja, prerada biorazgradivog otpada u materijale koji će se upotrebljavati kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se zbrinjavaju ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a nije recikliranje, ne bi se trebali računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja.
- (113) Kad materijal od ambalažnog otpada prestane biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije stvarne prerade, trebao bi se uračunati kao reciklirani pod uvjetom da je namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za njihovu izvornu ili drugu svrhu. Materijali koji su prestali biti otpad i koji se upotrebljavaju kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, koji se nasipavaju ili zbrinjavaju,

ili koji su namijenjeni korištenju u bilo kojem postupku koji ima istu svrhu kao uporaba otpada, a nije recikliranje, ne bi se smjeli računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja.

- (114) Državama članicama trebalo bi omogućiti da uzmu u obzir recikliranje metala odvojenih nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2019/1004⁴² o utvrđivanju pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka o otpadu u skladu s Direktivom 2008/98/EZ.
- (115) Na izvoz ambalažnog otpada iz Unije radi recikliranja primjenjuje se Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća⁴³.
- (116) Budući da ponovna uporaba znači da se na tržište ne stavlja nova ambalaža, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu koja se prvi put stavlja na tržište i drvenu ambalažu koja se popravljiva radi ponovne uporabe trebalo bi uzeti u obzir u svrhu ostvarenja relevantnih ciljeva u pogledu recikliranja ambalaže. Države članice trebale bi moći iskoristiti tu mogućnost za izračun prilagođenih razina ciljeva u pogledu recikliranja uzimanjem u obzir najviše pet postotnih bodova prosječnog udjela, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja je stavljena na tržište prvi put i koja se ponovno upotrebljuje u okviru sustava za ponovnu uporabu.
- (117) Proizvođači i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebali bi aktivno sudjelovati u informiranju krajnjih korisnika, posebno potrošača, o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada i gospodarenju ambalažnim otpadom. Te bi informacije trebale obuhvaćati dostupnost sustava za ponovnu uporabu ambalaže, značenje oznaka istaknutih na ambalaži i druge upute o odlaganju ambalažnog otpada. Proizvođači bi krajnje korisnike trebali informirati o tome da i oni imaju važnu ulogu u osiguravanju ekološki optimalnog gospodarenja ambalažnim otpadom. Pri informiranju svih krajnjih korisnika, kao i izvješćivanju o ambalaži, trebalo bi upotrebljavati suvremene informacijske tehnologije. Informacije bi se trebale pružati klasičnim sredstvima, primjerice putem plakata u unutarnjim i vanjskim prostorima te kampanja na društvenim mrežama, ili inovativnijim sredstvima, kao što je elektronički pristup internetskim stranicama s pomoću QR koda na ambalaži.
- (118) Države članice trebale bi Komisiji za svaku kalendarsku godinu dostaviti informacije o postizanju ciljeva u pogledu recikliranja. Kako bi se ocijenila djelotvornost mjera za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje, trebalo bi dostaviti i podatke o potrošnji vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje i debelih plastičnih vrećica za nošenje kako bi se moglo ocijeniti je li se potrošnja tih vrećica povećala kao odgovor na mjere za smanjenje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje. Države članice trebale bi podatke o godišnjoj potrošnji vrlo debelih vrećica za nošenje dostavljati na dobrovoljnoj osnovi. Kako bi se moglo ocijeniti jesu li obvezni

⁴² Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/1004 o 7. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila za izračun, provjeru i dostavu podataka o otpadu u skladu s Direktivom 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Provedbene odluke Komisije C(2012) 2384 (SL L 163, 20.6.2019., str. 66.).

⁴³ Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).

sustavi povratne naknade koje uspostave države članice djelotvorni, odnosno jesu li izuzeća od obveze uspostave tih sustava koja odobre države članice opravdana, važno je na temelju izvješća država članica prikupiti informacije o stopi prikupljanja takve ambalaže.

- (119) Kako bi se utvrdila metodologija ocjenjivanja mogućnosti recikliranja u širim razmjerima, države članice trebale bi dostavljati i podatke o stopama recikliranja ambalažnog otpada prema ambalažnom materijalu i vrsti ambalaže, o količinama odvojeno prikupljenog ambalažnog otpada za svaki ambalažni materijal, o količinama ambalažnog otpada stavljenog na tržište prema materijalu i vrsti ambalaže te o instaliranom kapacitetu za razvrstavanje i recikliranje. Izvješćivanje bi se trebalo provoditi na godišnjoj osnovi.
- (120) Države članice trebale bi Komisiji dostavljati podatke elektroničkim putem, kao i izvješće o provjeri kvalitete. Osim toga, podacima o ciljevima u pogledu recikliranja trebalo bi priložiti izvješće s opisom mjera koje su poduzete kako bi se uspostavio djelotvoran sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada.
- (121) Kako bi uvjeti za provedbu obveza izvješćivanja bili ujednačeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi utvrdila pravila za izračun i provjeru podataka o ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja i stopama odvojenog prikupljanja ambalaže obuhvaćene sustavom povratne naknade te podataka potrebnih za utvrđivanje metodologije za ocjenjivanje mogućnosti recikliranja u širim razmjerima. Provedbeni akt trebao bi sadržavati i pravila za određivanje količine nastalog ambalažnog otpada te bi se njime trebao utvrditi format za dostavu podataka. Njime bi se trebala utvrditi i metodologija za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi i format za dostavu tih podataka jer to olakšava praćenje i potpunu provedbu bitnih zahtjeva koji se odnose na plastične vrećice za nošenje, posebno stoga što osigurava raščlanjeno i obvezno izvješćivanje o raznim kategorijama plastičnih vrećica za nošenje. Taj provedbeni akt trebao bi zamijeniti odluke Komisije (EU) 2018/896⁴⁴ i 2005/270/EZ⁴⁵.
- (122) Kako bi se državama članicama i Komisiji omogućio nadzor nad provedbom ciljeva utvrđenih ovom Uredbom, države članice trebale bi uspostaviti baze podataka o ambalaži i osigurati njihovo dobro funkcioniranje.
- (123) Djelotvorno izvršenje zahtjeva u pogledu održivosti ključno je za pošteno tržišno natjecanje kako bi se osiguralo ostvarenje očekivanih koristi za okoliš i doprinosa postizanju ciljeva Unije u području klime, energetike i kružnosti iz ove Uredbe.

⁴⁴ Provedbena odluka Komisije (EU) 2018/896 od 19. lipnja 2018. o utvrđivanju metodologije za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje i o izmjeni Odluke 2005/270/EZ (SL L 160, 25.6.2018., str. 6.).

⁴⁵ Odluka Komisije 2005/270/EZ od 22. ožujka 2005. o utvrđivanju formata u odnosu na sustav baza podataka na temelju Direktive 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 86, 5.4.2005., str. 6.).

Stoga bi se Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁶, kojom se uspostavlja horizontalni okvir za nadzor tržišta i kontrolu proizvoda koji ulaze na tržište Unije, trebala primjenjivati na ambalažu za koju su zahtjevi u pogledu održivosti utvrđeni u skladu s ovom Uredbom.

- (124) Ambalaža bi se trebala stavljati na tržište samo ako ne predstavlja poznat rizik za okoliš i zdravlje ljudi. Radi boljeg usklađivanja sa specifičnom prirodom zahtjeva u pogledu održivosti i kako bi nastojanja u području nadzora tržišta bila usmjerena na nesukladnosti s takvim zahtjevima, ambalaža koja predstavlja rizik trebala bi se za potrebe ove Uredbe definirati kao ambalaža koja, zbog toga što nije u skladu sa zahtjevom održivosti ili zbog toga što odgovorni gospodarski subjekt ne ispunjava zahtjev održivosti, može štetno utjecati na okoliš ili druge javne interese zaštićene relevantnim zahtjevima.
- (125) Trebao bi postojati postupak na temelju kojeg se zainteresirane strane obavješćuje o mjerama koje se namjerava poduzeti u pogledu ambalaže koja predstavlja rizik. Taj bi postupak trebao i tijelima za nadzor tržišta u državama članicama omogućiti da u odnosu na takvu ambalažu u suradnji s relevantnim gospodarskim subjektima djeluju u ranoj fazi. Kako bi uvjeti za provedbu ove Uredbe bili ujednačeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi utvrdila jesu li nacionalne mjere koje se odnose na nesukladne proizvode opravdane.
- (126) Tijela za nadzor tržišta trebala bi imati pravo zahtijevati od gospodarskih subjekata da poduzimaju korektivne mjere kad utvrde da ambalaža nije u skladu sa zahtjevima u pogledu održivosti i označivanja ili nalaza da je gospodarski subjekt prekršio druga pravila o stavljanju ambalaže na tržište ili stavljanju ambalaže na raspolaganje na tržištu. Kako bi uvjeti za provedbu obveze gospodarskih subjekata da poduzimaju korektivne mjere bili ujednačeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi odlučila je li nacionalna mjera opravdana.
- (127) U slučaju zabrinutosti za zdravlje ljudi, tijelo za nadzor tržišta ne procjenjuje rizik za zdravlje ljudi ili životinja koji proizlazi iz ambalažnog materijala ako je prenesen na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, nego obavješćuje tijela koja su nadležna za kontrolu rizika i imenovana u skladu s Uredbom (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁷, Uredbom (EU) 2017/745, Uredbom (EU) 2017/746, Direktivom 2001/83/EZ ili Uredbom (EU) 2019/6.

⁴⁶ Uredba (EU) 2019/1020 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o nadzoru tržišta i sukladnosti proizvoda i o izmjeni Direktive 2004/42/EZ i uredbi (EZ) br. 765/2008 i (EU) br. 305/2011 (SL L 169, 25.6.2019., str. 1.).

⁴⁷ Uredba (EU) 2017/625 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o službenim kontrolama i drugim službenim aktivnostima kojima se osigurava primjena propisa o hrani i hrani za životinje, pravila o zdravlju i dobrobiti životinja, zdravlju bilja i sredstvima za zaštitu bilja, o izmjeni uredaba (EZ) br. 999/2001, (EZ) br. 396/2005, (EZ) br. 1069/2009, (EZ) br. 1107/2009, (EU) br. 1151/2012, (EU) br. 652/2014, (EU) 2016/429 i (EU) 2016/2031 Europskog parlamenta i Vijeća, uredaba Vijeća (EZ) br. 1/2005 i (EZ) br. 1099/2009 i direktiva Vijeća 98/58/EZ, 1999/74/EZ, 2007/43/EZ,

- (128) Javna nabava čini 14 % BDP-a Unije. Kako bi se pridonijelo cilju postizanja klimatske neutralnosti, poboljšanja energetske učinkovitosti i učinkovitosti resursa te prelaska na kružno gospodarstvo kojim se štite javno zdravlje i bioraznolikost, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora, pri čemu ona tu ovlast može izvršavati prema potrebi, kako bi se od javnih i sektorskih naručitelja kako su definirani u Direktivi 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁸ i Direktivi 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća⁴⁹ prema potrebi zahtijevalo da nabavu usklade s određenim kriterijima ili ciljevima zelene javne nabave. U usporedbi s dobrovoljnim pristupom, obveznim kriterijima ili ciljevima trebalo bi se osigurati maksimalno iskorištavanje javne potrošnje za povećanje potražnje za ambalažom boljih svojstava. Kriteriji bi trebali biti transparentni, objektivni i nediskriminirajući.
- (129) Provedbene ovlasti koje su ovom Uredbom dodijeljene Komisiji, a ne odnose se na utvrđivanje opravdanosti mjera koje su države članice poduzele u odnosu na nesukladnu ambalažu, trebale bi se izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011.
- (130) Kad je riječ o ambalaži koja ulazi na tržište Unije, prednost bi se trebala dati suradnji na tržištu između tijela za nadzor tržišta i gospodarskih subjekata. Stoga bi, iako se mogu odnositi na bilo koju ambalažu koja ulazi na tržište Unije, intervencije tijela imenovanih u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) 2019/1020 trebale biti usmjerene prije svega na ambalažu koja podliježe mjerama zabrane koje provode tijela za nadzor tržišta. Ako provedu takve mjere zabrane i ako te mjere nisu ograničene na nacionalno područje, tijela za nadzor tržišta trebala bi tijelima imenovanima za kontrolu ambalaže koja ulazi na tržište Unije dostaviti pojedinosti potrebne za identifikaciju takve nesukladne ambalaže na granicama, uključujući informacije o pakiranim proizvodima i gospodarskim subjektima kako bi se za proizvode koji ulaze na tržište Unije omogućio pristup koji se temelji na riziku. U takvim će slučajevima carinska tijela nastojati identificirati i zaustaviti tu ambalažu na granicama.
- (131) Kako bi se optimizirao i rasteretio postupak kontrole na vanjskim granicama Unije, potrebno je omogućiti automatski prijenos podataka između Informacijskog i komunikacijskog sustava za tržišni nadzor (ICSMS) i carinskih sustava. Trebalo bi razlikovati dva prijenosa podataka s obzirom na njihovu svrhu. Prvo, mjere zabrane koje tijela za nadzor tržišta donesu nakon identifikacije nesukladne ambalaže trebalo bi iz ICSMS-a proslijediti carinskim tijelima kako bi se tijela imenovana za kontrolu na vanjskim granicama njima mogla služiti za identificiranje ambalaže na koju bi se

2008/119/EZ i 2008/120/EZ te o stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 854/2004 i (EZ) br. 882/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, direktiva Vijeća 89/608/EEZ, 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 91/496/EEZ, 96/23/EZ, 96/93/EZ i 97/78/EZ te Odluke Vijeća 92/438/EEZ (Uredba o službenim kontrolama) (SL L 95, 7.4.2017., str. 1.).

⁴⁸ Direktiva 2014/24/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o javnoj nabavi i o stavljanju izvan snage Direktive 2004/18/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 65.).

⁴⁹ Direktiva 2014/25/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o nabavi subjekata koji djeluju u sektoru vodnog gospodarstva, energetskom i prometnom sektoru te sektoru poštanskih usluga i stavljanju izvan snage Direktive 2004/17/EZ (SL L 94, 28.3.2014., str. 243.).

mogla odnositi takva mjera zabrane. Za taj prvi prijenos podataka trebao bi se koristiti elektronički sustav za upravljanje rizikom i carinske provjere (CRMS), utvrđen u članku 36. Uredbe Komisije (EU) 2447/2015⁵⁰, ne dovodeći u pitanje budući razvoj stanja u upravljanju carinskim rizicima. Drugo, ako carinska tijela identificiraju nesukladnu ambalažu, bit će potrebno upravljati predmetima radi, među ostalim, prenošenja obavijesti o obustavi, zaključaka tijela za nadzor tržišta i ishoda mjera koje su poduzela carinska tijela. Okružje jedinstvenog sučelja EU-a za carinu podržava te druge prijenose podataka između ICSMS-a i nacionalnih carinskih sustava.

- (132) Kako bi uvjeti za povezivanje s ciljem ostvarivanja komunikacije između tijela za nadzor tržišta i carinskih tijela bili ujednačeni, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje provedbenih akata u skladu s člankom 291. Ugovora kako bi utvrdila postupovna pravila i pojedinosti o načinima provedbe, uključujući funkcionalnosti, podatkovne elemente i obradu podataka, kao i pravila o obradi osobnih podataka, povjerljivosti i vođenju obrade podataka u okviru tog povezivanja.
- (133) Pri donošenju delegiranih akata u skladu s člankom 290. Ugovora Komisija bi tijekom pripremnog rada trebala provoditi odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.⁵¹ Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kad i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata. Komisija bi pri izradi tih delegiranih akata trebala uzeti u obzir znanstvene i druge dostupne tehničke informacije, uključujući mjerodavne međunarodne norme.
- (134) Kako bi se zahtjevi o proizvodima iz Direktive (EU) 2019/904 mogli pratiti i provoditi te kako bi podlijegali odgovarajućem nadzoru tržišta, Uredbu (EU) 2019/1020 trebalo bi izmijeniti tako da se područjem njezine primjene obuhvati Direktiva (EU) 2019/904. Zahtjeve koji se odnose na sadržaj reciklirane plastike u plastičnim bocama za napitke od 1. siječnja 2030. trebalo bi izbrisati iz Direktive (EU) 2019/904 jer se to pitanje uređuje isključivo ovom Uredbom. Trebalo bi izbrisati i odgovarajuće obveze izvješćivanja.
- (135) Kako bi se povećalo povjerenje javnosti u ambalažu koja se stavlja na tržište, posebice kad je riječ o sukladnosti sa zahtjevima u pogledu održivosti, gospodarski subjekti koji na tržište stavljaju nesukladnu ambalažu ili koji ne ispunjavaju svoje obveze trebali bi podlijegati sankcijama. Stoga je potrebno da države članice u nacionalnom zakonodavstvu utvrde djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće sankcije za nepridržavanje ove Uredbe.

⁵⁰ Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.).

⁵¹ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.–14.

- (136) Komisija bi trebala provesti evaluaciju ove Uredbe. U skladu sa stavkom 22. Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva ta bi se evaluacija trebala temeljiti na pet kriterija: kriterijima učinkovitosti, djelotvornosti, važnosti, usklađenosti i dodane vrijednosti za Uniju, te bi trebala biti temelj za procjene učinka mogućih daljnjih djelovanja. Komisija bi Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija trebala podnijeti izvješće o provedbi ove Uredbe i njezinu utjecaju na okolišnu održivost ambalaže i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (137) Gospodarskim subjektima potrebno je dati dovoljno vremena da ispune svoje obveze iz ove Uredbe, a državama članicama da uspostave administrativnu infrastrukturu potrebnu za njezinu primjenu. Stoga bi primjenu ove Uredbe trebalo odgoditi do razumnog roka za dovršetak tih priprema. Posebnu bi pozornost trebalo posvetiti tomu da se malim i srednjim poduzećima olakša ispunjavanje obveza i zahtjeva iz ove Uredbe, među ostalim putem smjernica koje Komisija treba pružiti kako bi gospodarskim subjektima, a osobito malim i srednjim poduzećima, olakšala usklađivanje.
- (138) Kako bi se ispunile te obveze i utvrdio ambiciozan, ali usklađen okvir za ambalažu, potrebno je donijeti uredbu o utvrđivanju zahtjeva za ambalažu tijekom njezina cijelog životnog ciklusa. Direktivu 94/62/EZ stoga bi trebalo staviti izvan snage.
- (139) Kako bi države članice mogle poduzeti potrebne administrativne mjere za organizaciju postupaka ovlaštenja koje provode nadležna tijela i istodobno očuvati kontinuitet za gospodarske subjekte, primjenu ove Uredbe trebalo bi odgoditi.
- (140) Direktivu 94/62/EZ trebalo bi staviti izvan snage s učinkom od datuma početka primjene ove Uredbe. Međutim, kako bi se osigurao nesmetan prelazak i kontinuitet do Komisijina donošenja novih pravila na temelju ove Uredbe te kontinuitet u primjeni sustava vlastitih sredstava Unije u pogledu vlastitih sredstava koja se temelje na nerecikliranom plastičnom ambalažnom otpadu, određene obveze na temelju te direktive koje se odnose na označivanje, ciljeve recikliranja i dostavu podataka Komisiji trebale bi određeno vrijeme ostati na snazi.
- (141) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri postići ciljeve ove Uredbe, a to su povećanje okolišne održivosti ambalaže i osiguravanje slobodnog kretanja ambalaže na unutarnjem tržištu, nego se ti ciljevi zbog svojeg opsega i učinaka mogu ostvariti samo na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Poglavlje I. Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

1. Ovom se Uredbom utvrđuju zahtjevi okolišne održivosti i označivanja tijekom cijelog životnog ciklusa ambalaže kako bi se omogućilo njezino stavljanje na tržište, kao i zahtjevi za proširenu odgovornost proizvođača te prikupljanje, obradu i recikliranje ambalažnog otpada.
2. Ovom se Uredbom pridonosi učinkovitom funkcioniranju unutarnjeg tržišta tako što se nacionalne mjere za ambalažu i ambalažni otpad usklađuju kako bi se izbjegle prepreke trgovini te narušavanje i ograničavanje tržišnog natjecanja u Uniji i pritom, na temelju visoke razine zaštite okoliša, spriječio ili smanjio štetan učinak ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i zdravlje ljudi.
3. Ovom se Uredbom pridonosi prelasku na kružno gospodarstvo jer se u njoj utvrđuju mjere u skladu s hijerarhijom otpada u skladu s člankom 4. Direktive 2008/98/EZ.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na svu ambalažu, neovisno o upotrijebljenom materijalu, i na sav ambalažni otpad, neovisno o tome upotrebljava li se takav otpad ili je stvoren u industrijskom sektoru, drugim proizvođačkim sektorima, maloprodajnoj ili distribucijskoj djelatnosti, uredskim prostorima, uslužnom sektoru ili kućanstvima.
2. Ova Uredba primjenjuje se ne dovodeći u pitanje regulatorne zahtjeve Unije u pogledu ambalaže kao što su oni koji se odnose na sigurnost, kvalitetu, zaštitu zdravlja i higijenu pakiranih proizvoda ni zahtjeve u pogledu prijevoza, i ne dovodeći u pitanje odredbe Direktive 2008/98/EZ koje se odnose na gospodarenje opasnim otpadom.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) „ambalaža” znači predmeti od bilo kojeg materijala namijenjeni za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje proizvoda i koji se mogu podijeliti na oblike ambalaže ovisno o njihovoj funkciji, materijalu i dizajnu, uključujući:
 - (a) predmete koji su nužni za držanje, podržavanje ili čuvanje proizvoda tijekom njegova životnog vijeka, ali nisu njegov sastavni dio, i koji su predviđeni za korištenje, trošenje ili zbrinjavanje zajedno s proizvodom;
 - (b) sastavne ili pomoćne dijelove predmeta iz točke (a) koji su uključeni u predmet;
 - (c) pomoćne dijelove predmeta iz točke (a) koji su izravno obješeni ili pričvršćeni na proizvod i koji su u funkciji ambalaže, ali nisu sastavni dio proizvoda, i koji su predviđeni za korištenje, trošenje ili zbrinjavanje zajedno s proizvodom;
 - (d) predmete zamišljene i predviđene za punjenje na prodajnom mjestu, pod uvjetom da imaju ambalažnu funkciju;
 - (e) predmete za jednokratnu uporabu koji se prodaju, pune ili su oblikovani i predviđeni za punjenje na prodajnom mjestu, pod uvjetom da imaju ambalažnu funkciju;

- (f) filter vrećice za čaj ili kavu koje su nužne za držanje proizvoda od čaja ili kave i predviđene za korištenje i zbrinjavanje zajedno s proizvodom;
- (g) pojedinačne jedinice za automat za kavu ili čaj koje su nužne za držanje proizvoda od kave ili čaja i predviđene za korištenje i zbrinjavanje zajedno s proizvodom;
- (2) „prodajna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da zajedno s proizvodom čini prodajnu jedinicu za krajnjeg korisnika ili potrošača na prodajnom mjestu;
- (3) „skupna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da u trenutku kupnje čini skup određenog broja prodajnih jedinica, bilo da se on kao takav prodaje krajnjem korisniku ili služi samo kao sredstvo kojim se pune police na prodajnom mjestu ili stvara inventarna ili distribucijska jedinica, a može se odvojiti od proizvoda bez utjecanja na njegova svojstva;
- (4) „transportna ambalaža” znači ambalaža osmišljena tako da olakša rukovanje i prijevoz određenog broja prodajnih jedinica ili proizvoda u skupnoj ambalaži, što uključuje ambalažu za e-trgovinu, ali ne uključuje kontejnere za cestovni, željeznički, brodski i zračni prijevoz, u svrhu sprečavanja fizičkog dodira i oštećenja u prijevozu;
- (5) „ambalaža za e-trgovinu” znači transportna ambalaža za dostavu proizvoda krajnjem korisniku u okviru prodaje preko interneta ili drugih sredstava prodaje na daljinu;
- (6) „stavljanje na raspolaganje na tržištu” znači svaka isporuka ambalaže za distribuciju, potrošnju ili uporabu na tržištu Unije u okviru komercijalne djelatnosti, s plaćanjem ili bez plaćanja;
- (7) „stavljanje na tržište” znači prvo stavljanje ambalaže na raspolaganje na tržištu Unije;
- (8) „gospodarski subjekt” znači izrađivači, dobavljači ambalaže, uvoznici, distributeri, krajnji distributeri i pružatelji usluga provođenja narudžbi;
- (9) „izrađivač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja proizvodi ambalažu pod svojim imenom ili žigom, ili za koju se proizvod projektira ili proizvodi, i koja tu ambalažu upotrebljava za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku i prezentiranje proizvoda pod svojim imenom ili žigom, pri čemu ta ambalaža prethodno nije bila stavljena na tržište;
- (10) „proizvođač” znači bilo koji izrađivač, uvoznik ili distributer koji, bez obzira na korištenu metodu prodaje, među ostalim i putem ugovora na daljinu kako su definirani u članku 2. točki 7. Direktive 2011/83/EU, na profesionalnoj osnovi prvi put stavlja ambalažu na raspolaganje na državnom području države članice pod svojim imenom ili žigom;
- (11) „dobavljač” znači svaka fizička ili pravna osoba koja ambalažu ili ambalažni materijal isporučuje izrađivaču koji tu ambalažu upotrebljava za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje proizvoda pod svojim imenom ili žigom;
- (12) „uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koja na tržište Unije stavlja ambalažu ili pakirani proizvod iz treće zemlje;
- (13) „distributer” znači svaka fizička ili pravna osoba u lancu opskrbe koja nije izrađivač ni uvoznik i koja stavlja ambalažu ili pakirani proizvod na raspolaganje na tržištu;

- (14) „ovlašteni zastupnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Uniji koju je izrađivač pisanim putem ovlastio da u njegovo ime obavlja određene zadaće s obzirom na obveze izrađivača na temelju ove Uredbe;
- (15) „imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača” znači pravna ili fizička osoba s poslovnim nastanom u državi članici u kojoj proizvođač prvi put stavlja ambalažu na raspolaganje na tržištu, osim države članice u kojoj proizvođač ima poslovni nastan, i koju je proizvođač u skladu s člankom 8.a stavkom 5. trećim podstavkom Direktive 2008/98/EZ imenovao za potrebe ispunjavanja obveza tog proizvođača na temelju poglavlja VII. ove Uredbe;
- (16) „krajnji distributer” znači distributer koji krajnjem korisniku isporučuje pakirane proizvode ili proizvode koji se mogu kupiti kroz sustav ponovnog punjenja;
- (17) „potrošač” znači fizička osoba čije aktivnosti nisu obuhvaćene njezinom trgovačkom, poslovnom ili profesionalnom djelatnošću;
- (18) „krajnji korisnik” znači bilo koja fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima poslovni nastan u Uniji, kojoj se proizvod stavi na raspolaganje kao potrošaču ili kao stručnom krajnjem korisniku tijekom njezinih industrijskih ili stručnih aktivnosti i koja taj proizvod dalje ne stavlja na raspolaganje na tržištu u obliku u kojem joj je isporučen;
- (19) „višeslojna (kompozitna) ambalaža” znači jedinica ambalaže izrađena od dva ili više materijala, osim materijala za etikete, zatvarače i pečačenje, koji se ne mogu odvojiti ručno i koji stoga čine jednu nedjeljivu cjelinu;
- (20) „ambalažni otpad” znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada iz članka 3. Direktive 2008/98/EZ osim ostataka iz proizvodnje;
- (21) „sprečavanje nastanka ambalažnog otpada” znači mjere koje se poduzimaju prije nego što ambalaža ili ambalažni materijal postane ambalažni otpad i kojima se smanjuje količina ambalažnog otpada u smislu da je za držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje proizvoda potrebno manje ambalaže ili ona uopće nije potrebna;
- (22) „ponovna uporaba” znači svaki postupak kojim se ponovno uporabljiva ambalaža ponovno koristi u istu svrhu za koju je izvorno predviđena;
- (23) „jednokratna ambalaža” znači ambalaža koja nije ponovno uporabljiva;
- (24) „ciklus” znači put koji ponovno uporabljiva ambalaža prođe od trenutka kad je stavljena na tržište zajedno s proizvodima za čije je držanje, zaštitu, rukovanje, isporuku ili prezentiranje namijenjena do trenutka kad je spremna za ponovnu uporabu u sustavu za ponovnu uporabu kako bi se ponovno isporučila krajnjim korisnicima zajedno s proizvodima;
- (25) „putovanje” znači premještanje ambalaže, od punjenja ili utovara do pražnjenja ili istovara, koje može biti dio ciklusa ili se odvijati zasebno;
- (26) „sustavi za ponovnu uporabu” znači organizacijski, tehnički ili financijski mehanizmi koji omogućuju ponovnu uporabu unutar sustava zatvorene ili otvorene petlje. Sustavi povratne naknade koji osiguravaju da se ambalaža prikuplja za ponovnu uporabu smatraju se dijelom „sustava za ponovnu uporabu”;
- (27) „obnavljanje” znači postupak koji je potreban kako bi se vratila funkcionalnost ponovno uporabljive ambalaže u svrhu njezine ponovne uporabe;

- (28) „ponovno punjenje” znači postupak kojim krajnji korisnik vlastiti spremnik, koji služi kao ambalaža, puni proizvodom ili proizvodima koje krajnji distributer nudi u kontekstu komercijalne transakcije;
- (29) „stanica za ponovno punjenje” znači mjesto na kojem krajnji distributer krajnjim korisnicima nudi proizvode koji se mogu kupiti kroz sustav ponovnog punjenja;
- (30) „ugostiteljski sektor” znači djelatnosti pružanja smještaja te pripreme i usluživanja hrane prema statističkoj klasifikaciji ekonomskih djelatnosti NACE Rev. 2⁵²;
- (31) „dizajn za recikliranje” znači dizajn ambalaže, uključujući pojedinačne komponente ambalaže, kojim se osigurava mogućnost njezina recikliranja u najsuvremenijim postupcima prikupljanja, razvrstavanja i recikliranja;
- (32) „recikliranje u širim razmjerima” znači prikupljanje, razvrstavanje i recikliranje u okviru instalirane najsuvremenije infrastrukture i postupaka koje obuhvaća najmanje 75 % stanovništva Unije i uključuje ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije i ispunjava zahtjeve iz članka 47. stavka 5.;
- (33) „kategorija ambalaže” znači kombinacija materijala i dizajna ambalaže na temelju koje se određuje mogućnost recikliranja prema najsuvremenijim postupcima prikupljanja, razvrstavanja i recikliranja i koja je relevantna za utvrđivanje kriterija za dizajn za recikliranje;
- (34) „integrirana komponenta” znači komponenta ambalaže koja se može razlikovati od glavnog dijela ambalažne jedinice i može biti od drugačijeg materijala, ali je sastavni dio ambalažne jedinice i njezine funkcionalnosti te je ne treba odvojiti od glavnog dijela ambalažne jedinice da bi se proizvod koristio, a obično se zbrinjava isto kad i ambalažna jedinica, iako ne nužno na isti način;
- (35) „zasebna komponenta” znači komponenta ambalaže koja se razlikuje od glavnog dijela ambalažne jedinice i može biti od drugačijeg materijala te ju je potrebno u cijelosti i trajno odvojiti od glavnog dijela ambalažne jedinice da bi se pristupilo proizvodu te se obično odlaže prije ambalažne jedinice i odvojeno od nje;
- (36) „jedinica ambalaže” znači cijela jedinica, uključujući sve integrirane i zasebne komponente koje zajedno vrše neku od funkcija ambalaže, kao što su držanje, zaštita, rukovanje, isporuka, skladištenje, prijevoz i prezentiranje proizvoda, a obuhvaća i samostalne jedinice skupne ili transportne ambalaže ako se one odlažu prije dolaska na prodajno mjesto;
- (37) „inovativna ambalaža” znači vrsta ambalaže koja se proizvodi od novih materijala primjenom postupaka oblikovanja ili proizvodnje koji dovode do znatnog poboljšanja funkcija ambalaže, kao što su držanje, zaštita, rukovanje, isporuka ili prezentiranje proizvoda, i do očiglednih koristi za okoliš, osim ambalaže koja je nastala izmjenom postojeće ambalaže isključivo radi boljeg prezentiranja proizvoda i marketinga;

52

[NACE Rev. 2 – Statistička klasifikacija ekonomskih djelatnosti – Priručnici i smjernice za proizvode – Eurostat \(europa.eu\); Statistički podaci o djelatnostima pružanja smještaja te pripreme i usluživanja hrane – NACE Rev. 2 – Objašnjenja statističkih podataka \(europa.eu\)](#)

- (38) „sekundarne sirovine” znači materijali koji su dobiveni postupkom recikliranja i mogu zamijeniti primarne sirovine;
- (39) „plastični otpad nakon potrošnje” znači plastični otpad koji nastaje od plastičnih proizvoda stavljenih na tržište;
- (40) „kontaktno osjetljiva ambalaža” znači ambalaža koja je predviđena za sve primjene obuhvaćene uredbama (EZ) br. 1831/2003, (EZ) br. 1935/2004, (EZ) br. 767/2009, (EZ) br. 2009/1223, (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/4, (EU) 2019/6, Direktivom 2001/83/EZ ili Direktivom 2008/68/EZ;
- (41) „ambalaža koja se može kompostirati” znači ambalaža koja može proći fizikalnu, kemijsku, termičku ili biološku razgradnju tako da se najveći dio gotovog komposta na kraju razgrađuje na ugljikov dioksid, mineralne soli, biomasu i vodu, u skladu s člankom 47. stavkom 4., i ne otežava odvojeno prikupljanje ni postupak ili aktivnost kompostiranja u koju se unosi u kontroliranim industrijskim uvjetima;
- (42) „plastične boce za napitke za jednokratnu uporabu” znači boce za napitke navedene u dijelu F Priloga Direktivi (EU) 2019/904;
- (43) „plastika” znači polimer u smislu članka 3. točke 5. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 kojemu se mogu dodati aditivi ili druge tvari i koji može funkcionirati kao glavna strukturna komponenta ambalaže, osim prirodnih polimera koji nisu kemijski modificirani;
- (44) „plastične vrećice za nošenje” znači vrećice za nošenje s ručkom ili bez ručke koje su izrađene od plastike i daju se potrošačima na prodajnom mjestu proizvoda;
- (45) „lagane plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 50 mikrona;
- (46) „vrlo lagane plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke manjom od 15 mikrona;
- (47) „debele plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke od 50 do 99 mikrona;
- (48) „vrlo debele plastične vrećice za nošenje” znači plastične vrećice za nošenje s debljinom stijenke većom od 99 mikrona;
- (49) „spremnici za otpad” znači kontejneri, kante i vreće za skladištenje i prikupljanje otpada;
- (50) „povratna naknada” znači fiksni novčani iznos koji nije uključen u cijenu pakiranog ili napunjenog proizvoda, nego se krajnjem korisniku naplaćuje pri kupnji takvog pakiranog ili napunjenog proizvoda obuhvaćenog sustavom povratne naknade u određenoj državi članici, a njegov se povrat može tražiti kad krajnji korisnik ambalažu koja je označena kao povratna vrati na za to predviđeno sabirno mjesto;
- (51) „sustav povratne naknade” znači sustav u kojem se krajnjem korisniku pri kupnji pakiranog ili napunjenog proizvoda obuhvaćenog tim sustavom naplaćuje naknada koja mu se vraća kad ambalažu koja je označena kao povratna vrati na za to predviđeno sabirno mjesto;
- (52) „tehnička specifikacija” znači dokument u kojem se propisuju tehnički zahtjevi koje proizvod, proces ili usluga mora ispuniti;
- (53) „usklađena norma” znači norma kako je definirana u članku 2. stavku 1. točki (c) Uredbe (EU) br. 1025/2012;

- (54) „ocjenjivanje sukladnosti” znači postupak kojim se utvrđuje jesu li ispunjeni zahtjevi u pogledu održivosti, sigurnosti, označivanja i informiranja iz ove Uredbe u vezi s ambalažom;
- (55) „organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača” znači pravni subjekt koji financijski ili financijski i operativno organizira ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u ime više proizvođača;
- (56) „životni ciklus” znači uzastopne i međusobno povezane faze kroz koje prolazi ambalaža, od nabave sirovina ili stvaranja iz prirodnih izvora do trenutka njezina konačnog zbrinjavanja;
- (57) „ambalaža koja predstavlja rizik” znači ambalaža koja zbog nesukladnosti s nekim od zahtjeva utvrđenih u ovoj Uredbi ili u skladu s ovom Uredbom, osim nesukladnosti navedenih u članku 56. stavku 1., može štetno utjecati na okoliš ili druge javne interese zaštićene tim zahtjevom;
- (58) „ambalaža koja predstavlja ozbiljan rizik” znači ambalaža koja predstavlja rizik za koji se, na temelju procjene, smatra da stupanj relevantne nesukladnosti ili povezane štete može zahtijevati brzu intervenciju tijela za nadzor tržišta, uključujući slučajeve u kojima učinci nesukladnosti nisu trenutačni;
- (59) „internetska platforma” znači internetska platforma kako je definirana u članku 3. točki (i) Uredbe (EU) 2022/2065;
- (60) „otpad” znači otpad kako je definiran u članku 3. točki 1. Direktive 2008/98/EZ, uz iznimku ponovno uporabljive ambalaže koja se otprema na obnavljanje.

Primjenjuju se definicije „zabrinjavajuća tvar” i „nosač podataka” utvrđene u članku [2. točkama 28. i 30.] Uredbe [o ekološkom dizajnu za održive proizvode].

Primjenjuju se definicije „gospodarenje otpadom”, „skupljanje”, „odvojeno skupljanje”, „program proširene odgovornosti proizvođača”, „priprema za ponovnu uporabu” i „recikliranje” utvrđene u članku 3. točkama 9., 10., 11., 21., 16. i 17. Direktive 2008/98/EZ.

Primjenjuju se definicije „nadzor tržišta”, „tijelo za nadzor tržišta”, „pružatelj usluga provođenja narudžbi”, „korektivna mjera”, „opoziv”, „povlačenje” i „rizik” utvrđene u članku 3. točkama 3., 4., 11., 16., 22., 23. i 18. Uredbe (EU) 2019/1020.

Okvirni popis predmeta obuhvaćenih definicijom ambalaže iz točke 1. naveden je u Prilogu I.

Članak 4. Slobodno kretanje

1. Ambalaža se stavlja na tržište samo ako je u skladu s ovom Uredbom.
2. Države članice ne smiju zabranjivati, ograničavati ni sprečavati stavljanje na tržište ambalaže koja je u skladu sa zahtjevima održivosti utvrđenima u člancima od 5. do 10. ove Uredbe.
3. Države članice ne smiju zabranjivati, ograničavati ni sprečavati stavljanje na tržište ambalaže koja je u skladu sa zahtjevima u pogledu označivanja i informiranja utvrđenima u članku 11. ove Uredbe.
4. Ako države članice odluče zadržati nacionalne zahtjeve u pogledu održivosti ili informiranja ili uvesti dodatne takve zahtjeve uz one utvrđene u ovoj Uredbi, ti zahtjevi ne smiju biti u suprotnosti s onima utvrđenima u ovoj Uredbi, a države članice ne smiju zabranjivati, ograničavati ni sprečavati stavljanje na tržište ambalaže

koja nije u skladu s tim nacionalnim zahtjevima, ali je u skladu sa zahtjevima iz ove Uredbe.

5. Osim zahtjeva u pogledu označivanja iz članka 11., države članice mogu uvesti dodatne zahtjeve u pogledu označivanja kako bi utvrdile neki drugi program proširene odgovornosti proizvođača ili sustav povratne naknade koji nije naveden u članku 44. stavku 1.
6. Na trgovačkim sajmovima, izložbama ili sličnim događanjima države članice ne smiju sprečavati prikazivanje ambalaže koja nije u skladu s ovom Uredbom, pod uvjetom da je na vidljiv način jasno naznačeno da takva ambalaža nije u skladu s ovom Uredbom i da nije na prodaju dok je se ne uskladi.

Poglavlje II.

Zahtjevi u pogledu održivosti

Članak 5.

Zahtjevi za tvari u ambalaži

1. Ambalaža se proizvodi tako da se prisutnost i koncentracija zabrinjavajućih tvari kao sastavnih dijelova ambalažnog materijala ili neke od komponenti ambalaže maksimalno smanje, među ostalim kad je riječ o njihovoj prisutnosti u emisijama i produktima gospodarenja otpadom kao što su sekundarne sirovine, pepeo ili drugi materijal za konačno zbrinjavanje.
2. Ne dovodeći u pitanje ograničenja kemikalija utvrđena u Prilogu XVII. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 ili, ako je primjenjivo, ograničenja i posebne mjere za ambalažu u dodiru s hranom iz Uredbe (EZ) br. 1935/2004, zbroj razina koncentracije olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji je posljedica prisutnosti tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže ne smije premašivati 100 mg/kg.
3. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 2. dokazuje se tehničkom dokumentacijom koja se izrađuje u skladu s Prilogom VII.
4. Zahtjevima u pogledu mogućnosti recikliranja koji se utvrde u delegiranim aktima donesenima u skladu s člankom 6. stavkom 5. ne smije se ograničavati prisutnost tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže zbog razloga koji su prije svega povezani s kemijskom sigurnošću. Ti se zahtjevi prema potrebi trebaju odnositi na zabrinjavajuće tvari koje negativno utječu na mogućnost ponovne uporabe i recikliranja materijala u ambalaži u kojoj su prisutne te se na temelju njih prema potrebi utvrđuju konkretne predmetne tvari te kriteriji i ograničenja povezani s njima.
5. Kako bi uzela u obzir znanstveni i tehnički napredak, Komisija može donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58. radi izmjene ove Uredbe kako bi:
 - (a) smanjila zbroj razina koncentracija olova, kadmija, žive i šesterovalentnog kroma koji je posljedica prisutnosti tvari u ambalaži ili komponentama ambalaže, kako je navedeno u stavku 2.;
 - (b) utvrdila uvjete pod kojima se razina koncentracija iz stavka 2. ne primjenjuje na reciklirane materijale ni na proizvodne petlje u zatvorenom i kontroliranom lancu, kao i kako bi utvrdila vrste ambalaže izuzete od zahtjeva utvrđenih u tom stavku. Takvi delegirani akti moraju biti vremenski ograničeni te moraju sadržavati odgovarajuće zahtjeve u pogledu obilježavanja i informiranja i zahtjeve za redovito izvješćivanje kako bi se izuzeće redovito preispitalo.

Članak 6.
Ambalaža koja se može reciklirati

1. Sva se ambalaža mora moći reciklirati.
2. Smatrat se da se ambalaža može reciklirati ako je u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) osmišljena je za recikliranje;
 - (b) djelotvorno se i učinkovito prikuplja odvojeno u skladu s člankom 43. stavcima 1. i 2.;
 - (c) razvrstava se prema utvrđenim tokovima otpada i pritom ne utječe na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada;
 - (d) može se reciklirati tako da nastale sekundarne sirovine budu dovoljno kvalitetne da zamijene primarne sirovine;
 - (e) može se reciklirati u širim razmjerima.

Točka (a) primjenjuje se od 1. siječnja 2030., dok se točka (e) primjenjuje od 1. siječnja 2035.

3. Ambalaža koja se može reciklirati od 1. siječnja 2030. mora ispunjavati kriterije za dizajn za recikliranje kako su utvrđeni u delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 4., a od 1. siječnja 2035. i zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja u širim razmjerima utvrđene u delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 6. Ako je takva ambalaža u skladu s tim delegiranim aktima, smatra se da je u skladu sa stavkom 2. točkama (a) i (e).
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. radi dopune ove Uredbe kako bi za kategorije ambalaže navedene u tablici 1 u Prilogu II. utvrdila kriterije za dizajn za recikliranje i razrede učinkovitosti recikliranja na temelju kriterija i parametara iz tablice 2 u tom prilogu, kao i, na temelju razreda učinkovitosti recikliranja ambalaže, pravila o modulaciji financijskih doprinosa koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača utvrđenih u članku 40. stavku 1. te, za plastičnu ambalažu, postotak recikliranog sadržaja. U kriterijima za dizajn za recikliranje moraju se uzeti u obzir najsuvremeniji postupci prikupljanja, razvrstavanja i recikliranja te se njima moraju obuhvatiti sve komponente ambalaže.

Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. radi izmjene tablice 1 u Prilogu kako bi je prilagodila znanstvenom i tehničkom napretku u području dizajna te infrastrukture za prikupljanje, razvrstavanje i recikliranje materijala i proizvoda.

5. Od 1. siječnja 2030. za ambalažu se ne smatra da se može reciklirati ako odgovara razredu učinkovitosti E na temelju kriterija za dizajn za recikliranje koji su u delegiranom aktu donesenom u skladu sa stavkom 4. utvrđeni za kategoriju ambalaže kojoj ambalaža pripada.

Ti se kriteriji moraju temeljiti barem na parametrima navedenima u tablici 2 u Prilogu II.

6. Komisija za svaku vrstu ambalaže navedenu u tablici 1 u Prilogu II. utvrđuje metodologiju za ocjenjivanje može li se ambalaža reciklirati u širim razmjerima. Ta se metodologija temelji barem na sljedećim elementima:

- (a) količini ambalaže koja je stavljena na tržište u cijeloj Uniji i svakoj državi članici;
- (b) količini odvojeno prikupljenog ambalažnog otpada prema ambalažnom materijalu iz tablice 1 u Prilogu II., u cijeloj Uniji i svakoj državi članici;
- (c) stopama recikliranja ambalažnog otpada prema vrstama ambalaže iz tablice 1 u Prilogu II., u cijeloj Uniji i svakoj državi članici, ili, ako se takvi podaci o stopama recikliranja za ambalažni otpad prema vrstama ambalaže ne mogu staviti na raspolaganje, pretpostavkama na temelju prosječnih stopa gubitka iz članka 47. stavka 3.;
- (d) instaliranom kapacitetu infrastrukture za razvrstavanje i recikliranje u cijeloj Uniji, za svaku vrstu ambalaže iz tablice 1 u Prilogu II.

7. Na temelju kriterija i zahtjeva iz stavka 3. utvrđuju se:

- (a) način na koji se rezultat ocjenjivanja mogućnosti recikliranja izražava u razredima učinkovitosti recikliranja od A do E, kako je opisano u tablici 3 u Prilogu II., na temelju postotka mase ambalažne jedinice koja se može reciklirati u skladu sa stavkom 1.;
- (b) detaljni kriteriji za dizajn za recikliranje za svaki ambalažni materijal i kategoriju ambalaže navedene u tablici 1 u Prilogu II.;
- (c) opis uvjeta za sukladnost svake kategorije ambalaže iz tablice 1 u Prilogu II. s odgovarajućim razredima učinkovitosti;
- (d) modulacija financijskih doprinosa koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača iz članka 40., na temelju razreda učinkovitosti ambalaže;
- (e) način na koji se ocjenjuje mogućnost recikliranja u širim razmjerima za svaku kategoriju ambalaže iz tablice 1 u Prilogu II. kako bi se od 2035. utvrdili ažurirani razredi učinkovitosti recikliranja.

8. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 2. i 3. dokazuje se tehničkom dokumentacijom ambalaže kako je utvrđena u Prilogu VII.

Ako jedinica ambalaže sadržava integrirane komponente, ocjenjivanje sukladnosti s kriterijima za dizajn za recikliranje i zahtjevima u pogledu mogućnosti recikliranja u širim razmjerima mora obuhvaćati sve integrirane komponente.

Ako jedinica ambalaže sadržava zasebne komponente, ocjenjivanje sukladnosti sa zahtjevima za dizajn za recikliranje i zahtjevima u pogledu mogućnosti recikliranja u širim razmjerima provodi se zasebno za svaku zasebnu komponentu.

Sve komponente ambalažne jedinice moraju biti kompatibilne s najsuvremenijim postupcima prikupljanja, razvrstavanja i recikliranja i ne smiju umanjivati mogućnost recikliranja glavnog dijela ambalažne jedinice.

9. Inovativna ambalaža može se od 1. siječnja 2030. i odstupajući od stavaka 2. i 3. stavljati na tržište najviše pet godina nakon isteka kalendarske godine u kojoj je stavljena na tržište.

U slučaju primjene tog odstupanja inovativnoj ambalaži prilaže se tehnička dokumentacija iz Priloga VII. kojom se dokazuju njezina inovativnost i sukladnost s definicijom iz članka 3. točke 34. ove Uredbe.

Nakon razdoblja navedenog u prvom podstavku takvoj se ambalaži prilaže tehnička dokumentacija iz stavka 8.

10. Ovaj se članak do 31. prosinca 2034. ne primjenjuje na sljedeće:
 - (a) unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 23. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 25. Uredbe (EU) 2019/6;
 - (b) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745;
 - (c) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746.
11. Financijski doprinosi koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača iz članka 40. moduliraju se na temelju razreda učinkovitosti recikliranja, kako je određeno u skladu s delegiranim aktima iz stavaka 4. i 6. ovog članka i, kad je riječ o plastičnoj ambalaži, u skladu s člankom 7. stavkom 6.

Članak 7.

Minimalni udio recikliranog sadržaja u plastičnoj ambalaži

1. Od 1. siječnja 2030. plastični dio ambalaže mora sadržavati, po jedinici ambalaže, sljedeći minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje:
 - (a) 30 % u kontaktno osjetljivoj plastičnoj ambalaži izrađenoj od polietilen tereftalata (PET) kao glavne sastavnice;
 - (b) 10 % u kontaktno osjetljivoj plastičnoj ambalaži izrađenoj od ostalih plastičnih materijala koji nisu PET, osim plastičnih boca za napitke za jednokratnu uporabu;
 - (c) 30 % u plastičnim bocama za napitke za jednokratnu uporabu;
 - (d) 35 % u ambalaži koja nije navedena u točkama (a), (b) i (c).
2. Od 1. siječnja 2040. plastični dio ambalaže mora sadržavati, po jedinici ambalaže, sljedeći minimalni postotak recikliranog sadržaja oporabljenog iz plastičnog otpada nakon potrošnje:
 - (a) 50 % u kontaktno osjetljivoj plastičnoj ambalaži, osim plastičnih boca za napitke za jednokratnu uporabu;
 - (b) 65 % u plastičnim bocama za napitke za jednokratnu uporabu;
 - (c) 65 % u plastičnoj ambalaži koja nije navedena u točkama (a) i (b).
3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na sljedeće:
 - (a) unutarnje pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 23. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 25. Uredbe (EU) 2019/6;
 - (b) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/745;
 - (c) kontaktno osjetljivu plastičnu ambalažu *in vitro* dijagnostičkih medicinskih proizvoda obuhvaćenih Uredbom (EU) 2017/746;

- (d) vanjsko pakiranje kako je definirano u članku 1. točki 24. Direktive 2001/83/EZ i članku 4. točki 26. Uredbe (EU) 2019/6 u slučajevima u kojima je takva ambalaža potrebna da bi se ispunili posebni zahtjevi za očuvanje kvalitete medicinskog proizvoda.
4. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na plastičnu ambalažu koja se može kompostirati.
 5. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 1. i 3. dokazuje se tehničkim informacijama o ambalaži navedenima u Prilogu VII.
 6. Financijski doprinosi koje proizvođači uplaćuju radi ispunjavanja svojih obveza proširene odgovornosti proizvođača koje su utvrđene u članku 40. moduliraju se do 1. siječnja 2030. na temelju postotka recikliranog sadržaja upotrijebljenog u ambalaži.
 7. Komisija je do 31. prosinca 2026. ovlaštena donijeti provedbene akte kojima se utvrđuje metodologija za izračun i provjeru postotka, po jedinici plastične ambalaže, recikliranog sadržaja oporabljene iz plastičnog otpada nakon potrošnje, kao i format tehničke dokumentacije iz Priloga VII. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.
 8. Od 1. siječnja 2029. izračun i provjera postotka recikliranog sadržaja u ambalaži na temelju stavka 1. moraju biti u skladu s pravilima utvrđenima u provedbenom aktu iz stavka 7.
 9. Komisija do 1. siječnja 2028. mora ocijeniti jesu li potrebna odstupanja od minimalnog postotka koji je u stavku 1. točkama (b) i (d) utvrđen za određenu plastičnu ambalažu odnosno treba li revidirati odstupanje koje je za određenu plastičnu ambalažu utvrđeno na temelju stavka 3.

Komisija je na temelju te ocjene ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. radi izmjene ove Uredbe kako bi:

 - (a) predvidjela odstupanja od područja primjene, vremenskog roka ili razine minimalnog postotka kako su u stavku 1. točkama (b) i (d) utvrđeni za određenu plastičnu ambalažu te, po potrebi;
 - (b) revidirala odstupanja utvrđena u stavku 3.;

ako za recikliranje plastične ambalaže nisu dostupne odgovarajuće tehnologije recikliranja jer nisu dopuštene na temelju mjerodavnih pravila Unije ili ih u praksi nema dovoljno instaliranih.
 10. Ako je to opravdano zbog nedostupnosti ili previsokih cijena određene reciklirane plastike koja može negativno utjecati na zdravlje ljudi ili životinja, sigurnost opskrbe hranom ili okoliš, čime se pretjerano otežava postizanje sukladnosti s minimalnim postocima recikliranog sadržaja utvrđenima u stavcima 1. i 2., Komisija je ovlaštena donijeti delegirani akt u skladu s člankom 58. kako bi stavke 1. i 2. izmijenila odgovarajućom prilagodbom minimalnih postotaka. Komisija u evaluaciji obrazloženja takve prilagodbe ocjenjuje zahtjeve fizičkih ili pravnih osoba, kojima se trebaju priložiti relevantne informacije i podaci o situaciji na tržištu u vezi s tim plastičnim otpadom nakon potrošnje, kao i najbolji dostupni dokazi o povezanim rizicima za zdravlje ljudi ili životinja, za sigurnost opskrbe hranom ili okoliš.
 11. Do [Ured za publikacije: unijeti datum = osam godina od datuma stupanja na snagu ove Uredbe] Komisija preispituje stanje upotrebe recikliranih ambalažnih materijala u ambalaži koja nije plastična i na temelju toga ocjenjuje je li primjereno utvrditi

mjere ili ciljeve za povećanje upotrebe recikliranog sadržaja u toj ambalaži te po potrebi podnosi zakonodavni prijedlog.

Članak 8.

Ambalaža koja se može kompostirati

1. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe*] ambalaža iz članka 3. točke 1. podtočaka (f) i (g), ljepljive etikete pričvršćene na voće i povrće te vrlo lagane plastične vrećice za nošenje moraju biti takve da se mogu kompostirati u kontroliranim industrijskim uvjetima u postrojenjima za obradu biootpada.
2. Ako su odgovarajući programi za prikupljanje otpada i infrastruktura za obradu otpada dostupni u svrhu osiguravanja da ambalaža iz stavka 1. ulazi u sustav gospodarenja organskim otpadom, države članice ovlaštene su uvesti obvezu da se lagane plastične vrećice za nošenje prvi put stavljaju na raspolaganje na njihovu tržištu samo ako se može dokazati da su te lagane plastične vrećice za nošenje u cijelosti proizvedene od biorazgradivih plastičnih polimera koji se mogu kompostirati u kontroliranim industrijskim uvjetima.
3. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] ambalaža koja nije navedena u stavcima 1. i 2., uključujući ambalažu proizvedenu od biorazgradivih plastičnih polimera, mora ispunjavati uvjete za recikliranje materijala i ne smije utjecati na mogućnost recikliranja drugih tokova otpada.
4. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima od 1. do 3. dokazuje se tehničkim informacijama o ambalaži navedenima u Prilogu VII.
5. Kad je to opravdano i primjereno zbog tehnoloških i regulatornih promjena koje utječu na zbrinjavanje ambalaže koja se može kompostirati i pod uvjetima utvrđenima u Prilogu III., Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. kako bi izmijenila stavke 1. i 2. ovog članka dodavanjem drugih vrsta ambalaže onim vrstama koje su obuhvaćene tim stavcima.

Članak 9.

Maksimalno smanjenje ambalaže

1. Ambalaža mora biti dizajnirana tako da joj masa i veličina budu svedene na najmanju moguću mjeru nužnu za očuvanje njezine funkcionalnosti, uzimajući u obzir materijal od kojeg je ambalaža proizvedena.
2. Na tržište se ne smije stavljati ambalaža koja ne mora ispunjavati bilo koji od kriterija učinkovitosti koji su utvrđeni u Prilogu IV., kao ni ambalaža sa svojstvima čija je jedina svrha povećati percipiranu veličinu proizvoda, uključujući dvostruku stijenku, lažno dno i nepotrebne slojeve, osim ako je dizajn ambalaže prema propisima Unije obuhvaćen sustavom zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla i izvornosti.
3. Prazan se prostor mora svesti na najmanju moguću mjeru koja je nužna za očuvanje funkcionalnosti ambalaže kako slijedi:
 - (a) u prodajnoj ambalaži, u odnosu na ukupni obujam pakiranog proizvoda i njegova svojstva;

- (b) u skupnoj i transportnoj ambalaži, uključujući ambalažu za e-trgovinu, u odnosu na ukupni obujam skupnih ili transportiranih proizvoda i njihove prodajne ambalaže.

Za potrebe ocjenjivanja sukladnosti s ovim stavkom, praznim prostorom smatra se prostor ispunjen rezanim papirom, zračnim jastučićima, folijom sa zračnim mjehurićima, spužvastim umetcima, ambalažnim stiroporom, drvnom vunom, polistirenom, komadićima stiropora ili drugim materijalom za punjenje.

- 4. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavcima 1. i 2. dokazuje se tehničkom dokumentacijom iz Priloga VII., koja mora sadržavati sljedeće elemente:

- (a) objašnjenje tehničkih specifikacija, normi i uvjeta primijenjenih u ocjenjivanju ambalaže prema kriterijima učinkovitosti i metodologiji koji su utvrđeni u Prilogu IV.;
- (b) za svaki od tih kriterija učinkovitosti, identifikaciju zahtjeva za dizajn koji onemogućuju daljnje smanjenje mase ili obujma ambalaže;
- (c) rezultate ispitivanja, studija ili drugih relevantnih izvora upotrijebljene za procjenu najmanjeg nužnog obujma ili mase ambalaže.

Pri ocjenjivanju sukladnosti ponovno uporabljive ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u stavku 1. uzima se u obzir funkcija ponovno uporabljive ambalaže iz članka 10.

Članak 10.

Ponovno uporabljiva ambalaža

- 1. Ambalaža se smatra ponovno uporabljivom ako ispunjava sljedeće uvjete:

- (a) osmišljena je, dizajnirana i stavljena na tržište s ciljem ponovne uporabe ili ponovnog punjenja;
- (b) osmišljena je i dizajnirana tako da može izdržati što više putovanja ili ciklusa u normalnim predviđenim uvjetima uporabe;
- (c) može se isprazniti ili istovariti, a da se pritom ne ošteti u mjeri koja bi onemogućila njezinu ponovnu uporabu;
- (d) može se isprazniti, istovariti, ponovno napuniti ili pretovariti uz pridržavanje primjenjivih sigurnosnih i higijenskih zahtjeva;
- (e) može se obnoviti u skladu s dijelom B Priloga VI. uz očuvanje predviđene funkcije;
- (f) može se isprazniti, istovariti, ponovno napuniti ili pretovariti i pritom očuvati kvalitetu i sigurnost pakiranog proizvoda te omogućiti stavljanje oznake i pružanje informacija o svojstvima tog proizvoda i samoj ambalaži, uključujući sve važne upute i informacije o sigurnosti, primjerenoj upotrebi, sljedivost i roku valjanosti proizvoda;
- (g) može se isprazniti, istovariti, ponovno napuniti ili pretovariti bez opasnosti za zdravlje i sigurnost onih koji te radnje obavljaju;
- (h) u skladu je sa zahtjevima za ambalažu koja se može reciklirati nakon što postane otpad, kako je utvrđeno u članku 6.

2. Sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 1. dokazuje se tehničkim informacijama o ambalaži navedenima u Prilogu VII.

Poglavlje III.

Zahtjevi u pogledu označivanja, obilježavanja i informiranja

Članak 11. *Označivanje ambalaže*

1. Od [*Ured za publikacije: unijeti datum = 42 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe*] ambalaža se obilježava oznakom koja sadržava informacije o sastavu materijala. Ta se obveza ne primjenjuje na transportnu ambalažu. Međutim, primjenjuje se na ambalažu za e-trgovinu.

Ambalaža na koju se primjenjuju sustavi povratne naknade iz članka 44. stavka 1. obilježava se, osim oznakom iz prvog podstavka, usklađenom oznakom utvrđenom u relevantnom provedbenom aktu koji se donosi u skladu sa stavkom 5.
2. Od [*Ured za publikacije: unijeti datum = 48 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe*] na ambalažu se stavlja oznaka o ponovnoj uporabljivosti ambalaže i QR kod ili druga vrsta nosača digitalnih podataka koja pruža dodatne informacije o ponovnoj uporabljivosti ambalaže, uključujući dostupnost sustava za ponovnu uporabu i sabirnih mjesta, i koja olakšava praćenje ambalaže i izračun broja putovanja i ciklusa. Osim toga, ponovno uporabljivu prodajnu ambalažu mora se moći jasno prepoznati i razlikovati od jednokratne ambalaže na prodajnom mjestu.
3. Ako jedinica ambalaže obuhvaćena člankom 7. ima oznaku s informacijama o udjelu recikliranog sadržaja, ta oznaka mora biti u skladu sa specifikacijama utvrđenima u mjerodavnom provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11. stavkom 5. te se mora temeljiti na metodologiji u skladu s člankom 7. stavkom 7. Ako jedinica plastične ambalaže ima oznaku s informacijama o sadržaju plastike na biološkoj osnovi, ta oznaka mora biti u skladu sa specifikacijama utvrđenima u mjerodavnom provedbenom aktu donesenom u skladu s člankom 11. stavkom 5.
4. Oznake iz stavaka od 1. do 3. i QR kod ili druga vrsta nosača digitalnih podataka iz stavka 2. stavljaju se, otiskuju ili graviraju na ambalažu tako da budu vidljivi, lako čitljivi i neizbrisivi. Ako to nije moguće ili opravdano zbog prirode i veličine ambalaže, stavljaju se na skupnu ambalažu.

Ako se zakonodavstvom Unije zahtijeva da se informacije o pakiranom proizvodu pružaju putem nosača podataka, za pružanje potrebnih informacija o pakiranom proizvodu i ambalaži upotrebljava se samo jedan nosač podataka.
5. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 18 mjeseci nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] Komisija mora donijeti provedbene akte za utvrđivanje usklađene oznake i specifikacija za zahtjeve i formate u pogledu označivanja ambalaže iz stavaka od 1. do 3. i označivanja spremnika za otpad iz članka 12. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.
6. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] Komisija mora donijeti provedbene akte za utvrđivanje metodologije za identifikaciju sastava materijala u ambalaži na koju se upućuje u

stavku 1., i to s pomoću tehnologije digitalnog označivanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.

7. Ne dovodeći u pitanje zahtjeve koji se odnose na druge usklađene oznake EU-a, gospodarski subjekti ne smiju nuditi ni prikazivati oznake, znakove, simbole ni natpise za koje je vjerojatno da će zavarati ili zbuniti potrošače ili druge krajnje korisnike kad je riječ o zahtjevima u pogledu održivosti za ambalažu ili drugim značajkama ambalaže ili mogućnostima gospodarenja ambalažnim otpadom za koje je u ovoj Uredbi utvrđeno usklađeno označivanje.
8. Ambalaža obuhvaćena programom proširene odgovornosti proizvođača ili sustavom povratne naknade osim onih koji su navedeni u članku 44. stavku 1. može se identificirati putem odgovarajućeg simbola na cijelom području na kojem se taj program ili sustav primjenjuje. Taj simbol mora biti jasan i nedvosmislen te potrošače ili korisnike ne smije dovoditi u zabludu u pogledu mogućnosti recikliranja ili ponovne uporabljivosti ambalaže.

Članak 12.

Označivanje spremnika za otpad radi prikupljanja ambalažnog otpada

Oznake koje omogućuju odvojeno prikupljanje ambalažnog otpada namijenjenog zbrinjavanju u odvojene spremnike prema vrstama materijala u tom otpadu moraju se do 1. siječnja 2028. početi stavljati, otiskivati ili gravirati na sve spremnike za prikupljanje ambalažnog otpada i biti vidljive, čitljive i neizbrisive.

Poglavlje IV.

Obveze gospodarskih subjekata koje nisu navedene u poglavljima V. i VII.

Članak 13.

Obveze izrađivača

1. Kad je stavljaju na tržište, izrađivači moraju osigurati da je ambalaža:
 - (a) dizajnirana i izrađena u skladu s primjenjivim zahtjevima iz članaka od 5. do 10.;
 - (b) označena u skladu s primjenjivim zahtjevima iz članka 11.
2. Prije stavljanja ambalaže na tržište izrađivači moraju provesti odgovarajući postupak ocjenjivanja sukladnosti iz članka 33. ili osigurati da se taj postupak provede u njihovo ime te izraditi tehničku dokumentaciju navedenu u Prilogu VII.

Ako se odgovarajućim postupkom ocjenjivanja sukladnosti iz članka 33. dokaže sukladnost ambalaže s primjenjivim zahtjevima, izrađivači sastavljaju EU izjavu o sukladnosti u skladu s člankom 34.
3. Izrađivači moraju čuvati tehničku dokumentaciju navedenu u Prilogu VII. i EU izjavu o sukladnosti u razdoblju od deset godina nakon što je ambalaža stavljena na tržište.
4. Izrađivači moraju osigurati uspostavljanje postupaka za održavanje sukladnosti serijske proizvodnje ambalaže s ovom Uredbom. Izrađivači moraju na odgovarajući način uzimati u obzir promjene u dizajnu ili svojstvima ambalaže, kao i promjene

usklađenih normi, zajedničkih tehničkih specifikacija ili drugih tehničkih specifikacija u odnosu na koje se izjavljuje sukladnost ili čijom se primjenom provjerava sukladnost. Ako utvrde da je sukladnost ambalaže dovedena u pitanje, izrađivači moraju ponovno provesti ocjenjivanje u skladu s postupkom ocjenjivanja sukladnosti iz članka 33. i Priloga VII. ili osigurati da se taj postupak provede u njihovo ime.

5. Izrađivači moraju osigurati da ambalaža nosi broj tipa, šarže ili serije ili bilo koji drugi element koji omogućuje njezinu identifikaciju ili, kad to nije moguće zbog veličine ili prirode ambalaže, da traženi podaci budu navedeni u dokumentima priloženima pakiranom proizvodu.
6. Izrađivači su dužni na ambalaži ili u QR kodu ili drugom nosaču podataka navesti svoje ime, registrirano trgovačko ime ili registrirani žig, kao i poštansku adresu i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojih ih se može kontaktirati. Ako to nije moguće, potrebne informacije pružaju se u okviru informacija na QR kodu iz članka 11. stavka 2. ili nosaču podataka iz članka 11. stavka 4. ili u dokumentu priloženom pakiranom proizvodu. U poštanskoj adresi potrebno je navesti jedinstveno mjesto na kojem je izrađivač dostupan. Takvi podaci moraju biti jasni, razumljivi i čitljivi.
7. Izrađivači su dužni osigurati da informacije koje se pružaju u skladu sa stavcima 5. i 6. budu jasne, razumljive i čitljive i da ne zamjenjuju, prekrivaju niti ih se može zamijeniti s informacijama koje se moraju nalaziti na oznaci pakiranog proizvoda na temelju drugog zakonodavstva Unije.
8. Izrađivači koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na tržište ne ispunjava jedan ili više primjenjivih zahtjeva koji su utvrđeni u člancima od 5. do 11. odmah moraju poduzeti korektivne mjere potrebne da se ta ambalaža prema potrebi uskladi, povuče ili opozove. Izrađivači su dužni o sumnji u nesukladnost i svim poduzetim korektivnim mjerama odmah obavijestiti tijelo za nadzor tržišta u državi članici u kojoj su ambalažu stavili na raspolaganje.
9. Na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela izrađivači dostavljaju sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže, uključujući tehničku dokumentaciju na jeziku ili jezicima koje to tijelo bez poteškoća razumije. Te informacije i dokumentacija dostavljaju se u papirnatom ili elektroničkom obliku. Relevantni dokumenti stavljaju se na raspolaganje u roku od deset dana od primitka zahtjeva nacionalnog tijela. Izrađivači surađuju s nacionalnim tijelom kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja nesukladnosti sa zahtjevima iz članaka od 5. do 10.

Članak 14.

Obveze obavješćivanja za dobavljače ambalaže ili ambalažnih materijala

1. Svi dobavljači ambalaže ili ambalažnih materijala izrađivačima moraju dostavljati informacije i dokumentaciju koje su mu potrebne da dokaže sukladnost ambalaže i ambalažnih materijala s ovom Uredbom, uključujući tehničku dokumentaciju iz Priloga VII. koja se zahtijeva na temelju članaka od 5. do 10., i to na jeziku ili jezicima koje izrađivač bez poteškoća razumije. Te informacije i dokumentacija dostavljaju se u papirnatom ili elektroničkom obliku.

2. Dokumentacija i informacije predviđene zakonodavstvom primjenjivim na kontaktno osjetljivu ambalažu prema potrebi čine dio informacija i dokumentacije koje se izrađivaču dostavljaju u skladu sa stavkom 1.

Članak 15.

Obveze ovlaštenog zastupnika

1. Izrađivač može na temelju pisanog ovlaštenja imenovati ovlaštenog zastupnika.
Obveze utvrđene u članku 13. stavku 1. i obveza izrade tehničke dokumentacije iz Priloga VII. koja se zahtijeva na temelju članaka od 5. do 10. nisu dio zadaća ovlaštenog zastupnika.
2. Ovlašteni zastupnik obavlja zadaće navedene u ovlaštenju koje mu je dao izrađivač. Tim se ovlaštenjem ovlaštenom zastupniku omogućuje da čini barem sljedeće:
 - (a) EU izjavu o sukladnosti i tehničku dokumentaciju drži na raspolaganju nacionalnim tijelima za nadzor tržišta u razdoblju od deset godina nakon što je ambalaža stavljena na tržište;
 - (b) na zahtjev nacionalnih tijela s njima surađuje u pogledu svake mjere koja je poduzeta u odnosu na nesukladnosti ambalaže obuhvaćene ovlaštenjem ovlaštenog zastupnika;
 - (c) na obrazloženi zahtjev nacionalnog tijela dostavlja tom tijelu sve informacije i dokumentaciju potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže, i to na jeziku ili jezicima koje to tijelo može lako razumjeti;
 - (d) na zahtjev nadležnog nacionalnog tijela stavlja na raspolaganje relevantne dokumente u roku od deset dana od primitka takvog zahtjeva;
 - (e) prekine ovlaštenje ako izrađivač postupa u suprotnosti sa svojim obvezama na temelju ove Uredbe.

Članak 16.

Obveze uvoznika

1. Uvoznici smiju na tržište stavljati samo ambalažu koja je u skladu sa zahtjevima iz članaka od 5. do 11.
2. Prije stavljanja ambalaže na tržište uvoznici moraju osigurati sljedeće:
 - (a) da je proveden odgovarajući postupak ocjenjivanja sukladnosti iz članka 33. i da je izrađivač sastavio tehničku dokumentaciju iz Priloga VII. koja se zahtijeva na temelju članaka od 5. do 10.;
 - (b) da je ambalaža označena u skladu s člankom 11.;
 - (c) da su ambalaži priloženi potrebni dokumenti;
 - (d) da izrađivač ispunjava zahtjeve iz članka 13. stavaka 5. i 6.

Ako uvoznik smatra ili ima razloga vjerovati da ambalaža nije u skladu s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 11., ne smije ju staviti na tržište dok se ne osigura njezina sukladnost.
3. Uvoznici na ambalaži moraju navesti svoje ime i registrirano trgovačko ime ili registrirani žig, kao i poštansku adresu i, ako postoji, elektronički način komunikacije putem kojih ih se može kontaktirati. Ako to nije moguće, potrebne

informacije navode se na nosaču podataka ili u dokumentu priloženom pakiranom proizvodu. Podaci za kontakt moraju biti jasni, razumljivi i čitljivi.

4. Uvoznici su dužni osigurati da informacije koje se pružaju u skladu sa stavkom 3. budu jasne, razumljive i čitljive i da ne zamjenjuju, prekrivaju niti ih se može zamijeniti s informacijama koje se moraju nalaziti na oznaci pakiranog proizvoda na temelju drugog zakonodavstva Unije.
5. Uvoznici moraju osigurati da, dok je ambalaža pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njezinu sukladnost s primjenjivim zahtjevima iz članaka od 5. do 11.
6. Uvoznici koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na tržište ne ispunjava primjenjive zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 11. odmah moraju poduzeti korektivne mjere potrebne da se ta ambalaža prema potrebi uskladi, povuče ili opozove.
7. Uvoznici su dužni o sumnji u nesukladnost i svim poduzetim korektivnim mjerama odmah obavijestiti tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima su ambalažu stavili na raspolaganje.
8. Uvoznici su dužni u razdoblju od deset godina nakon što je ambalaža stavljena na tržište čuvati primjerak EU izjave o sukladnosti kako bi bila dostupna tijelima za nadzor tržišta i osigurati da se tehnička dokumentacija iz Priloga VII. koja se zahtijeva na temelju članaka od 5. do 10. može staviti na raspolaganje tim tijelima na njihov zahtjev.
9. Uvoznici na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela moraju tom tijelu dostaviti sve informacije i dokumentaciju, uključujući tehničku dokumentaciju, koje su potrebne za dokazivanje sukladnosti ambalaže s primjenjivim zahtjevima iz članaka od 5. do 11., i to na jeziku ili jezicima koje to tijelo može lako razumjeti. Te informacije i dokumentacija dostavljaju se u papirnatom ili elektroničkom obliku. Relevantni dokumenti stavljaju se na raspolaganje u roku od deset dana od primitka zahtjeva nacionalnog tijela.
10. Uvoznici surađuju s nadležnim nacionalnim tijelima kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja nesukladnosti sa zahtjevima iz članaka od 5. do 11.

Članak 17. Obveze distributera

1. Kad stavljaju ambalažu na raspolaganje na tržištu, distributeri moraju djelovati s dužnom pažnjom u odnosu na zahtjeve ove Uredbe.
2. Prije stavljanja ambalaže na raspolaganje na tržištu distributeri moraju provjeriti sljedeće:
 - (a) da je proizvođač koji podliježe obvezama proširene odgovornosti proizvođača za ambalažu registriran u registru proizvođača iz članka 40.;
 - (b) da je ambalaža označena u skladu s člankom 11.;
 - (c) da izrađivač i uvoznik ispunjavaju zahtjeve iz članka 13. stavaka 5. i 6. te članka 16. stavka 3.
3. Ako distributer prije stavljanja ambalaže na raspolaganje na tržištu smatra ili ima razloga vjerovati da ambalaža nije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u člancima od

5. do 11. ili da izrađivač ne ispunjava te primjenjive zahtjeve, ne smije staviti ambalažu na raspolaganje na tržištu dok se ne osigura njezina sukladnost ili dok izrađivač ne ispunji zahtjeve.

Distributeri moraju osigurati da, dok je ambalaža pod njihovom odgovornošću, uvjeti skladištenja ili prijevoza ne ugrožavaju njezinu sukladnost sa zahtjevima iz članaka od 5. do 11.

4. Distributeri koji smatraju ili imaju razloga vjerovati da ambalaža koju su stavili na raspolaganje na tržištu s pakiranim proizvodom ne ispunjava primjenjive zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 11. dužni su se pobrinuti da se poduzmu korektivne mjere potrebne da se ta ambalaža prema potrebi uskladi, povuče ili opozove.

Distributeri su dužni o sumnji u nesukladnost i svim poduzetim korektivnim mjerama odmah obavijestiti tijela za nadzor tržišta u državama članicama u kojima su ambalažu stavili na raspolaganje.

5. Distributeri na obrazložen zahtjev nacionalnog tijela moraju tom tijelu dostaviti sve informacije i dokumentaciju kojima imaju pristup i koje su relevantne za dokazivanje sukladnosti ambalaže s primjenjivim zahtjevima iz članaka od 5. do 11., i to na jeziku ili jezicima koje to tijelo može lako razumjeti. Te informacije i dokumentacija dostavljaju se u papirnatom ili elektroničkom obliku.

Distributeri surađuju s nacionalnim tijelom kad je riječ o bilo kojoj mjeri poduzetoj radi ispravljanja svakog slučaja nesukladnosti sa zahtjevima iz članaka od 5. do 11.

Članak 18.

Obveze pružatelja usluga provođenja narudžbi

Pružatelji usluga provođenja narudžbi dužni su osigurati da uvjeti tijekom skladištenja, rukovanja, pakiranja, adresiranja i slanja ambalaže kojom rukuju ne ugroze sukladnost te ambalaže sa zahtjevima iz članaka od 5 do 11.

Članak 19.

Slučaj u kojem se obveze izrađivača primjenjuju na uvoznike i distributere

Uvoznik ili distributer smatra se izrađivačem za potrebe ove Uredbe i podložen je obvezama izrađivača u skladu s člankom 14. ako na tržište stavlja ambalažu pod svojim imenom ili žigom ili ako mijenja ambalažu koja je već stavljena na tržište na način koji može utjecati na sukladnost s relevantnim zahtjevima ove Uredbe.

Članak 20.

Identifikacija gospodarskih subjekata

1. Gospodarski subjekti na zahtjev tijela za nadzor tržišta dostavljaju sljedeće informacije:
 - (a) informacije o identitetu svih gospodarskih subjekata koji su im isporučili ambalažu;
 - (b) informacije o identitetu svih gospodarskih subjekata kojima su oni isporučili ambalažu.
2. Gospodarski subjekti moraju moći pružiti informacije iz stavka 1. u razdoblju od deset godina nakon što im je isporučena ambalaža i u razdoblju od deset godina nakon što su isporučili ambalažu.

Članak 21.

Obveze koje se odnose na prekomjernu ambalažu

1. Gospodarski subjekti koji krajnjem distributeru ili krajnjem korisniku isporučuju proizvode u skupnoj ambalaži, transportnoj ambalaži ili ambalaži za e-trgovinu dužni su osigurati da udio praznog prostora iznosi najviše 40 %.
2. Za potrebe tog izračuna:
 - (a) prazan prostor znači razlika između ukupnog obujma skupne ambalaže, transportne ambalaže ili ambalaže za e-trgovinu i obujma prodajne ambalaže u njima;
 - (b) udio praznog prostora znači omjer između praznog prostora kako je definiran u točki (a) ovog stavka i ukupnog obujma skupne ambalaže, transportne ambalaže ili ambalaže za e-trgovinu.

Prostor ispunjen materijalima za punjenje kao što su rezani papir, zračni jastučići, folija sa zračnim mjehurićima, spužvasti umetci, ambalažni stiropor, drvena vuna ili komadići polistirena ili stiropora smatra se praznim prostorom.

3. Gospodarski subjekti koji prodajnu ambalažu koriste kao ambalažu za e-trgovinu izuzimaju se od obveze iz stavka 1. Međutim, dužni su osigurati da takva prodajna ambalaža bude u skladu sa zahtjevima iz članka 9.

Članak 22.

Ograničenja upotrebe određenih oblika ambalaže

1. Gospodarski subjekti na tržište ne smiju stavljati ambalažu u oblicima i u svrhe navedene u Prilogu V.
2. Odstupajući od stavka 1., gospodarski subjekti od 1. siječnja 2030. na tržište ne smiju stavljati ambalažu u oblicima i u svrhe navedene u točki 3. Priloga V.
3. Države članice mogu gospodarske subjekte izuzeti iz točke 3. Priloga V. ako odgovaraju definiciji mikropoduzeća u skladu s pravilima utvrđenima u Preporuci Komisije 2003/361, kako se primjenjuje na dan [*Ured za publikacije: unijeti datum = datum stupanja na snagu ove Uredbe*], i ako se tehnički ne može izbjeći upotreba ambalaže ili dobiti pristup infrastrukturi nužnoj za funkcioniranje sustava ponovne uporabe.
4. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. radi izmjene Priloga V. kako bi ga prilagodila tehničkom i znanstvenom napretku radi smanjenja ambalažnog otpada. Pri donošenju tih delegiranih akata Komisija razmatra može li se ograničenjima upotrebe određenih oblika ambalaže smanjiti nastajanje ambalažnog otpada i istodobno osigurati opći pozitivan učinak na okoliš te uzima u obzir dostupnost alternativnih oblika ambalaže koji ispunjavaju zahtjeve utvrđene u zakonodavstvu primjenjivom na kontaktno osjetljivu ambalažu, kao i njihovu sposobnost sprečavanja mikrobiološke kontaminacije pakiranog proizvoda.

Članak 23.

Obveze koje se odnose na ponovno uporabljivu ambalažu

1. Gospodarski subjekti koji ponovno uporabljivu ambalažu stavljaju na tržište dužni su uspostaviti sustav za ponovnu uporabu takve ambalaže koji ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 24. i Prilogu VI.

2. Opis sukladnosti sustava s tim zahtjevima navodi se u tehničkoj dokumentaciji uz ponovno uporabljivu ambalažu koju treba pružiti u skladu s člankom 10. stavkom 2. Izrađivač u tu svrhu treba zahtijevati odgovarajuće pisane potvrde sudionika sustava navedenih u Prilogu VI.

Članak 24.

Obveze koje se odnose na sustave za ponovnu uporabu

1. Gospodarski subjekti koji koriste ponovno uporabljivu ambalažu moraju sudjelovati u jednom ili više sustava za ponovnu uporabu i osigurati da ti sustavi, čiji je ponovno uporabljiva ambalaža dio, budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima u dijelu A Priloga VI.
2. Gospodarski subjekti koji koriste ponovno uporabljivu ambalažu dužni su obnavljati takvu ambalažu u skladu s dijelom B Priloga VI. prije nego što je ponovno ponude krajnjim korisnicima za upotrebu.

Članak 25.

Obveze koje se odnose na ponovno punjenje

1. Ako gospodarski subjekti nude mogućnost kupnje proizvoda kroz sustav ponovnog punjenja, krajnje korisnike obavješćuju o sljedećem:
 - (a) vrstama spremnika koji se mogu koristiti za kupnju proizvoda koji se nude kroz sustav ponovnog punjenja;
 - (b) higijenskim standardima za ponovno punjenje;
 - (c) odgovornosti krajnjeg korisnika za zdravlje i sigurnost pri upotrebi spremnika iz točke (a).

Te se informacije redovito ažuriraju i jasno ističu u prostorijama ili na drukčiji način pružaju krajnjim korisnicima.

2. Gospodarski subjekti koji omogućuju ponovno punjenje moraju osigurati da stanice za ponovno punjenje budu u skladu sa zahtjevima utvrđenima u dijelu C Priloga VI. i zahtjevima koji su za prodaju proizvoda kroz sustav ponovnog punjenja utvrđeni u drugom zakonodavstvu Unije.
3. Gospodarski subjekti koji omogućuju ponovno punjenje dužni su osigurati da se ambalaža koja se krajnjim korisnicima nudi na stanicama za ponovno punjenje ne nudi besplatno ili da se nudi u okviru sustava povratne naknade.
4. Gospodarski subjekti mogu odbiti ponovno napuniti spremnik koji donese krajnji korisnik ako krajnji korisnik ne poštuje zahtjeve o kojima je gospodarski subjekt obavijestio u skladu sa stavkom 1.

Članak 26.

Ciljevi u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja

1. Od 1. siječnja 2030. gospodarski subjekti koji velike kućanske uređaje navedene u točki 2. Priloga II. Direktivi 2012/19/EU prvi put stavljaju na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice moraju osigurati da se 90 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj transportnoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu.

2. Krajnji distributer koji na tržištu na državnom području države članice u prodajnoj ambalaži stavlja na raspolaganje hladne ili tople napitke koji se na prodajnom mjestu pune u spremnike za ponijeti dužan je osigurati sljedeće:
 - (a) da se od 1. siječnja 2030. 20 % tih napitaka stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja;
 - (b) da se od 1. siječnja 2040. 80 % tih napitaka stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja.
3. Krajnji distributer koji svoju poslovnu djelatnost obavlja u ugostiteljskom sektoru i koji na tržištu na državnom području države članice u prodajnoj ambalaži stavlja na raspolaganje gotovu hranu za ponijeti koja je namijenjena neposrednoj konzumaciji bez potrebe za daljnjom pripremom i obično se konzumira iz spremnika, dužan je osigurati sljedeće:
 - (a) da se od 1. siječnja 2030. 10 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja;
 - (b) da se od 1. siječnja 2040. 40 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja.
4. Izrađivač i krajnji distributer koji na tržištu na državnom području države članice u prodajnoj ambalaži stavljaju na raspolaganje alkoholna pića u obliku piva, gaziranih alkoholnih pića, fermentiranih pića koja nisu vino, aromatiziranih proizvoda od vina i voćnog vina, proizvoda na temelju jakih alkoholnih pića, vina ili drugih fermentiranih pića koja se miješaju s napitcima, bezalkoholnim pićima, jabukovačom ili sokom, dužni su osigurati sljedeće:
 - (a) da se od 1. siječnja 2030. 10 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja;
 - (b) da se od 1. siječnja 2040. 25 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja.
5. Izrađivač i krajnji distributer koji na tržištu na državnom području države članice u prodajnoj ambalaži stavljaju na raspolaganje alkoholna pića u obliku vina, osim pjenušavog vina, dužni su osigurati sljedeće:
 - (a) da se od 1. siječnja 2030. 5 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja;
 - (b) da se od 1. siječnja 2040. 15 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja.
6. Izrađivač i krajnji distributer koji na tržištu na državnom području države članice u prodajnoj ambalaži na raspolaganje stavljaju bezalkoholna pića u obliku vode, vode s dodatkom šećera, vode s drugim sladilima, aromatizirane vode, bezalkoholnih osvježavajućih napitaka, gazirane limunade, ledenog čaja i sličnih napitaka koji su

spremni za neposrednu konzumaciju, čistog soka, soka ili mošta od voća ili povrća te frappea bez mlijeka i bezalkoholnih pića koja sadržavaju mliječne masti, dužni su osigurati sljedeće:

- (a) da se od 1. siječnja 2030. 10 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja;
 - (b) da se od 1. siječnja 2040. 25 % tih proizvoda stavlja na raspolaganje u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja.
7. Gospodarski subjekti koji transportnu ambalažu u obliku paleta, plastičnih sanduka, sklopivih plastičnih kutija, kanti i bačvi upotrebljavaju za transport ili pakiranje proizvoda u uvjetima koji nisu predviđeni stavcima 12. i 13. dužni su osigurati sljedeće:
- (a) da od 1. siječnja 2030. 30 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu;
 - (b) da od 1. siječnja 2040. 90 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu.
8. Gospodarski subjekti koji transportnu ambalažu upotrebljavaju za prijevoz i isporuku neprehrambenih proizvoda koji se prvi put stavljaju na raspolaganje na tržištu putem e-trgovine dužni su osigurati sljedeće:
- (a) da od 1. siječnja 2030. 10 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu;
 - (b) da od 1. siječnja 2040. 50 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu.
9. Gospodarski subjekti koji tijekom prijevoza koriste transportnu ambalažu u obliku omota za palete i traka za stabilizaciju i zaštitu proizvoda na paletama dužni su osigurati sljedeće:
- (a) da od 1. siječnja 2030. 10 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu;
 - (b) da od 1. siječnja 2040. 30 % takve ambalaže koja se upotrebljava za prijevoz čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu.
10. Gospodarski subjekti koji skupnu ambalažu u obliku kutija, osim kartonskih kutija, koja se nalazi oko prodajne ambalaže upotrebljavaju za grupiranje određenog broja proizvoda kako bi stvorili inventarnu jedinicu, dužni su osigurati sljedeće:
- (a) da od 1. siječnja 2030. 10 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu;
 - (b) da od 1. siječnja 2040. 25 % takve ambalaže koja je u upotrebi čini ponovno uporabljiva ambalaža u okviru sustava za ponovnu uporabu.
11. Ciljevi utvrđeni u stavcima od 1. do 10. izračunavaju se za razdoblje u trajanju od jedne kalendarske godine.
12. Transportna ambalaža koju upotrebljava gospodarski subjekt mora biti ponovno uporabljiva ako se upotrebljava za prijevoz proizvoda:

- (a) između lokacija na kojima subjekt obavlja svoju djelatnost; ili
- (b) između bilo koje od lokacija na kojima subjekt obavlja svoju djelatnost i lokacija bilo kojeg drugog povezanog ili partnerskog poduzeća, kako su definirana u članku 3. Priloga Preporuci Komisije 2003/361 kako se primjenjuje na dan [*Ured za publikacije: unijeti datum = datum stupanja na snagu ove Uredbe*].

Ta se obveza primjenjuje na palete, kutije, osim kartonskih, podloške, plastične sanduke, spremnike za robu u rasutom stanju, bačve i kanistre, i to svih veličina i od svih materijala, uključujući fleksibilne oblike.

13. Gospodarski subjekti koji isporučuju proizvode drugom gospodarskom subjektu u istoj državi članici za potrebe prijevoza takvih proizvoda moraju upotrebljavati samo ponovno uporabljivu transportnu ambalažu.

Ta se obveza primjenjuje na palete, kutije, osim kartonskih, plastične sanduke, spremnike za robu u rasutom stanju i bačve, i to svih veličina i od svih materijala, uključujući fleksibilne oblike.

14. Gospodarski subjekti izuzimaju se od obveze ispunjavanja ciljeva iz stavaka od 2. do 10. ako u kalendarskoj godini:

- (a) na tržište nisu stavili više od 1 000 kg ambalaže; ili
- (b) odgovaraju definiciji mikropoduzeća u skladu s pravilima utvrđenima u Preporuci Komisije 2003/361, kako se primjenjuje na dan [*Ured za publikacije: unijeti datum = datum stupanja na snagu ove Uredbe*].

15. Gospodarski subjekti izuzimaju se od obveze ispunjavanja ciljeva iz stavaka od 2. do 6. ako u kalendarskoj godini veličina njihova prodajnog prostora ne prelazi 100 m², uključujući sav skladišni prostor i prostorije za otpremu.

16. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 58. radi dopune ove Uredbe kako bi odredila:

- (a) ciljeve za proizvode osim onih obuhvaćenih stavcima od 1. do 6. ovog članka i oblike ambalaže osim onih iz stavaka od 7. do 10., na temelju pozitivnih iskustava s mjerama koje države članice poduzmu u skladu s člankom 45. stavkom 2.;
- (b) dodatna izuzeća za gospodarske subjekte osim onih navedenih u stavku 14. točkama od (a) do (c) ovog članka;
- (c) izuzeća za određene oblike ambalaže obuhvaćene ciljevima utvrđenima u stavcima od 2. do 6. ovog članka u slučaju problema u pogledu higijene i sigurnosti hrane ili ekoloških problema koji onemogućuju postizanje tih ciljeva.

17. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = osam godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] Komisija treba preispitati stanje ponovne uporabe ambalaže i na temelju toga ocijeniti je li primjereno utvrditi mjere, revidirati ciljeve utvrđene u ovom članku i utvrditi nove ciljeve u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja ambalaže te po potrebi podnijeti zakonodavni prijedlog.

Članak 27.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva ponovne uporabe i ponovnog punjenja

1. Za potrebe dokazivanja ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 26. stavku 1., gospodarski subjekt koji velike kućanske uređaje navedene u točki 2. Priloga II.

Direktivi 2012/19/EU prvi put stavlja na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice dužan je izračunati sljedeće:

- (a) broj prodajnih jedinica tih uređaja u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu koje su u određenoj kalendarskoj godini prvi put stavljene na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice;
 - (b) broj prodajnih jedinica tih uređaja u ambalaži osim ponovno uporabljive ambalaže iz točke (a) koje su u određenoj kalendarskoj godini prvi put stavljene na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice.
2. Za potrebe dokazivanja ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 26. stavcima od 2. do 6. krajnji distributer ili, ovisno o slučaju, izrađivač koji takve proizvode stavlja na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice dužan je za svaki cilj zasebno izračunati sljedeće:
 - (a) broj prodajnih jedinica napitaka i hrane u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu koje su u određenoj kalendarskoj godini stavljene na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice;
 - (b) broj prodajnih jedinica napitaka i hrane koje su u određenoj kalendarskoj godini stavljene na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice u okviru sustava ponovnog punjenja;
 - (c) broj prodajnih jedinica napitaka i hrane koje su u kalendarskoj godini stavljene na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice na načine osim onih navedenih u točkama (a) i (b).
3. Za potrebe dokazivanja ostvarenja ciljeva utvrđenih u članku 26. stavcima od 7. do 10. gospodarski subjekt koji upotrebljava takvu ambalažu dužan je za svaki cilj zasebno izračunati sljedeće:
 - (a) broj ekvivalentnih jedinica svakog od oblika ambalaže navedenih u članku 26. stavcima od 7. do 10. koji se smatraju ponovno uporabljivom ambalažom u okviru sustava za ponovnu uporabu koje je upotrijebio u kalendarskoj godini;
 - (b) broj ekvivalentnih jedinica svakog od oblika ambalaže navedenih u članku 26. stavcima od 7. do 10., osim onih navedenih u točki (a), koje je upotrijebio u kalendarskoj godini.
4. Komisija do 31. prosinca 2028. treba donijeti provedbeni akt kojim se utvrđuju metodologija i detaljna pravila za izračun za ciljeve utvrđene člankom 26.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.

Članak 28.

Podnošenje izvješća nadležnim tijelima o ciljevima u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja

1. Gospodarski subjekti iz članka 26. stavaka od 1. do 10. nadležnom tijelu iz članka 35. ove Uredbe za svaku kalendarsku godinu dostavljaju podatke o ostvarenju ciljeva utvrđenih u članku 26.
2. Izvješće iz stavka 1. podnosi se u roku od šest mjeseci od završetka izvještajne godine za koju su podaci prikupljeni.
3. Prvo izvještajno razdoblje odnosi se na kalendarsku godinu koja počinje 1. siječnja 2030.

4. Nadležna tijela uspostavljaju elektroničke sustave putem kojih im se trebaju dostavljati podaci te određuju formate koji se trebaju upotrebljavati.
5. Nadležna tijela mogu zatražiti dodatne informacije potrebne za osiguravanje pouzdanosti dostavljenih podataka.
6. Države članice objavljuju rezultate izvješća iz stavka 1.

Poglavlje V. Plastične vrećice za nošenje

Članak 29.

Plastične vrećice za nošenje

1. Države članice moraju poduzeti mjere za postizanje održivog smanjenja potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje na svojem državnom području.

Smatra se da je održivo smanjenje postignuto ako do 31. prosinca 2025. i do 31. prosinca svake godine nakon toga godišnja potrošnja ne premaši 40 laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi ili ekvivalentni cilj određen u masi.
2. Mjere koje države članice odluče poduzeti kako bi ostvarile cilj iz stavka 1. mogu se razlikovati ovisno o učinku proizvodnje, recikliranja i odlaganja laganih plastičnih vrećica za nošenje na okoliš te o njihovim svojstvima u pogledu kompostiranja, trajnosti i specifičnoj namjeni. Odstupajući od članka 4., takve mjere mogu obuhvaćati ograničenja stavljanja na tržište, pod uvjetom da su proporcionalne i nediskriminirajuće.
3. Države članice mogu poduzeti mjere poput uvođenja ekonomskih instrumenata i nacionalnih ciljeva smanjenja za bilo koju vrstu plastičnih vrećica za nošenje, bez obzira na debljinu stijenki, u skladu s obvezama koje proizlaze iz Ugovora.
4. Države članice mogu od obveza iz stavka 1. izuzeti vrlo lagane plastične vrećice za nošenje koje su potrebne zbog higijenskih razloga ili služe kao prodajna ambalaža za rasutu hranu kako bi se spriječilo bacanje hrane.

Poglavlje VI. Sukladnost ambalaže

Članak 30.

Metode ispitivanja, mjerenja i izračuna

Za potrebe postizanja i provjere sukladnosti ambalaže sa zahtjevima iz članaka od 5. do 11. i 24. ove Uredbe, ispitivanja, mjerenja i izračuni provode se na temelju pouzdanih, točnih i ponovljivih metoda u okviru kojih se uzimaju u obzir općeprihvaćene suvremene metode i za čije se rezultate smatra da imaju nisku razinu nesigurnosti.

Članak 31.

Pretpostavka sukladnosti

1. Metode ispitivanja, mjerenja ili izračuna iz članka 30. koje su u skladu s usklađenim normama ili njihovim dijelovima, na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu*

Europske unije, smatraju se sukladnima sa zahtjevima obuhvaćenima tim normama ili njihovim dijelovima utvrđenima u tom članku.

2. Ako je ambalaža u skladu s usklađenim normama ili njihovim dijelovima na koje su upućivanja objavljena u *Službenom listu Europske unije*, smatra se da je u skladu sa zahtjevima ili njihovim dijelovima obuhvaćenima tim normama utvrđenima u člancima od 5. do 11. i 24.

Članak 32.

Zajedničke tehničke specifikacije

1. Za ambalažu koja je sukladna zajedničkim tehničkim specifikacijama iz stavka 2. ili njihovim dijelovima pretpostavlja se da je sukladna sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 11. i 24. u mjeri u kojoj su ti zahtjevi obuhvaćeni tim zajedničkim tehničkim specifikacijama ili njihovim dijelovima.
2. Komisija može provedbenim aktima utvrditi zajedničke tehničke specifikacije za zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 11. i članku 24. ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) ne postoji usklađena norma koja obuhvaća relevantne zahtjeve i na koju je upućivanje objavljeno u *Službenom listu Europske unije* ili norma ne ispunjava zahtjeve koje nastoji obuhvatiti;
 - (b) Komisija je u skladu s člankom 10. stavkom 1. Uredbe 1025/2012 zatražila od jedne ili više europskih organizacija za normizaciju da izrade ili revidiraju usklađenu normu za zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 11. i članku 24. te je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:
 - i. zahtjev nije prihvatila nijedna od europskih organizacija za normizaciju kojima je zahtjev upućen;
 - ii. zahtjev je prihvatila barem jedna od europskih organizacija za normizaciju kojima je zahtjev upućen, ali zatražene norme:
 - nisu donesene u roku određenom u zahtjevu,
 - nisu u skladu sa zahtjevom,
 - nisu u potpunosti u skladu sa zahtjevima koje nastoje obuhvatiti.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.

3. Kad se upućivanja na usklađene norme objavljuju u *Službenom listu Europske unije*, Komisija ocjenjuje treba li staviti izvan snage ili izmijeniti provedbene akte iz stavka 2. ili njihove dijelove koji obuhvaćaju iste zahtjeve utvrđene u člancima od 5. do 11. i članku 24.

Članak 33.

Postupak ocjenjivanja sukladnosti

Ocjenjivanje sukladnosti ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 11. provodi se u skladu s postupkom utvrđenim u Prilogu VII.

Članak 34.
EU izjava o sukladnosti

1. EU izjavom o sukladnosti potvrđuje se da je dokazano ispunjavanje zahtjeva iz članaka od 5. do 11.
2. EU izjava o sukladnosti ima strukturu kako je navedeno u Prilogu VIII., sadržava elemente određene u modulu iz Priloga VII. i redovito se ažurira. Prevodi se na jezik ili jezike koje zatraži država članica u kojoj se ambalaža stavlja na tržište ili na čijem se tržištu stavlja na raspolaganje.
3. Ako se na ambalažu ili pakirani proizvod primjenjuje više akata Unije kojima se zahtijeva EU izjava o sukladnosti, sastavlja se samo jedna EU izjava o sukladnosti za sve takve akte Unije. U toj izjavi navode se predmetni akti Unije i upućivanja na njihove objave. To može biti dosje sastavljen od relevantnih pojedinačnih EU izjava o sukladnosti.
4. Sastavljanjem EU izjave o sukladnosti izrađivač preuzima odgovornost za sukladnost ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi.

Poglavlje VII.
Gospodarenje ambalažom i ambalažnim otpadom

ODJELJAK 1. – Opće odredbe

Članak 35.
Nadležno tijelo

1. Države članice imenuju jedno ili više nadležnih tijela odgovornih za provedbu i izvršavanje obveza utvrđenih u ovom poglavlju te u članku 26. stavcima od 1. do 10., članku 27., članku 28. i članku 29.
2. Države članice utvrđuju pojedinosti o organizaciji i radu nadležnog tijela ili nadležnih tijela, uključujući administrativna i postupovna pravila kojima se uređuju:
 - (a) registracija proizvođača u skladu s člankom 39.;
 - (b) organizacija i praćenje zahtjeva za izvješćivanje na temelju članka 39. stavka 7.;
 - (c) nadzor nad provedbom obveza proširene odgovornosti proizvođača u skladu s člankom 40.;
 - (d) stavljanje na raspolaganje informacija u skladu s člankom 50.
3. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = tri mjeseca od datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] države članice trebaju obavijestiti Komisiju o imenima i adresama nadležnih tijela imenovanih u skladu sa stavkom 1. Države članice bez nepotrebne odgode Komisiji priopćavaju svaku promjenu imena ili adrese tih nadležnih tijela.

Članak 36.
Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva iz članaka 38. i 46. najkasnije tri godine prije svakog od rokova utvrđenih u tim člancima.

2. Izvješća iz stavka 1. obuhvaćaju sljedeće:
 - (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
 - (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za dotične države članice;
 - (c) najbolje primjere iz prakse iz cijele Unije koji bi mogli poslužiti kao smjernice za napredak prema ostvarenju ciljeva.

Članak 37.

Planovi gospodarenja otpadom

Države članice u planove gospodarenja otpadom, u skladu s člankom 28. Direktive 2008/98/EZ, uvrštavaju posebno poglavlje o gospodarenju ambalažom i ambalažnim otpadom, uključujući mjere donesene na temelju članka 38. i 45. ove Uredbe.

ODJELJAK 2. – Sprečavanje nastanka otpada

Članak 38.

Sprečavanje nastanka ambalažnog otpada

1. Svaka država članica dužna je smanjivati količinu nastalog ambalažnog otpada po stanovniku u odnosu na količinu nastalog ambalažnog otpada po stanovniku 2018. kako je prijavljena Komisiji u skladu s Odlukom 2005/270/EZ, i to za:
 - (a) 5 % do 2030.;
 - (b) 10 % do 2035.;
 - (c) 15 % do 2040.
2. Države članice dužne su provoditi mjere za sprečavanje nastanka ambalažnog otpada i smanjenje učinka ambalaže na okoliš.
3. Za potrebe stavka 2. države članice mogu se koristiti ekonomskim instrumentima i drugim mjerama za poticanje primjene hijerarhije otpada, kao što su mjere iz Priloga IV. i IV.a Direktivi 2008/98/EZ, ili drugim primjerenim instrumentima i mjerama, uključujući poticaje u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača i zahtjeve da proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača donesu planove za sprečavanje nastanka otpada. Takve mjere moraju biti proporcionalne i nediskriminirajuće te osmišljene tako da se izbjegnu prepreke trgovini i narušavanje tržišnog natjecanja u skladu s Ugovorom.
4. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = osam godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] Komisija treba revidirati ciljeve utvrđene u stavku 1. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, kojem prema potrebi prilaže i zakonodavni prijedlog.
5. Država članica može uz poštovanje općih pravila propisanih Ugovorom i odredaba iz ove Uredbe donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovom članku.

ODJELJAK 3.

Registar proizvođača i proširena odgovornost proizvođača

Članak 39.
Registar proizvođača

1. Države članice uspostavljaju registar koji služi za praćenje usklađenosti proizvođača ambalaže sa zahtjevima utvrđenima u ovom poglavlju.

U tom se registru navode poveznice na internetske stranice drugih nacionalnih registara proizvođača kako bi se u svim državama članicama olakšala registracija proizvođača ili imenovanih zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača.
2. Proizvođači su dužni registrirati se u registru iz stavka 1. U tu svrhu podnose zahtjev za registraciju u svakoj državi članici u kojoj prvi put stavljaju ambalažu na raspolaganje na tržištu. Ako je proizvođač imenovao organizaciju za kontrolu odgovornosti proizvođača kako je navedeno u članku 41. stavku 1., obveze utvrđene u ovom članku ispunjava ta organizacija, osim ako država članica u kojoj je registar uspostavljen odredi drukčije.
3. Obveze iz ovog članka može u ime proizvođača ispunjavati imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača.
4. Proizvođači ambalažu ne stavljaju na raspolaganje na tržištu ako oni sami ili, kad je to primjenjivo, njihovi imenovani zastupnici za proširenu odgovornost proizvođača nisu registrirani u toj državi članici.
5. Zahtjev za registraciju treba uključivati informacije koje se pružaju u skladu s dijelom A Priloga IX. Države članice mogu zatražiti dodatne informacije ili dokumente ako su potrebni za učinkovitu upotrebu registra.
6. Ako imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača zastupa više proizvođača, osim informacija koje se pružaju u skladu sa stavkom 5. zasebno dostavlja ime i podatke za kontakt svih proizvođača koje zastupa.
7. Proizvođač ili, kad je to primjenjivo, njegov imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača nadležnom tijelu odgovornom za registar do 1. ožujka za svaku punu prethodnu kalendarsku godinu treba dostaviti informacije utvrđene u dijelu B Priloga IX.
8. Nadležno tijelo odgovorno za registar:
 - (a) zaprima zahtjeve za upis u registar proizvođača iz stavka 2. putem elektroničkog sustava za obradu podataka, o čemu objavljuje pojedinosti na svojim internetskim stranicama;
 - (b) odobrava upise u registar i izdaje registarski broj najkasnije 12 tjedana od primitka svih informacija navedenih u stavcima 5. i 6.;
 - (c) može utvrditi načine postupanja u pogledu zahtjeva i postupka upisa u registar bez dodavanja bitnih zahtjeva zahtjevima koji su utvrđeni u stavcima 5. i 6.;
 - (d) može proizvođačima naplaćivati razmjerne naknade utemeljene na troškovima za obradu zahtjeva iz stavka 2.;
 - (e) zaprima i prati izvješća iz stavka 7.
9. Proizvođač ili, kad je to primjenjivo, proizvođačev imenovani zastupnik za proširenu odgovornost proizvođača ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača bez nepotrebne odgode obavješćuje nadležno tijelo o svim promjenama informacija dostavljenih za potrebe upisa u registar i o svakom trajnom prestanku stavljanja

ambalaže iz zahtjeva za upis u registar na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice. Proizvođač se briše iz registra ako je prestao poslovati.

10. Ako informacije iz registra proizvođača nisu javno dostupne, države članice moraju osigurati da se pružateljima internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima omogući besplatan pristup informacijama u registru.
11. Komisija donosi provedbene akte kojima utvrđuje format za registraciju i dostavljanje izvješća u registar te određuje detaljnije podatke o kojima treba izvješćivati, kao i vrste ambalaže i kategorije materijala koje treba obuhvatiti izvješćivanjem.

Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.

Članak 40.

Proširena odgovornost proizvođača

1. Kad je riječ o ambalaži koju prvi put stavljaju na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice, proizvođači ambalaže obuhvaćeni su programima proširene odgovornosti proizvođača koji su uspostavljeni u skladu s člancima 8. i 8.a Direktive 2008/98/EZ i u skladu s ovim odjeljkom.
2. Proizvođač pisanim ovlaštenjem određuje imenovanog zastupnika za proširenu odgovornost proizvođača u svakoj državi članici, osim onoj u kojoj ima poslovni nastan, u kojoj ambalažu prvi put stavlja na raspolaganje.
3. Pružatelji internetskih platformi koje potrošačima omogućuju sklapanje ugovora na daljinu s proizvođačima koji su obuhvaćeni područjem primjene poglavlja III. odjeljka 4. Uredbe (EU) 2022/2065 od proizvođača koji ambalažu nude potrošačima u Uniji moraju prikupiti sljedeće informacije:
 - (a) informacije o registraciji proizvođača iz članka 39. u državi članici u kojoj se nalazi potrošač i registarski broj tog proizvođača iz tog registra;
 - (b) informacije o samocertificiranju proizvođača kojim se on obvezuje nuditi isključivo ambalažu za koju su u državi članici u kojoj se nalazi potrošač ispunjeni zahtjevi proširene odgovornosti proizvođača iz stavaka 1. i 2. ovog članka.

Članak 41.

Organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača

1. Proizvođači mogu organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača ovlaštenoj u skladu s člankom 42. povjeriti zadatak ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača u njihovo ime. Države članice mogu donijeti mjere kojima se uvodi obvezno povjeravanje tog zadatka organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača.
2. Ako je na državnom području određene države članice više organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača ovlašteno za ispunjavanje obveza proširene odgovornosti proizvođača u ime proizvođača, država članica mora osigurati da sve organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača promatrane zajedno pokrivaju cijelo državno područje te države članice kad je riječ o aktivnostima u skladu s člankom 42. stavkom 3. te člancima 43. i 44. Države članice nadležnom tijelu ili imenovanj

neovisnoj trećoj strani povjeravaju osiguravanje koordiniranog ispunjavanja obveza organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača.

3. Organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača dužne su čuvati povjerljivost podataka koje posjeduju u pogledu zaštićenih informacija ili informacija koje se mogu izravno pripisati pojedinim proizvođačima ili njihovim imenovanim zastupnicima.
4. Osim informacija iz članka 8.a stavka 3. točke (e) Direktive 2008/98/EZ, organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača barem jednom godišnje na svojim internetskim stranicama objavljuju, uz poštovanje poslovne i industrijske tajne, informacije o količini ambalaže koja je prvi put stavljena na raspolaganje na tržištu na državnom području predmetne države članice i o količinama oporabljenih i recikliranih materijala u odnosu na količinu ambalaže za koju izvršavaju obveze odgovornosti proizvođača.

Članak 42.

Ovlaštenje za ispunjavanje proširene odgovornosti proizvođača

1. Proizvođač, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, ili imenovana organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, nadležnom tijelu podnosi zahtjev za ovlaštenje.
2. Država članica u okviru svojih mjera kojima se propisuju administrativna i postupovna pravila iz članka 35. utvrđuje zahtjeve i pojedinosti za postupak ovlaštenja, koji se mogu razlikovati kod pojedinačnog ili kolektivnog ispunjavanja proširene odgovornosti proizvođača, te načine provjere sukladnosti, uključujući informacije koje proizvođači ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača trebaju dostaviti u tu svrhu. Postupak ovlaštenja obuhvaća zahtjeve za provjeru mehanizama koji su uspostavljeni kako bi se osigurala sukladnost sa zahtjevima utvrđenima u stavku 3. i vremenske rokove za tu provjeru koji ne smiju biti dulji od 12 tjedana od dostave potpune dokumentacije u vezi sa zahtjevom. Tu provjeru izvršava neovisni stručnjak koji rezultate provjere iznosi u izvješću o provjeri. Neovisni stručnjak mora biti neovisan u odnosu na nadležno tijelo i organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača ili proizvođače ovlaštene za pojedinačno ispunjavanje odgovornosti.
3. Mjere koje države članice trebaju odrediti u skladu sa stavkom 2. moraju uključivati mjere kojima se osigurava:
 - (a) da se poštuju zahtjevi iz članka 8.a stavka 3. točaka od (a) do (d) Direktive 2008/98/EZ;
 - (b) da mjere koje je uveo proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača budu dostatne da se omogući besplatan povrat ili prikupljanje ambalažnog otpada u skladu s člankom 43. stavcima 1. i 2. te člankom 44., uz učestalost proporcionalnu obuhvaćenom području i obujmu, ovisno o količini i vrstama ambalaže koje taj proizvođač ili proizvođači u čije ime djeluje organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača prvi put stavljaju na raspolaganje na tržištu na državnom području države članice;
 - (c) da s distributerima, javnim tijelima ili trećim stranama koje u njihovo ime gospodare otpadom budu postignuti dogovori koji su potrebni u tu svrhu, uključujući preliminarne dogovore;

- (d) da bude dostupan potreban kapacitet za razvrstavanje i recikliranje kako bi osiguralo da se prikupljeni ambalažni otpad podvrgava preliminarnoj obradi i recikliranju;
 - (e) da se poštuje zahtjev iz stavka 6.
- 4. Proizvođač ili organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača bez nepotrebne odgode obavješćuju nadležno tijelo o svim promjenama informacija sadržanih u zahtjevu za ovlaštenje, svim promjenama koje se odnose na uvjete ovlaštenja ili o trajnom prestanku rada.
 - 5. Nadležno tijelo može opozvati ovlaštenje, osobito ako proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača više ne ispunjava zahtjeve u pogledu organizacije obrade ambalažnog otpada ili ako ne ispunji obveze izvješćivanja nadležnog tijela ili obveze obavješćivanja o svim promjenama koje se odnose na uvjete ovlaštenja ili ako prestane s radom.
 - 6. Proizvođač, u slučaju pojedinačnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača, u slučaju kolektivnog ispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, mora dati odgovarajuće jamstvo za pokrivanje troškova povezanih s postupcima gospodarenja otpadom koje proizvođač ili organizacija za kontrolu odgovornosti proizvođača snosi u slučaju neispunjavanja obveza proširene odgovornosti proizvođača, među ostalim u slučaju trajnog prestanka rada ili nesolventnosti. To se jamstvo daje u obliku osiguranja recikliranja ili blokiranog bankovnog računa ili sudjelovanja proizvođača u organizaciji za kontrolu odgovornosti proizvođača. Države članice mogu odrediti dodatne zahtjeve za to jamstvo.

ODJELJAK 4.

Sustavi za povrat i prikupljanje te sustavi povratne naknade

Članak 43.

Sustavi za povrat i prikupljanje

- 1. Države članice moraju uspostaviti sustave koji omogućuju povrat i odvojeno prikupljanje sveg ambalažnog otpada od krajnjih korisnika kako bi se osigurala njegova obrada u skladu s člancima 4. i 13. Direktive 2008/98/EZ i olakšala njegova priprema za ponovnu uporabu i visokokvalitetno recikliranje.
- 2. Države članice mogu dozvoliti izuzeća od stavka 1. ako zajedničko prikupljanje ambalaže ili frakcija ambalažnog otpada ili zajedničko prikupljanje s drugim otpadom ne utječe na mogućnost podvrgavanja takve ambalaže ili frakcija ambalažnog otpada pripremi za ponovnu uporabu, recikliranju ili drugim postupcima uporabe u skladu s člancima 4. i 13. Direktive 2008/98/EZ te ako je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim prikupljanjem.
- 3. Sustavi iz stavka 1.:
 - (a) moraju biti otvoreni za sudjelovanje gospodarskih subjekata iz predmetnih sektora, nadležnih javnih tijela i trećih strana koje u njihovo ime gospodare otpadom;
 - (b) moraju obuhvaćati cijelo državno područje države članice i sav ambalažni otpad od svih vrsta ambalaže i aktivnosti te uzimati u obzir broj stanovnika, očekivanu količinu i sastav ambalažnog otpada te pristupačnost i blizinu za krajnje korisnike.

Moraju uključivati odvojeno prikupljanje na javnim mjestima te u poslovnim prostorima i stambenim područjima;

- (c) moraju prihvaćati uvezene proizvode po nediskriminirajućim uvjetima kad je riječ o detaljnim dogovorima i cijenama određenima za pristup tim sustavima te svim drugim uvjetima, te moraju biti osmišljeni tako da se izbjegavaju prepreke trgovini i narušavanje tržišnog natjecanja u skladu s Ugovorom.
- 4. Države članice moraju poduzimati mjere za promicanje recikliranja ambalažnog otpada koje je u skladu sa standardima kvalitete za upotrebu recikliranih materijala u relevantnim sektorima.
- 5. Odstupajući od obveze odvojenog prikupljanja otpada iz stavka 3., određene vrste ambalažnog otpada mogu se prikupljati zajedno ako takvo prikupljanje ne utječe na njihov potencijal podvrgavanja postupcima recikliranja i ako je rezultat tih postupaka usporedive kvalitete s onim koji se postiže odvojenim prikupljanjem.

Članak 44.

Sustavi povratne naknade

- 1. Države članice dužne su do 1. siječnja 2029. poduzeti mjere potrebne za uspostavljanje sustava povratne naknade za:
 - (a) plastične boce za napitke za jednokratnu uporabu zapremnine do tri litre; i
 - (b) metalne spremnike za napitke za jednokratnu uporabu zapremnine do tri litre.
- 2. Obveza utvrđena u stavku 1. ne primjenjuje se na ambalažu za:
 - (a) vina, aromatizirane proizvode od vina i jaka alkoholna pića;
 - (b) mlijeko i mliječne proizvode navedene u dijelu XVI. Priloga I. Uredbi (EU) br. 1308/2013.
- 3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. ovog članka, država članica izuzet će se od obveze iz stavka 1. u sljedećim uvjetima:
 - (a) ako stopa odvojenog prikupljanja predmetnog oblika ambalaže u skladu s člankom 43. stavcima 3. i 4., o kojoj se Komisiju izvješćuje na temelju članka 50. stavka 1. točke (c), iznosi više od 90 % masenog udjela takve ambalaže koja je na državnom području te države članice stavljena na tržište u kalendarskim godinama 2026. i 2027. Ako Komisiji taj podatak još nije dostavljen, država članica na temelju validiranih nacionalnih podataka dostavlja argumentirano obrazloženje o ispunjenju uvjeta za izuzeće utvrđenih u ovom stavku te opis provedenih mjera;
 - (b) ako država članica najkasnije 24 mjeseca prije roka utvrđenog u stavku 1. ovog članka obavijesti Komisiju o svojem zahtjevu za izuzeće i dostavi plan provedbe s prikazom strategije s konkretnim mjerama, uključujući vremenski plan, za postizanje stope odvojenog prikupljanja od 90 % masenog udjela ambalaže iz stavka 1.
- 4. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu sa stavkom 3. točkom (b) Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz točke (c) tog stavka. Predmetna država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije treba dostaviti revidirani plan.

5. Ako se stopa odvojenog prikupljanja ambalaže iz stavka 1. u predmetnoj državi članici smanji i tijekom tri uzastopne kalendarske godine ostane manja od 90 % masenog udjela određenog oblika ambalaže stavljenog na tržište, Komisija obavještuje tu državu članicu da se izuzeće više ne primjenjuje. Sustav povratne naknade potrebno je uspostaviti do 1. siječnja druge kalendarske godine nakon godine u kojoj je Komisija predmetnu državu članicu obavijestila da se izuzeće više ne primjenjuje.
6. Države članice trebaju nastojati uspostaviti i održavati sustave povratne naknade, posebno za staklene boce za napitke za jednokratnu uporabu, za kartonsku ambalažu za napitke i za ponovno uporabljivu ambalažu. Države članice trebaju nastojati osigurati da sustavi povratne naknade za oblike jednokratne ambalaže, posebno staklene boce za napitke za jednokratnu uporabu, budu jednako dostupni i za ponovno uporabljivu ambalažu kad je to tehnički i ekonomski izvedivo.
7. Država članica može uz poštovanje općih pravila propisanih Ugovorom i odredaba iz ove Uredbe donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovom članku.
8. Države članice moraju osigurati da mjesta i mogućnosti za povrat ponovno uporabljive ambalaže čiji su svrha i oblik slični onima utvrđenima u stavku 1. ne budu manje dostupni krajnjim korisnicima od mogućnosti za povrat jednokratne ambalaže u okviru sustava povratne naknade.
9. Države članice moraju osigurati da do 1. siječnja 2028. svi sustavi povratne naknade, uključujući one uspostavljene na temelju stavka 5., ispunjavaju minimalne kriterije iz Priloga X.

ODJELJAK 5.

Ponovna uporaba i ponovno punjenje

Članak 45.

Ponovna uporaba i ponovno punjenje

1. Države članice dužne su poduzimati mjere za poticanje uspostave sustava za ponovnu uporabu ambalaže i sustava za ponovno punjenje na način prihvatljiv za okoliš. Ti sustavi moraju biti u skladu sa zahtjevima iz članaka 24. i 25. ove Uredbe i Priloga VI. ovoj Uredbi te ne smiju ugrožavati higijenu hrane ni sigurnost potrošača.
2. Mjere iz stavka 1. mogu uključivati:
 - (a) primjenu sustava povratne naknade koji su u skladu s minimalnim zahtjevima iz Priloga X. za ponovno uporabljivu ambalažu i druge oblike ambalaže osim onih navedenih u članku 44. stavku 1.;
 - (b) primjenu ekonomskih poticaja, uključujući zahtjeve za krajnje distributere, za naplatu upotrebe jednokratne ambalaže ili za informiranje potrošača o cijeni takve ambalaže na prodajnom mjestu;
 - (c) zahtjeve za krajnje distributere da u ponovno uporabljivoj ambalaži u okviru sustava za ponovnu uporabu ili sustava ponovnog punjenja stavljaju na raspolaganje određeni postotak drugih proizvoda osim onih obuhvaćenih ciljevima iz članka 26., pod uvjetom da to ne dovodi do poremećaja na unutarnjem tržištu ni do prepreka trgovini proizvodima iz drugih država članica.

ODJELJAK 6.

Ciljevi u pogledu recikliranja i promicanje recikliranja

Članak 46.

Ciljevi u pogledu recikliranja i promicanje recikliranja

1. Države članice dužne su poduzimati potrebne mjere kako bi postigle sljedeće ciljeve u pogledu recikliranja na čitavom svojem državnom području:
 - (a) do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupno nastalog ambalažnog otpada;
 - (b) do 31. prosinca 2025. sljedeće minimalne postotke masenog udjela za sljedeće materijale sadržane u nastalom ambalažnom otpadu:
 - i. 50 % plastike;
 - ii. 25 % drva;
 - iii. 70 % željeznih metala;
 - iv. 50 % aluminijske;
 - v. 70 % stakla;
 - vi. 75 % papira i kartona;
 - (c) do 31. prosinca 2030. najmanje 70 % masenog udjela ukupno nastalog ambalažnog otpada;
 - (d) do 31. prosinca 2030. sljedeće minimalne postotke masenog udjela za sljedeće materijale sadržane u nastalom ambalažnom otpadu:
 - i. 55 % plastike;
 - ii. 30 % drva;
 - iii. 80 % željeznih metala;
 - iv. 60 % aluminijske;
 - v. 75 % stakla;
 - vi. 85 % papira i kartona.
2. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. točku (a), država članica može rokove utvrđene u stavku 1. točki (b) podtočkama od i. do vi. odgoditi najviše pet godina pod sljedećim uvjetima:
 - (a) odstupanje od ciljeva tijekom razdoblja odgode mora biti ograničeno na maksimalno 15 postotnih bodova u okviru jednog cilja ili podijeljeno između dvaju ciljeva;
 - (b) stopa recikliranja za jedan cilj ne smije se smanjiti na razinu ispod 30 % kao posljedica odstupanja od ciljeva tijekom razdoblja odgode;
 - (c) stopa recikliranja za jedan cilj iz stavka 1. točke (b) podtočke v. ili vi. ne smije se smanjiti na razinu ispod 60 % kao posljedica odstupanja od ciljeva tijekom razdoblja odgode; i
 - (d) država članica mora najmanje 24 mjeseca prije relevantnog roka utvrđenog u stavku 1. točki (b) ovog članka obavijestiti Komisiju o namjeri da odgodi rok te joj

dostaviti plan provedbe u skladu s Prilogom XI. ovoj Uredbi, koji se može objediniti s planom provedbe koji se podnosi u skladu s člankom 11. stavkom 3. točkom (b) Direktive 2008/98/EZ.

3. U roku od tri mjeseca od primitka plana provedbe podnesenog u skladu sa stavkom 2. točkom (d) Komisija može od države članice zatražiti da revidira taj plan ako Komisija smatra da plan nije u skladu sa zahtjevima iz Priloga XI. Predmetna država članica u roku od tri mjeseca od primitka zahtjeva Komisije treba dostaviti revidirani plan.
4. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = osam godina nakon datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] Komisija treba revidirati ciljeve utvrđene u stavku 1. točkama (c) i (d) kako bi ih povećala ili utvrdila daljnje ciljeve. U tu svrhu Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće, kojem prema potrebi prilaže i zakonodavni prijedlog.
5. Države članice, prema potrebi, potiču upotrebu materijala koji se dobivaju od recikliranoga ambalažnog otpada za proizvodnju ambalaže i drugih proizvoda:
 - (a) poboljšanjem tržišnih uvjeta za takve materijale;
 - (b) preispitivanjem postojećih pravila koja sprečavaju uporabu takvih materijala.
6. Država članica može uz poštovanje općih pravila propisanih Ugovorom i odredaba iz ove Uredbe donijeti odredbe koje nadilaze minimalne zahtjeve utvrđene u ovom članku.

Članak 47.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva u pogledu recikliranja

1. U skladu s pravilima utvrđenima u ovom članku izračunava se jesu li ostvareni ciljevi iz članka 46. stavka 1.
2. Države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada nastalog u određenoj kalendarskoj godini. Izračun količine ambalažnog otpada nastalog u državi članici mora biti iscrpan.
3. Države članice izračunavaju masu ambalažnog otpada recikliranog u određenoj kalendarskoj godini. Masa recikliranog ambalažnog otpada računa se kao masa ambalaže koja je postala otpad koji, nakon što je prošao sve potrebne postupke provjere, razvrstavanja ili druge prethodne postupke za uklanjanje otpadnih materijala koji nisu obuhvaćeni daljnjom preradom i za osiguravanje visokokvalitetnog recikliranja, ulazi u postupak recikliranja u kojem se otpadni materijali stvarno prerađuju u proizvode, materijale ili tvari.
4. Za višeslojnu (kompozitnu) ambalažu i drugu ambalažu koja se sastoji od više materijala izračunava se i prijavljuje svaki od materijala u ambalaži. Države članice mogu odstupiti od tog zahtjeva ako određeni materijal čini neznatan dio ambalažne jedinice, a u svakom slučaju najviše 5 % ukupne mase ambalažne jedinice.
5. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao recikliran za državu članicu u kojoj je skupljen samo ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe i da se recikliranje ambalažnog otpada izvan Unije odvijalo u uvjetima koji su približno jednaki onima propisanim u relevantnom zakonodavstvu Unije.

6. Za potrebe stavka 3. masa recikliranog ambalažnog otpada mjeri se kad otpad ulazi u postupak recikliranja.
- Odstupajući od prvog podstavka, masa recikliranog ambalažnog otpada može se mjeriti kao izlazna količina iz postupaka razvrstavanja uz uvjet:
- (a) da se ta izlazna količina potom reciklira;
 - (b) da se masa materijala ili tvari koje se uklone u daljnjim postupcima koji prethode postupku recikliranja i koje se potom ne recikliraju ne uračunava u masu otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
7. Države članice dužne su uspostaviti djelotvoran sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih u stavcima od 2. do 7. Taj se sustav može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive 2008/98/EZ ili tehničkih specifikacija za zahtjeve kvalitete razvrstanog otpada. Može se sastojati i od prosječnih stopa gubitka za pojedine vrste otpada i prakse gospodarenja otpadom, pod uvjetom da se pouzdani podaci ne mogu dobiti na drukčiji način. Prosječne stope gubitka izračunavaju se na osnovi pravila izračuna utvrđenih u delegiranom aktu donesenom na temelju članka 11.a stavka 10. Direktive 2008/98/EZ.
8. Biorazgradivi ambalažni otpad koji ulazi u aerobnu ili anaerobnu obradu može se računati kao recikliran ako tom obradom nastaje kompost, digestat ili drugi izlazni materijal sa sličnom količinom recikliranog sadržaja u odnosu na ulaznu količinu, koji će se koristiti kao reciklirani proizvod, materijal ili tvar. Ako se izlazni materijal koristi na zemljištu, države članice mogu ga računati kao recikliran samo ako ta vrsta upotrebe koristi poljoprivredi ili donosi ekološko poboljšanje.
9. Količina materijala od ambalažnog otpada koji je prestao biti otpad kao rezultat pripremnih postupaka prije prerade može se uračunati kao reciklirani materijal pod uvjetom da je taj materijal namijenjen za daljnju preradu u proizvode, materijale ili tvari za izvornu ili drugu svrhu. Međutim, materijali koji su prestali biti otpad i koji su namijenjeni upotrebi kao gorivo ili drugo sredstvo za proizvodnju energije, ili će se spaljivati, nasipavati ili zbrinuti na odlagalištu, ne smiju se računati kao reciklirani.
10. Države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala odvojenih nakon spaljivanja otpada proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene kriterije kvalitete utvrđene u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2019/1004.
11. Ambalažni otpad koji se šalje u drugu državu članicu radi recikliranja u toj drugoj državi članici smije se računati kao recikliran samo za onu državu članicu u kojoj je taj ambalažni otpad skupljen.
12. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao recikliran za državu članicu u kojoj je skupljen samo ako su ispunjeni zahtjevi iz stavka 3. i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006, izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve iz te uredbe, među ostalim da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su približno jednaki zahtjevima relevantnog okolišnog zakonodavstva Unije.

Članak 48.

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva recikliranja uzimanjem u obzir ponovne uporabe

1. Država članica može odlučiti da će prilagođenu razinu ciljeva iz članka 46. stavka 1. u određenoj godini ostvariti uzimajući u obzir prosječni udio, u prethodne tri godine, ponovno uporabljive prodajne ambalaže koja se prvi put stavi na tržište i ponovno uporabi u okviru sustava za ponovnu uporabu ambalaže.

Prilagođena razina izračunava se oduzimanjem:

- (a) od ciljeva utvrđenih u članku 46. stavku 1. točkama (a) i (c) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka u svoj prodajnoj ambalaži koja se stavi na tržište; i
- (b) od ciljeva utvrđenih u članku 46. stavku 1. točkama (b) i (d) – udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže iz prvog podstavka koja se sastoji od relevantnog ambalažnog materijala u svoj prodajnoj ambalaži koja se sastoji od tog materijala i koja se stavi na tržište.

Za izračun relevantne prilagođene ciljane razine uzima se u obzir najviše pet postotnih bodova od prosječnog udjela ponovno uporabljive prodajne ambalaže.

2. Država članica može u izračunu ciljeva utvrđenih u članku 46. stavku 1. točki (a), članku 46. stavku 1. točki (b) podtočki ii., članku 46. stavku 1. točki (c) te članku 46. stavku 1. točki (d) podtočki ii. uzeti u obzir količinu drvene ambalaže koja se popravljiva radi ponovne uporabe.

ODJELJAK 7.

Informiranje i izvješćivanje

Članak 49.

Informiranje o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada i gospodarenju ambalažnim otpadom

1. Osim informacija iz članka 8.a stavka 2. Direktive 2008/98/EZ i članka 11. ove Uredbe, proizvođači ili, ako su imenovane u skladu s člankom 41. stavkom 1., organizacije za kontrolu odgovornosti proizvođača moraju krajnjim korisnicima, a posebno potrošačima, staviti na raspolaganje sljedeće informacije koje se odnose na sprečavanje nastanka ambalažnog otpada i gospodarenje ambalažnim otpadom za ambalažu koju ti proizvođači isporučuju na državnom području države članice:
 - (a) informacije o ulozi krajnjih korisnika u sprečavanju nastanka otpada, uključujući primjere dobre prakse;
 - (b) informacije o dostupnim mehanizmima za ponovnu uporabu ambalaže;
 - (c) informacije o ulozi krajnjih korisnika u odvojenom prikupljanju materijala ambalažnog otpada, uključujući rukovanje ambalažom koja sadržava opasne proizvode ili otpad;
 - (d) informacije o značenju oznaka i simbola koji se pričvršćuju, ispisuju ili otiskuju na ambalažu u skladu s člankom 11. odnosno koji se navode u dokumentima priloženima pakiranom proizvodu;
 - (e) informacije o učinku koji na okoliš i zdravlje ili sigurnost ljudi ima neprimjereno odlaganje ambalažnog otpada, kao što su bacanje u okoliš ili

odlaganje u miješani komunalni otpad, kao i informacije o štetnom učinku jednokratne ambalaže, posebno plastičnih vrećica za nošenje, na okoliš;

(f) informacije o svojstvima u pogledu kompostiranja i odgovarajućim mogućnostima gospodarenja otpadom za ambalažu koja se može kompostirati.

2. Informacije iz stavka 1. moraju biti ažurirane i pružati se:

- (a) putem internetskih stranica ili drugim sredstvima elektroničke komunikacije;
- (b) obavješćivanjem javnosti;
- (c) u okviru edukativnih programa i kampanja;
- (d) postavljanjem znakova na jeziku ili jezicima koje korisnici i potrošači bez poteškoća razumiju.

3. Ako se informacije objavljuju javno, povjerljivost poslovno osjetljivih informacija čuva se u skladu s mjerodavnim pravom Unije i nacionalnim pravom.

Članak 50.

Izvjешćivanje Komisije

1. Države članice Komisiji dostavljaju sljedeće podatke za svaku kalendarsku godinu:

- (a) podatke o provedbi članka 46. stavka 1. točaka od (a) do (d) i podatke o ponovno uporabljivoj ambalaži;
- (b) podatke o godišnjoj potrošnji vrlo laganih plastičnih vrećica za nošenje, laganih plastičnih vrećica za nošenje i debelih plastičnih vrećica za nošenje po osobi, zasebno za svaku kategoriju;
- (c) podatke o stopi odvojenog prikupljanja ambalaže koja je obuhvaćena obvezom uspostave sustava povratne naknade iz članka 44. stavka 1.

Države članice mogu dostaviti podatke o godišnjoj potrošnji vrlo debelih plastičnih vrećica za nošenje po osobi.

2. Države članice za svaku kalendarsku godinu te svaki ambalažni materijal i vrstu ambalaže kako su navedeni u tablici 1 u Prilogu IX. dostavljaju podatke o:

- (a) količini ambalaže koja je stavljena na tržište za svaku vrstu ambalaže i ambalažni materijal kako su navedeni u tablici 1 u Prilogu IX.;
- (b) količini odvojeno prikupljenog ambalažnog otpada za svaki ambalažni materijal kako je naveden u tablici 1 u Prilogu IX.;
- (c) stopama recikliranja;
- (d) instaliranim kapacitetima za razvrstavanje i recikliranje svake vrste ambalaže i ambalažnog materijala kako su navedeni u tablici 1 u Prilogu II.

3. Prvo izvještajno razdoblje obuhvaća:

- (a) kad je riječ o obvezama utvrđenima u stavku 1. točkama (a) i (b) i stavku 2., prvu punu kalendarsku godinu nakon stupanja na snagu provedbenog akta kojim se utvrđuje format za izvješćivanje Komisije u skladu sa stavkom 7.;
- (b) kad je riječ o obvezi utvrđenoj u stavku 1. točki (c), kalendarsku godinu koja počinje 1. siječnja 2028.

4. Države članice podatke navedene u stavcima 1. i 2. stavljaju na raspolaganje elektroničkim putem u roku od 19 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju su podaci prikupljeni. One te podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 19 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se podaci prikupljaju, u formatu koji je Komisija odredila u skladu sa stavkom 7.
5. Podacima koje države članice stave na raspolaganje u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete. Izvješće o provjeri kvalitete podnosi se u formatu koji utvrdi Komisija u skladu sa stavkom 7.
6. Podacima koje države članice stave na raspolaganje u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o mjerama poduzetima na temelju članka 47. stavaka 5. i 8., uključujući, po potrebi, detaljne informacije o prosječnim stopama gubitka.
7. Komisija do [Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe] treba donijeti provedbene akte u kojima utvrđuje:
 - (a) pravila za izračun, provjeru i dostavljanje podataka u skladu sa stavkom 1. točkama (a) i (c) te stavkom 2., uključujući metodologiju za utvrđivanje količine nastalog ambalažnog otpada, te format za dostavu tih podataka;
 - (b) metodologiju za izračun godišnje potrošnje laganih plastičnih vrećica za nošenje po osobi iz stavka 1. točke (b) te format za dostavu tih podataka.Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.
8. Države članice trebaju za sve gospodarske subjekte koji ambalažu stavljaju na raspolaganje u državama članicama uvesti obvezu da nadležnim tijelima dostavljaju točne i pouzdane podatke koji državama članicama omogućuju da ispune svoje obveze u pogledu izvješćivanja na temelju ovog članka, uzimajući u obzir, prema potrebi, konkretne probleme s kojima se mala i srednja poduzeća suočavaju kad je riječ o pružanju detaljnih podataka.

Članak 51.

Baze podataka o ambalaži

1. Države članice dužne su poduzeti potrebne mjere kako bi se na usklađenoj osnovi uspostavile baze podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu ondje gdje ih još nema.
2. Baze podataka iz stavka 1. moraju uključivati sljedeće:
 - (a) informacije o razmjerima, svojstvima i razvoju tokova ambalaže i ambalažnog otpada na razini pojedinačnih država članica;
 - (b) informacije o toksičnosti ili opasnosti ambalažnih materijala i komponenti koje se upotrebljavaju u njihovoj proizvodnji;
 - (c) podatke navedene u Prilogu XII.

Poglavlje VIII. Zaštitni postupci

Članak 52.

Postupanje s ambalažom koja predstavlja rizik na nacionalnoj razini

1. Ne dovodeći u pitanje članak 19. Uredbe (EU) 2019/1020, ako tijela za nadzor tržišta jedne od država članica imaju dostatne razloge vjerovati da ambalaža obuhvaćena ovom Uredbom predstavlja rizik za okoliš ili zdravlje ljudi, ona provode procjenu predmetne ambalaže, i to tako da obuhvate sve zahtjeve utvrđene ovom Uredbom koji su relevantni za taj rizik. Relevantni gospodarski subjekti dužni su prema potrebi surađivati s tijelima za nadzor tržišta.

Ako tijela za nadzor tržišta tijekom te procjene utvrde da ambalaža nije u skladu sa zahtjevima utvrđenima u ovoj Uredbi, ona moraju bez odgode od relevantnog gospodarskog subjekta zahtijevati da, u razumnom roku koji ona odrede i koji je razmjernan prirodi i, ako je relevantno, stupnju nesukladnosti, poduzme odgovarajuće i proporcionalne korektivne mjere kako bi ambalažu uskladio s tim zahtjevima.

2. Odstupajući od stavka 1., ako se pitanja rizika za zdravlje ljudi odnose na kontaktno osjetljivu ambalažu koja podliježe posebnom zakonodavstvu čiji je cilj zaštita zdravlja ljudi, nadzorna tijela ne procjenjuju rizik za zdravlje ljudi ili životinja koji proizlazi iz ambalažnog materijala, ako je prenesen na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, nego obavješćuju tijela nadležna za kontrolu tih rizika. Ta tijela su nadležna tijela navedena u Uredbi (EU) 2017/625, Uredbi (EU) 2017/745, Uredbi (EU) 2017/746, Direktivi 2001/83/EZ ili Uredbi (EU) 2019/6.

3. Ako smatraju da nesukladnost nije ograničena samo na njihovo državno područje, tijela za nadzor tržišta obavješćuju Komisiju i druge države članice o rezultatima procjene i mjerama koje su zatražili da predmetni gospodarski subjekt poduzme.

4. Gospodarski subjekt dužan je provesti sve odgovarajuće korektivne mjere za svu ambalažu koje je stavio na raspolaganje na tržištu u cijeloj Uniji.

5. Ako predmetni gospodarski subjekt ne poduzme odgovarajuće korektivne mjere u roku navedenom u stavku 1. drugom podstavku ili ako nesukladnost i dalje postoji, tijela za nadzor tržišta poduzimaju sve prikladne privremene mjere kako bi zabranila stavljanje ambalaže na raspolaganje na svojim nacionalnim tržištima, povukla tu ambalažu s tržišta ili je opozvala.

Tijela za nadzor tržišta o tim mjerama bez odgode obavješćuju Komisiju i druge države članice.

6. Informacije iz stavka 4. dostavljaju se Komisiji i drugim državama članicama putem informacijskog i komunikacijskog sustava iz članka 34. Uredbe (EU) 2019/1020 te uključuju sve dostupne pojedinosti, posebice podatke nužne za identifikaciju nesukladne ambalaže, podrijetlo ambalaže, prirodu navodne nesukladnosti i povezani rizik, prirodu i trajanje poduzetih nacionalnih mjera te argumente koje je iznio relevantni gospodarski subjekt, a prema potrebi i informacije iz članka 54. stavka 1. Tijela za nadzor tržišta naznačuju i je li nesukladnost posljedica jednog od sljedećih uzroka:

- (a) ambalaža ne ispunjava zahtjeve održivosti utvrđene u člancima od 5. do 10. ove Uredbe;

- (b) usklađene norme ili zajedničke specifikacije iz članka 31. i 32. ove Uredbe sadržavaju nedostatke.
7. Države članice, osim države članice koja je pokrenula postupak, bez odgode obavješćuju Komisiju i ostale države članice o poduzetim mjerama i prosljeđuju im dodatne podatke koje imaju na raspolaganju u vezi s nesukladnošću predmetne ambalaže, te primjedbe u slučaju neslaganja s donesenom nacionalnom mjerom.
8. Ako u roku od tri mjeseca od primitka informacija iz stavka 4. ni jedna od država članica ni Komisija ne ulože prigovor na privremenu mjeru koju je poduzela određena država članica, ta se mjera smatra opravdanom.
- Privremene mjere mogu se odnositi na razdoblje koje je dulje ili kraće od tri mjeseca kako bi se uzele u obzir posebnosti predmetnih zahtjeva.
9. Države članice moraju osigurati da se ambalaža povuče s njihova tržišta ili da se bez odgode poduzmu odgovarajuće restriktivne mjere za predmetnu ambalažu ili izrađivača.

Članak 53.

Zaštitni postupak Unije

1. Ako se nakon završetka postupka iz članka 52. stavaka 3. i 4. ulože prigovori na mjeru koju je poduzela država članica ili ako Komisija smatra da je neka nacionalna mjera u suprotnosti sa zakonodavstvom Unije, Komisija bez odgode započinje savjetovanje s državama članicama i relevantnim gospodarskim subjektima i ocjenjuje tu nacionalnu mjeru. Na temelju rezultata tog ocjenjivanja Komisija provedbenim aktom odlučuje je li nacionalna mjera opravdana.
- Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja navedenim u članku 59. stavku 3.
2. Komisija odluku upućuje svim državama članicama i bez odgode je dostavlja državama članicama i predmetnom gospodarskom subjektu ili subjektima.
- Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom, sve države članice dužne su poduzeti mjere potrebne za povlačenje nesukladne ambalaže sa svojeg tržišta te o tome obavijestiti Komisiju.
- Ako se nacionalna mjera smatra neopravdanom, dotična država članica povlači tu mjeru.
3. Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom i ako se nesukladnost ambalaže pripiše nedostacima usklađenih normi iz članka 31. ove Uredbe, Komisija primjenjuje postupak iz članka 11. Uredbe (EU) br. 1025/2012.
4. Ako se nacionalna mjera smatra opravdanom i ako se nesukladnost ambalaže pripiše nedostacima u zajedničkim tehničkim specifikacijama iz članka 32., Komisija bez odgode izmjenjuje ili stavlja izvan snage predmetne zajedničke tehničke specifikacije.

Članak 54.

Sukladna ambalaža koja predstavlja rizik

1. Ako država članica nakon procjene u skladu s člankom 52. utvrdi da ambalaža, iako je u skladu s primjenjivim zahtjevima utvrđenima u člancima od 5. do 11., predstavlja rizik za okoliš ili zdravlje ljudi, od relevantnoga gospodarskog subjekta

bez odgode zahtijeva da, u razumnom roku koji odrede tijela za nadzor tržišta i razmjerno prirodi i, ako je relevantno, stupnju rizika, poduzme sve odgovarajuće mjere kako bi osigurao da predmetna ambalaža nakon stavljanja na tržište više ne predstavlja rizik, da povuče tu ambalažu s tržišta ili da je opozove.

2. Odstupajući od stavka 1., ako se pitanja rizika za zdravlje ljudi odnose na kontaktno osjetljivu ambalažu koja podliježe posebnom zakonodavstvu čiji je cilj zaštita zdravlja ljudi, nadzorna tijela ne procjenjuju rizik za zdravlje ljudi ili životinja koji proizlazi iz ambalažnog materijala, ako je prenesen na pakirani sadržaj ambalažnog materijala, nego obavješćuju tijela nadležna za kontrolu tih rizika. Ta tijela su nadležna tijela navedena u Uredbi (EU) 2017/625, Uredbi (EU) 2017/745, Uredbi (EU) 2017/746, Direktivi 2001/83/EZ ili Uredbi (EU) 2019/6.
3. Gospodarski subjekt dužan je provesti korektivne mjere za svu ambalažu koje je stavio na raspolaganje na tržištu u cijeloj Uniji.
4. Predmetna država članica bez odgode obavješćuje Komisiju i druge države članice o svojim nalazima i daljnjim radnjama u skladu sa stavkom 1. Te informacije trebaju uključivati sve dostupne pojedinosti, a posebno podatke potrebne za identifikaciju predmetne ambalaže, njezinog podrijetla i lanca opskrbe, prirode povezanog rizika te prirode i trajanja poduzetih nacionalnih mjera.
5. Komisija se bez odgode savjetuje s državama članicama i relevantnim gospodarskim subjektom ili subjektima te evaluiira poduzete nacionalne mjere. Na temelju rezultata te ocjene Komisija odlučuje je li nacionalna mjera opravdana i, prema potrebi, predlaže odgovarajuće mjere.

Taj se provedbeni akt donosi u skladu s postupkom ispitivanja navedenim u članku 59. stavku 3.

U slučaju opravdanih krajnje hitnih razloga povezanih sa zaštitom okoliša ili zdravlja ljudi Komisija u skladu s postupkom iz članka 58. stavka 4. donosi provedbeni akt koji se odmah primjenjuje.

Komisija odluku upućuje svim državama članicama te je odmah dostavlja njima i relevantnom gospodarskom subjektu ili subjektima.

Članak 55.

Kontrola ambalaže koja ulazi na tržište Unije

1. Tijela za nadzor tržišta bez odgode obavješćuju tijela imenovana u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) 2019/1020 o mjerama iz članka 52. stavka 4. ove Uredbe ako nesukladnost nije ograničena samo na njihovo državno područje. Ta obavijest mora sadržavati sve relevantne informacije, osobito pojedinosti nužne za identifikaciju nesukladne ambalaže na koju se mjere primjenjuju i, u slučaju pakiranog proizvoda, samog proizvoda.
2. Dostava informacija iz stavka 1. odvija se unosenjem informacija u odgovarajući sustav za upravljanje carinskim rizicima.
3. Komisija razvija međupovezanost kako bi automatizirala dostavu informacija navedenu u stavku 1. iz informacijskog i komunikacijskog sustava navedenog u članku 52. stavku 5. u sustav naveden u stavku 3. Ta međupovezanost mora postati operativna najkasnije dvije godine od dana donošenja provedbenog akta iz stavka 5.

4. Komisija je ovlaštena donositi provedbene akte kojima se utvrđuju postupovna pravila i pojedinosti o načinima provedbe stavka 4., uključujući funkcionalnosti, podatkovne elemente i obradu podataka, kao i pravila o obradi osobnih podataka, povjerljivosti i vođenju obrade podataka u okviru međupovezanosti iz stavka 4. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 59. stavka 3.

Članak 56.

Formalna nesukladnost

1. Država članica od relevantnog gospodarskog subjekta zahtijeva da otkloni nesukladnost ako ta država članica utvrdi jedno od sljedećeg:
- (a) EU izjava o sukladnosti nije sastavljena;
 - (b) EU izjava o sukladnosti nije pravilno sastavljena;
 - (c) QR kod ili nosač podataka iz članka 11. ne omogućava pristup informacijama koje se zahtijevaju u skladu s tim člankom;
 - (d) tehnička dokumentacija iz Priloga VII. nije dostupna, nije potpuna ili sadržava pogreške;
 - (e) informacije iz članka 13. stavka 6. ili članka 16. stavka 3. nedostaju, nisu točne ili su nepotpune;
 - (f) nisu ispunjeni drugi administrativni zahtjevi iz članka 13. ili članka 16.;
 - (g) nisu ispunjeni zahtjevi za ograničenje upotrebe određenih oblika ambalaže i za prekomjernu ambalažu koji su utvrđeni u člancima 21. i 22.;
 - (h) u odnosu na ponovno uporabljivu ambalažu nisu ispunjeni zahtjevi u pogledu uspostave, rada i sudjelovanja u sustavu za ponovnu uporabu iz članka 24.;
 - (i) u odnosu na ponovno punjenje nisu ispunjeni zahtjevi u pogledu informiranja utvrđeni u članku 25. staccima 1. i 2.;
 - (j) nisu ispunjeni zahtjevi za stanice za ponovno punjenje utvrđeni u članku 25. stavku 3.;
 - (k) nisu ostvareni ciljevi u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja iz članka 26.
2. Ako se nesukladnost iz stavka 1. točaka od (a) do (f) nastavi, predmetna država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi zabranila stavljanje ambalaže na raspolaganje na tržištu ili kako bi osigurala njezin opoziv ili povlačenje s tržišta.
3. Ako se nesukladnost iz stavka 1. točaka od (g) do (k) nastavi, države članice primjenjuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe, kako ih države članice utvrde u skladu s člankom 62.

Poglavlje IX.

Zelena javna nabava

Članak 57.

Zelena javna nabava

1. Javni naručitelji, kako su definirani u članku 2. točki 1. Direktive 2014/24/EU ili članku 3. točki 1. Direktive 2014/25/EU, ili naručitelji, kako su definirani u članku 4.

stavku 1. Direktive 2014/25/EU, pri dodjeli javnih ugovora za ambalažu ili pakirane proizvode ili za usluge u okviru kojih se koriste ambalaža ili pakirani proizvodi u situacijama obuhvaćenima tim direktivama moraju primjenjivati kriterije za zelenu javnu nabavu koji će se utvrditi u delegiranim aktima donesenima u skladu sa stavkom 3.

2. Obveza iz stavka 1. primjenjuje se na sve postupke nabave koju javni naručitelji ili naručitelji provode za dodjelu javnih ugovora za ambalažu ili pakirane proizvode ili za usluge u okviru kojih se koriste ambalaža ili pakirani proizvodi, a koji se pokreću najmanje 12 mjeseci nakon stupanja na snagu odgovarajućeg delegiranog akta koji će se donijeti u skladu sa stavkom 3.
3. Komisija do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 60 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe*] mora donijeti delegirane akte u skladu s člankom 58. koji ovu Uredbu dopunjuju utvrđivanjem minimalnih obveznih kriterija za zelenu javnu nabavu na temelju zahtjeva iz članaka od 5. do 10. i na temelju sljedećih elemenata:
 - (a) vrijednosti i opsega ugovora o javnoj nabavi dodijeljenih za ambalažu ili pakirane proizvode ili za usluge ili radove za koje se upotrebljavaju ambalaža ili pakirani proizvodi;
 - (b) potrebe za osiguranjem dostatne potražnje za ekološki održivijom ambalažom ili ekološki održivijim pakiranim proizvodima;
 - (c) gospodarske izvedivosti u smislu mogućnosti javnih naručitelja ili naručitelja da kupe ekološki održiviju ambalažu ili ekološki održivije pakirane proizvode bez nerazmjernih troškova.

Ti se kriteriji za zelenu javnu nabavu utvrđuju u skladu s načelima iz Direktive 2014/24/EU i Direktive 2014/25/EU te s načelom da ambalaža odabrana na temelju tih kriterija olakšava postizanje ciljeva ove Uredbe.

Poglavlje X.

Delegiranje ovlasti i postupak odbora

Članak 58.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 4., članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 10., članka 7. stavka 11., članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 4., članka 26. stavka 16. i članka 57. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od deset godina počevši od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od pet godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 4., članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 10., članka 7. stavka 11., članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 4., članka 26. stavka 16. i članka 57. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke

sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.
5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 5., članka 6. stavka 4., članka 6. stavka 6., članka 7. stavka 9., članka 7. stavka 10., članka 7. stavka 11., članka 8. stavka 5., članka 22. stavka 4., članka 26. stavka 16. i članka 57. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 59. Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor iz članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 4. Uredbe (EU) br. 182/2011.
3. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta u vezi s provedbenim ovlastima iz članka 72. te se primjenjuje članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.
4. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Poglavlje XI. Izmjene

Članak 60. Izmjene Uredbe (EU) 2019/1020

Uredba (EU) 2019/1020 mijenja se kako slijedi:

- (a) Prilog I. mijenja se kako slijedi:
 - i. briše se točka 9.;
 - ii. dodaju se sljedeće točke:

„X [*Ured za publikacije, unijeti sljedeći redni broj*] Direktiva (EU) 2019/904 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2019. o smanjenju utjecaja određenih plastičnih proizvoda na okoliš (SL L 155, 12.6.2019., str. 1.);

X [*Ured za publikacije, unijeti sljedeći redni broj*] Uredba (EU) .../... o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i

stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ [*Ured za publikacije unosi podatke o objavi u SL-u*]”.

- (b) u Prilogu II. briše se točka 8.

*Članak 61.
Izmjene Direktive (EU) 2019/904*

Direktiva (EU) 2019/904 mijenja se kako slijedi:

- (a) u članku 6. stavku 5. briše se točka (b);
- (b) u članku 13. stavku 1. briše se točka (e);
- (c) članak 13. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim: „3. Komisija pregledava podatke i informacije dostavljene u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima tog pregleda. U tom se izvješću ocjenjuje organizacija prikupljanja podataka i informacija, izvori podataka i informacija i metodologija primijenjena u državama članicama, kao i cjelovitost, pouzdanost, pravodobnost i dosljednost tih podataka i informacija. Ocjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se sastavlja nakon što države članice prvi put dostave podatke i informacije, a zatim svake četiri godine.”

Poglavlje XII. Završne odredbe

*Članak 62.
Sankcije*

1. Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 24 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe*] države članice trebaju utvrditi pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja ove Uredbe i poduzeti sve mjere potrebne za njihovu provedbu. Predviđene sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Nepridržavanje zahtjeva iz članaka od 21. do 26. sankcionira se upravnom novčanom kaznom koja se izriče predmetnom gospodarskom subjektu.
2. Ako pravnim sustavom države članice nisu predviđene upravne novčane kazne, prvi stavak može se primjenjivati tako da postupak za određivanje novčane kazne pokreće relevantno tijelo, a izriču je nadležni nacionalni sudovi, pri čemu se mora osigurati da ti pravni lijekovi budu učinkoviti i da imaju istovrijedan učinak kao i upravne novčane kazne iz tog stavka. U svakom slučaju novčane kazne koje se izriču također moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.
3. Države članice do [*Ured za publikacije: unijeti datum = godinu dana od datuma stupanja na snagu ove Uredbe*] moraju Komisiju obavijestiti o tim pravilima i mjerama te je moraju bez odgode obavijestiti o svim naknadnim izmjenama koje na njih utječu.

*Članak 63.
Evaluacija*

Do [*Ured za publikacije: unijeti datum = osam godina od datuma početka primjene ove Uredbe*] Komisija treba provesti evaluaciju ove Uredbe i njezina doprinosa funkcioniranju

unutarnjeg tržišta te poboljšanju okolišne održivosti ambalaže. Komisija Europskom parlamentu, Vijeću, Europskom gospodarskom i socijalnom odboru i Odboru regija podnosi izvješće s glavnim nalazima te evaluacije. Države članice dužne su Komisiji dostaviti sve informacije potrebne za izradu tog izvješća.

Članak 64.

Stavljanje izvan snage i prijelazne odredbe

Direktiva 94/62/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od [*Ured za publikacije: unijeti datum = 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe*].

Međutim, primjenjuju se sljedeće prijelazne odredbe:

- (a) članak 8. stavak 2. Direktive 94/62/EZ i dalje se primjenjuje do [*Ured za publikacije: unijeti datum = 42 mjeseca nakon stupanja na snagu ove Uredbe*];
- (b) članak 5. stavci 2. i 3., članak 6. stavak 1. točke (d) i (e) te članak 6.a Direktive 94/62/EZ i dalje se primjenjuju do [*Ured za publikacije: unijeti datum = posljednji dan kalendarske godine nakon isteka 36 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe*];
- (c) članak 12. stavci 3.a, 3.b, 3.c i 4. Direktive 94/62/EZ i dalje se primjenjuju do [*Ured za publikacije: unijeti datum = posljednji dan kalendarske godine nakon isteka 36 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe*], osim kad je riječ o dostavljanju podataka Komisiji, koje se nastavlja do [*Ured za publikacije: unijeti datum = posljednji dan kalendarske godine nakon isteka 54 mjeseca od stupanja na snagu ove Uredbe*].

Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga XIII.

Članak 65.

Stupanje na snagu i primjena

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od [*Ured za publikacije: unijeti datum = 12 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Uredbe*].

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednica*

*Za Vijeće
Predsjednik*

ZAKONODAVNI FINACIJSKI IZVJEŠTAJ

1. OKVIR PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

1.1. Naslov prijedloga/inicijative

Prijedlog uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu, izmjeni Uredbe (EU) 2019/1020 i Direktive (EU) 2019/904 te stavljanju izvan snage Direktive 94/62/EZ

1.2. Predmetna područja politike

03 – Jedinstveno tržište
09 – Okoliš i klimatske promjene

1.3. Prijedlog/inicijativa odnosi se na:

- ☒ **novo djelovanje**
- ☐ **novo djelovanje nakon pilot-projekta/pripremnog djelovanja¹**
- ☒ **produženje postojećeg djelovanja**
- ☐ **spajanje ili preusmjeravanje jednog ili više djelovanja u drugo/novo djelovanje**

1.4. Ciljevi

1.4.1. Opći ciljevi

Opći je cilj zakonodavnog prijedloga smanjiti negativne učinke ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i unaprijediti funkcioniranje unutarnjeg tržišta te tako povećati učinkovitost u tom sektoru. Cilj je stvoriti pouzdan lanac vrijednosti, od dizajna ambalaže do njezine ponovne uporabe ili ponovne integracije u visokokvalitetne proizvode, čime se stvaraju inovativna, „zeleni” radna mjesta u niskougljičnoj industriji ambalaže.

1.4.2. Posebni ciljevi

1. Smanjiti stvaranje ambalažnog otpada
2. Promicati kružno gospodarstvo za ambalažu na troškovno učinkovit način
3. Promicati korištenje recikliranog sadržaja u ambalaži.

1.4.3. Očekivani rezultati i učinak

U modelu najpoželjnije opcije predlaže se da se do 2030. smanji stvaranje otpada, smanje emisije stakleničkih plinova i izbjegnu vanjski učinci povezani s okolišem.

¹ Kako je navedeno u članku 58. stavku 2. točkama (a) ili (b) Financijske uredbe.

Smanjeni troškovi gospodarenja otpadom te smanjene prodaja i potrošnja ambalaže dovode do gospodarskih ušteda. Procjenjuje se da će složeni učinci na zaposlenost dovesti do blagog neto povećanja za otprilike 29 000 „zelenih” radnih mjesta.

U najpoželjnijoj opciji smanjuje se potreba za fosilnim gorivima i povećava ukupna stopa recikliranja ambalaže za 6,5 % u 2030., dok se zbrinjavanje na odlagalištima smanjuje za 9 %. Takvim poticanjem kružnosti znatno se smanjuju potrebe za primarnim sirovinama kao što su drvo, staklo i aluminij.

Prijelaz na kružnije gospodarstvo u ambalažnoj industriji općenito bi donio koristi kao što su jačanje položaja potrošača, smanjenje negativnih učinaka na okoliš i zdravlje ljudi, smanjenje ovisnosti EU-a o uvozu sirovina i fosilnih goriva, poticanje inovacija i gospodarskog rasta te, u konačnici, smanjenje nepotrebnih troškova kućanstava.

1.4.4. Pokazatelji uspješnosti

Pokazatelji napretka i ostvarenja ciljeva bit će:

veća kvaliteta reciklata (sekundarne sirovine),

poboljšanje učinkovitosti recikliranja i veća uporaba ambalažnih materijala (npr. plastike, metala, stakla, papira/kartona, tekstila, drva, keramike),

moгуćnost potpunog recikliranja sve ambalaže do 2030.,

pravilna modulacija naknada za programe za proširenu odgovornost,

obvezni ciljevi za reciklirani sadržaj u plastičnoj ambalaži,

ciljevi u pogledu ponovne uporabe i ponovnog punjenja za određene sektore.

1.5. Osnova prijedloga/inicijative

1.5.1. Zahtjevi koje treba ispuniti u kratkoročnom ili dugoročnom razdoblju, uključujući detaljan vremenski plan provedbe inicijative

Detaljni zahtjevi trebali bi se pobliže odrediti u okviru provedbenih/delegiranih akata u roku od tri do osam godina. Iz ove predložene uredbe proizaći će niz djelovanja u vidu delegiranih ili provedbenih akata, a moguće i izvješća o procjeni učinka. To će obuhvaćati provjeru usklađenosti sa zahtjevima u pogledu održivosti, sustavom provjere sukladnosti i zahtjevima u pogledu informiranja i označivanja. Detaljan popis predviđenih djelovanja naveden je u nastavku:

- obveze izvješćivanja o ciljevima recikliranja, prikupljanju određenih oblika ambalaže i potrošnji plastičnih vrećica za nošenje,
- zahtjevi u pogledu mogućnosti recikliranja određenih kategorija ambalaže,
- usklađena pravila o izvješćivanju za programe proširene obveze proizvođača,
- usklađena pravila za izračun i provjeru recikliranog sadržaja u ambalaži,
- preispitivanje ciljeva u pogledu recikliranog sadržaja s obzirom na tehnička i gospodarska kretanja,
- pravila o usklađivanju zahtjeva i formata za označivanje koji se odnose na razvrstavanje koje obavljaju potrošači, ponovno uporabljivu ambalažu, reciklirani sadržaj, ambalažu koja se može kompostirati te QR kod i druge nosače digitalnih podataka,

- revizija izuzeća od ograničenja zabrinjavajućih tvari u ambalaži,
- utvrđivanje minimalnih obveznih kriterija za zelenu javnu nabavu.

1.5.2. *Dodana vrijednost sudjelovanja Unije (može proizlaziti iz različitih čimbenika, npr. prednosti koordinacije, pravne sigurnosti, veće djelotvornosti ili komplementarnosti). Za potrebe ove točke „dodana vrijednost sudjelovanja Unije” vrijednost je koja proizlazi iz intervencije Unije i predstavlja dodatnu vrijednost u odnosu na vrijednost koju bi države članice inače ostvarile same.*

Novije obavijesti država članica o unutarnjem tržištu pokazuju da provedba određenih odredaba iz trenutačno primjenjive Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu koje nisu potpuno usklađene, kao što su zahtjevi u pogledu označivanja, ili neodređenih zahtjeva, kao što su osnovni zahtjevi u pogledu maksimalnog smanjenja ambalaže ili oni u pogledu mogućnosti recikliranja, stvara dodatan trošak za gospodarske subjekte. Zbog toga odlučno pozivaju na daljnje usklađivanje radi troškovno učinkovitijeg poslovanja, ali i radi suzbijanja regulatorne nesigurnosti u pogledu zahtjeva za ambalažu koji se odnose na zaštitu okoliša kako bi mogli izvršiti odgovarajuća ulaganja u infrastrukturu.

Države članice ne mogu same u dostatnoj mjeri riješiti te probleme. Tržište ambalaže u Uniji u više je pogleda jedno veliko zajedničko tržište, a ne 27 pojedinačnih tržišta. Tržište ambalaže obilježeno je visokim razinama prekogranične trgovine među državama članicama, pri čemu mnogi proizvođači ambalažu stavljaju na tržište u više država članica. Nacionalne inicijative na više načina pridonose daljnjoj rascjepkanosti unutarnjeg tržišta i nedjelotvornosti. Slično tome, postoji opća zabrinutost za zaštitu okoliša povezanu s ambalažom, pri čemu su glavni temeljni uzroci zajednički svim državama članicama.

Utvrdjivanje zajedničkih zahtjeva na razini EU-a ima jasnu dodanu vrijednost jer će se tako osigurati usklađeno unutarnje tržište koje dobro funkcionira, a stoga i jednaki uvjeti tržišnog natjecanja za proizvođače ambalaže. Uz zahtjeve i ciljeve utvrđene na razini EU-a, razvoj prema ambalaži koja se može ponovno upotrijebiti ili reciklirati na gospodarski održiv način odvijat će se na usklađen način u svim državama članicama i tako stvoriti veće i učinkovitije tržište. Iskorištavanje njegove snage za prijelaz na kružno gospodarstvo za ambalažu pridonijet će troškovno učinkovitijem postizanju ciljeva.

Ekonomija razmjera postići će se primjenom usklađenih pristupa za, primjerice, izvršavanje utjecaja na dizajn ambalaže tako da se ambalaža može troškovno učinkovitije prikupljati, razvrstavati i reciklirati u cijeloj Uniji. Samostalnim djelovanjem država članica ne bi se moglo postići takvo usklađivanje, a stoga ni ekonomija razmjera.

1.5.3. *Pouke iz prijašnjih sličnih iskustava*

Za ambalažu su vrlo važne brojne povezane inicijative: Okvirnom direktivom o otpadu utvrđuju se horizontalno primjenjivi koncepti koji se odnose na stvaranje otpada i gospodarenje otpadom, uključujući obradu, recikliranje i uporabu otpada. Njome se stvara hijerarhija otpada i daje prednost sprečavanju nastanka otpada umjesto ponovnoj uporabi i/ili recikliranju, a kasnije recikliranju umjesto drugim mogućnostima uporabe i konačnom zbrinjavanju putem odlaganja na odlagalištu. Nadalje, ta direktiva obvezuje države članice da uspostave funkcionalne programe proširene odgovornosti proizvođača na temelju kojih će proizvođači proizvoda snositi odgovornost za gospodarenje svojim proizvodima u fazi otpada. Komisija se

u akcijskom planu za kružno gospodarstvo obvezala ocijeniti izvedivost usklađivanja sustava za odvojeno prikupljanje otpada u državama članicama.

Direktiva o plastičnim proizvodima za jednokratnu uporabu usmjerena je, među ostalim plastičnim proizvodima, i na određenu plastičnu ambalažu (npr. vrećice za nošenje, čaše za napitke, spremnike za hranu i napitke, uključujući boce) ponajprije radi sprečavanja odbacivanja smeća u okoliš i njegova učinka na okoliš. Sadržava zabrane proizvoda te obvezu država članica da uspostave odvojeno prikupljanje radi recikliranja i smanje količinu određenih skupina plastičnih proizvoda za jednokratnu uporabu. Naposljetku, u njoj su utvrđeni ciljevi za minimalni udio recikliranog sadržaja u plastičnim bocama za napitke za jednokratnu uporabu.

Još jedan pravni akt koji se odnosi na plastičnu ambalažu jest Odluka o vlastitim sredstvima iz 2020., kojom su utvrđena vlastita sredstva na temelju plastičnog ambalažnog otpada koji se ne reciklira u određenoj državi članici, neovisno o tome ispunjava li ta država članica cilj. Odlukom o vlastitim sredstvima potiče se države članice da uvedu mjere za postizanje visokih stopa recikliranja plastične ambalaže. Omogućuje im se fleksibilnost pri donošenju odluka o daljnjem radu na postizanju visoke stope recikliranja plastike u skladu s Okvirnom direktivom o otpadu.

Međutim, Direktiva o ambalaži i ambalažnom otpadu glavni je instrument na razini EU-a kojim se uređuju stavljanje ambalaže na tržište i zahtjevi u pogledu kraja njezina životnog vijeka. Odredbe o ambalaži ili odredbe koje su relevantne za ambalažu postoje i u drugom zakonodavstvu EU-a. Revizija Direktive o ambalaži i ambalažnom otpadu dovela je do prijedloga sveobuhvatne uredbe o utvrđivanju zahtjeva u pogledu održivosti za ambalažu (mogućnost recikliranja, biološka, kompostabilna i biorazgradiva ambalaža, upotreba recikliranog sadržaja i opasnih tvari u ambalaži), o sprečavanju nastanka ambalažnog otpada i njegovoj ponovnoj uporabi, o označivanju radi odvojenog prikupljanja, o prikupljanju i recikliranju ambalaže, o sustavima povratne naknade, o zahtjevima u pogledu proširene odgovornosti proizvođača te o zahtjevima za zelenu javnu nabavu povezanim s ambalažom.

1.5.4. Usklađenost s višegodišnjim financijskim okvirom i moguće sinergije s drugim prikladnim instrumentima

Inicijative potpadaju pod okvir europskog zelenog plana, koji usmjerava strategiju oporavka EU-a. U zelenom planu prepoznaju se prednosti ulaganja u konkurentnu održivost izgradnjom pravednije i zelenije Europe s višom razinom digitalizacije. To uključuje kružno gospodarstvo, koje je glavni pokretač sve veće uporabe materijala i poboljšanja kvalitete sekundarnih sirovina.

Potpورا i doprinos Europske komisije u istraživanju u području kružnog gospodarstva i osobito u području boljeg dizajna ambalaže i poboljšane uporabe materijala odražava se u broju projekata financiranih u okviru programa Obzor 2020. (više od 100 projekata) i financijskom doprinosu njihovoj provedbi (oko 500 milijuna eura). Rezultatima tih projekata podržat će se i promicati kružnost i mogućnost recikliranja raznih oblika ambalaže.

1.5.5. Ocjena različitih dostupnih mogućnosti financiranja, uključujući mogućnost preraspodjele

U teoriji su se u državama članicama mogli uvesti nacionalni zakonodavni akti. Međutim, tada ne bi bila zajamčena ujednačena primjena u cijelom EU-u, što bi neizbježno uzrokovalo daljnju rascjepkanost unutarnjeg tržišta.

Zadaće povezane s razvojem sekundarnog zakonodavstva na razini EU-a ne mogu se eksternalizirati.

1.6. Trajanje i financijski učinak prijedloga/inicijative

☐ **Ograničeno trajanje**

- ☐ na snazi od [DD/MM]GGGG do [DD/MM]GGGG
- ☐ financijski učinak od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za preuzete obveze i od GGGG do GGGG za odobrena sredstva za plaćanje

☒ **Neograničeno trajanje**

- provedba s početnim razdobljem od 2023. do 2027.
- nakon čega slijedi redovna provedba.

1.7. Predviđeni načini upravljanja²

☒ **Izravno upravljanje** koje provodi Komisija

- ☒ putem svojih službi, uključujući osoblje u delegacijama Unije
- ☐ putem izvršnih agencija

☐ **Podijeljeno upravljanje** s državama članicama

☐ **Neizravno upravljanje** povjeravanjem zadaća izvršenja proračuna:

- ☐ trećim zemljama ili tijelima koja su one odredile
- ☐ međunarodnim organizacijama i njihovim agencijama (navesti)
- ☐ EIB-u i Europskom investicijskom fondu
- ☐ tijelima iz članaka 70. i 71. Financijske uredbe
- ☐ tijelima javnog prava
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom koja pružaju javne usluge u mjeri u kojoj daju odgovarajuća financijska jamstva
- ☐ tijelima uređenima privatnim pravom države članice kojima je povjerena provedba javno-privatnog partnerstva i koja daju odgovarajuća financijska jamstva
- ☐ osobama kojima je povjerena provedba određenih djelovanja u području ZVSP-a u skladu s glavom V. UEU-a i koje su navedene u odgovarajućem temeljnom aktu.

²

Informacije o načinima upravljanja i upućivanja na Financijsku uredbu dostupni su na internetskim stranicama BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. MJERE UPRAVLJANJA

2.1. Pravila praćenja i izvješćivanja

Navesti učestalost i uvjete.

Primjenjuju se standardna pravila za ovu vrstu rashoda.

2.2. Sustavi upravljanja i kontrole

2.2.1. *Obrazloženje načina upravljanja, mehanizama provedbe financiranja, načina plaćanja i predložene strategije kontrole*

Nije primjenjivo – usporediti s prethodno navedenim.

2.2.2. *Informacije o utvrđenim rizicima i uspostavljenim sustavima unutarnje kontrole za ublažavanje rizika*

Nije primjenjivo – usporediti s prethodno navedenim.

2.2.3. *Procjena i obrazloženje troškovne učinkovitosti kontrola (omjer troškova kontrole i vrijednosti sredstava kojima se upravlja) i procjena očekivane razine rizika od pogreške (pri plaćanju i pri zaključenju)*

Nije primjenjivo – usporediti s prethodno navedenim.

2.3. Mjere za sprečavanje prijevара i nepravilnosti

Navesti postojeće ili predviđene mjere za sprečavanje i zaštitu, npr. iz strategije za borbu protiv prijevara.

Nije primjenjivo – usporediti s prethodno navedenim.

3. PROCIJENJENI FINANCIJSKI UČINAK PRIJEDLOGA/INICIJATIVE

3.1. Naslovi višegodišnjeg financijskog okvira i proračunske linije rashoda na koje prijedlog/inicijativa ima učinak

- Postojeće proračunske linije

Prema redoslijedu naslova višegodišnjeg financijskog okvira i proračunskih linija.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	Proračunska linija	Vrsta rashoda	Doprinos			
	Broj	Dif./nedif. ¹	zemalja EFTA-e ²	zemalja kandidatkinja ³	trećih zemalja	u smislu članka 21. stavka 2. točke (b) Financijske uredbe
1	03 02 05 Program jedinstvenog tržišta – Proizvodnja i širenje kvalitetnih statističkih podataka o Europi	Dif.	NE	NE	NE	NE
3	09 02 02 – Kružno gospodarstvo i kvaliteta života	Dif.	DA	NE	/NE	NE
7	20 01 02 01 – Primici od rada i naknade	Nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 01 Ugovorno osoblje	Nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 03 – Nacionalni javni službenici privremeno angažirani u instituciji	Nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 01 – Troškovi službenih putovanja i reprezentacije	Nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 06 02 – Sastanci i skupine stručnjaka	Nedif.	NE	NE	NE	NE

- Zatražene nove proračunske linije

Nije primjenjivo

¹ Dif. = diferencirana odobrena sredstva; nedif. = nediferencirana odobrena sredstva.

² EFTA: Europsko udruženje slobodne trgovine.

³ Zemlje kandidatkinje i, ako je primjenjivo, potencijalni kandidati sa zapadnog Balkana.

3.2. Procijenjeni financijski učinak prijedloga na odobrena sredstva

3.2.1. Sažetak procijenjenog učinka na odobrena sredstva za poslovanje

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna odobrena sredstva za poslovanje.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća odobrena sredstva za poslovanje:

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	1	Jedinstveno tržište, inovacije i digitalizacija
--	---	---

GU: ESTAT			2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
○ Odobrena sredstva za poslovanje								
03 02 05 Program jedinstvenog tržišta – Proizvodnja i širenje kvalitetnih statističkih podataka o Europi	Obveze	(1)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Plaćanja	(2)	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
UKUPNA odobrena sredstva za GU ESTAT	Obveze	= ⁽¹⁾	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535
	Plaćanja	= ⁽²⁾	0,090	0,090	0,090	0,125	0,140	0,535

Za potporu prikupljanju podataka u području ambalaže i ambalažnog otpada potrebni su ugovori o pružanju usluga u području metodologije i validacije, čiji će se opseg povećati 2026. i 2027. zbog novih obveza izvješćivanja. Očekuje se da će te aktivnosti dovesti do povećanja kvalitete podataka, što će biti od koristi ne samo kad je riječ o ambalaži, ambalažnom otpadu i plastičnim vrećicama za nošenje, nego i vlastitim sredstvima koja se temelje na plastičnom ambalažnom otpadu.

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	3	Prirodni resursi i okoliš
--	---	---------------------------

GU: ENV			2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
○ Odobrena sredstva za poslovanje								
09 02 02 – Kružno gospodarstvo i kvaliteta života	Obveze	(1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Plaćanja	(2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
UKUPNA odobrena sredstva za GU ENV	Obveze	= (1)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100
	Plaćanja	= (2)	0,500	0,500	0,500	0,200	0,400	2,100

Troškovi Glavne uprave za okoliš proizlaze iz potrebe za nabavom u pogledu prikupljanja i analize podataka o mogućnosti recikliranja vrsta ambalaže, utvrđivanja metodologije za reciklirani sadržaj u plastičnoj ambalaži itd. (procijenjeno na 2,1 milijun EUR za razdoblje od 2023. do 2027.)

○ UKUPNA odobrena sredstva za poslovanje			2023.	2024.	2025.	2026.	2027.	UKUPNO
	Obveze	(4)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Plaćanja	(5)	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–3. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	=4	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635
	Plaćanja	=5	0,590	0,590	0,590	0,325	0,540	2,635

Naslov višegodišnjeg financijskog okvira	7	„Administrativni rashodi”
--	---	---------------------------

U ovaj se dio unose „administrativni proračunski podaci”, koji se najprije unose u prilog zakonodavnom financijskom izvještaju (Prilog V. internim pravilima), koji se učitava u sustav DECIDE za potrebe savjetovanja među službama.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
GU: ENV							
☐ Ljudski resursi		0,644	0,732	0,732	0,817	0,817	3,742
☐ Ostali administrativni rashodi		0,484	0,484	0,484	0,484	0,484	2,420
UKUPNO GU ENV	Odobrena sredstva	1,128	1,216	1,216	1,301	1,301	6,162

Potrebna su **tri radna mjesta razreda AD** (postojeće osoblje) za pregovore o Uredbi i njezinu opću provedbu te za razne pripremne poslove i izradu nacрта sekundarnog zakonodavstva u skladu s rokovima predloženima u Uredbi o ambalaži i ambalažnom otpadu.

Potrebna su četiri dodatna člana ugovornog osoblja (**dva upućena nacionalna stručnjaka i dva člana ugovornog osoblja**) za izvršavanje tehničkih poslova, uključujući:

- stalno preispitivanje tehničkih i gospodarskih kretanja u vezi s ambalažom i dostupnošću materijala,
- obveze izvješćivanja o ciljevima u pogledu recikliranja, prikupljanju određenih oblika ambalaže i potrošnji plastičnih vrećica za nošenje,
- zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja određenih kategorija ambalaže,
- usklađena pravila o izvješćivanju za programe proširene obveze proizvođača,
- usklađena pravila za izračun i provjeru recikliranog sadržaja u ambalaži,
- preispitivanje ciljeva u pogledu recikliranog sadržaja s obzirom na tehnička i gospodarska kretanja,
- pravila o usklađivanju zahtjeva i formata za označivanje koji se odnose na razvrstavanje koje obavljaju potrošači, ponovno uporabljivu ambalažu, reciklirani sadržaj, ambalažu koja se može kompostirati te QR kod i druge nosače digitalnih podataka, – reviziju izuzeća od ograničenja zabrinjavajućih tvari u ambalaži,
- utvrđivanje minimalnih obveznih kriterija za zelenu javnu nabavu.

		2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
GU: ESTAT							
☐ Ljudski resursi		0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040
☐ Ostali administrativni rashodi							
UKUPNO GU ESTAT	Odobrena sredstva	0,157	0,157	0,242	0,242	0,242	1,040

Trenutačno je u Eurostatu za validaciju i metodološke smjernice za ambalažu i ambalažni otpad te lagane plastične vrećice za nošenje dodijeljeno radno mjesto razreda AD s nepunim radnim vremenom. Kako bi se svladali brojni izazovi povezani s ambalažom i ambalažnim otpadom te potrošnjom laganih plastičnih vrećica za nošenje, potrebni su kvalitetni statistički podaci koji se temelje na sveobuhvatnim i usporedivim mjerama u svim državama. Primjerice, s mjerenjem ponovno uporabljive ambalaže u sustavima otvorene petlje povezano je nekoliko tehničkih izazova. Radi razvoja boljih metodoloških smjernica i tehničke podrške te daljnjeg praćenja država članica, od 2023. potrebno je dodatno radno mjesto razreda AD s nepunim radnim vremenom.

Od 2025. nadalje potrebno je radno mjesto ugovornog djelatnika radi razvoja i utvrđivanja metodologije za dodatne obveze izvješćivanja o mogućnosti recikliranja za 2028.

UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	(ukupne obveze = ukupna plaćanja)	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

		2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
UKUPNA odobrena sredstva iz NASLOVA 1.–7. višegodišnjeg financijskog okvira	Obveze	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837
	Plaćanja	1,875	1,963	2,048	1,868	2,083	9,837

3.2.2. Procijenjeni rezultati financirani odobrenim sredstvima za poslovanje

Odobrena sredstva za preuzimanje obveza u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Navesti ciljeve i rezultate			Godina N		Godina N+1		Godina N+2		Godina N+3		Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)						UKUPNO	
	REZULTATI																	
	↓	Vrsta ¹	Prosječni trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Broj	Trošak	Ukupni broj
POSEBNI CILJ br. 1 ² ...																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
– Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 1																		
POSEBNI CILJ br. 2...																		
– Rezultat																		
Međuzbroj za posebni cilj br. 2																		
UKUPNO																		

¹ Rezultati se odnose na proizvode i usluge koji se isporučuju (broj financiranih studentskih razmjena, kilometri izgrađenih prometnica itd.).

² Kako je opisan u odjeljku 1.4.2. „Posebni ciljevi...”.

3.2.3. Procijenjeni učinak na administrativna odobrena sredstva Komisije

3.2.3.1. Sažetak procijenjenog učinka na administrativna odobrena sredstva

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebna administrativna odobrena sredstva.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebna su sljedeća administrativna odobrena sredstva:

3.2.3.2.

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje	UKUPNO
--	-------	-------	-------	-------	--------------------	--------

NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira						
Ljudski resursi	0,801	0,889	0,974	1,059	1,059	4,782
Ostali administrativni rashodi	0,480	0,480	0,480	0,480	0,480	2,400
Međubroj za NASLOV 7. višegodišnjeg financijskog okvira	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202

Izvan NASLOVA 7.¹ višegodišnjeg financijskog okvira	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo
Ljudski resursi						
Ostali administrativni rashodi						
Međubroj izvan NASLOVA 7. višegodišnjeg financijskog okvira	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo	Nije primjenjivo

UKUPNO	1,285	1,373	1,458	1,543	1,543	7,202
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Potrebna odobrena sredstva za ljudske resurse i ostale administrativne rashode pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspodijeljena unutar glavne uprave te, prema potrebi,

¹ Tehnička i/ili administrativna pomoć i rashodi za potporu provedbi programa i/ili djelovanja EU-a (prijašnje linije „BA”), neizravno istraživanje, izravno istraživanje.

dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

3.2.3.3. Procijenjene potrebe u pogledu ljudskih resursa

- ☐ Za prijedlog/inicijativu nisu potrebni ljudski resursi.
- ☒ Za prijedlog/inicijativu potrebni su sljedeći ljudski resursi:

Procjenu navesti u ekvivalentima punog radnog vremena

	2023.	2024.	2025.	2026.	2027. i nadalje
20 01 02 01 (sjedište i predstavništva Komisije)	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (delegacije)					
01 01 01 01 (neizravno istraživanje)					
01 01 01 11 (izravno istraživanje)					
Druge proračunske linije (navesti)					
20 02 01 (UO, UNS, UsO iz „globalne omotnice”)	2	3	4	5	5
20 02 03 (UO, LO, UNS, UsO i MSD u delegacijama)					
XX 01 xx yy zz ²					
01 01 01 02 (UO, UNS, UsO – neizravno istraživanje)					
01 01 01 12 (UO, UNS, UsO – izravno istraživanje)					
Druge proračunske linije (navesti)					
UKUPNO	6	7	8	9	9

XX se odnosi na odgovarajuće područje politike ili glavu proračuna.

Potrebe za ljudskim resursima pokrit će se osobljem glavne uprave kojemu je već povjereno upravljanje djelovanjem i/ili koje je preraspoređeno unutar glavne uprave te, prema potrebi, resursima koji se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

Opis zadaća:

Dužnosnici i privremeno osoblje	GU ENV: Potrebna su tri radna mjesta razreda AD (postojeće osoblje) za pregovore o Uredbi i njezinu opću provedbu te za različite pripremne poslove i izradu nacрта sekundarnog zakonodavstva u skladu s rokovima predloženima u Uredbi o ambalaži i ambalažnom otpadu. GU ESTAT: Osoblje će mjeriti ponovno uporabljivu ambalažu u sustavima otvorene petlje, s čim je povezano nekoliko tehničkih izazova. Radi razvoja boljih metodoloških smjernica i tehničke podrške te daljnjeg praćenja država članica, od 2023. potrebno je dodatno radno mjesto razreda AD s nepunim radnim vremenom. Informatičku podršku pružaju horizontalne službe u odjelu ESTAT.E.2, za što se procjenjuje da je potrebno 1/20 radnog mjesta razreda AST za prikupljanje podataka o ambalaži i ambalažnom otpadu te laganim plastičnim vrećicama za nošenje.
---------------------------------	--

² U okviru gornje granice za vanjsko osoblje iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA”).

	2023.	2024.	2025.	2026.	2027.
	1 AD (0,5 postojeći, 0,5 novi) 0,05 AST (postojeći)	1 AD (0,5 postojeći, 0,5 novi) 0,05 AST (postojeći)	1 AD (0,5 postojeći, 0,5 novi) 0,05 AST (postojeći)	1 AD (0,5 postojeći, 0,5 novi) 0,05 AST (postojeći)	1 AD (0,5 postojeći, 0,5 novi) 0,05 AST (postojeći)
Vanjsko osoblje	Radna mjesta za upućene nacionalne stručnjake (postojeća) i članove ugovornog osoblja (dodatna) potrebna su za izvršavanje tehničkih poslova i pružanje potpore u pripremi akata koji se odnose na:				
	• obveze izvješćivanja o ciljevima u pogledu recikliranja, prikupljanju određenih oblika ambalaže i potrošnji plastičnih vrećica za nošenje, • zahtjeve u pogledu mogućnosti recikliranja određenih kategorija ambalaže, • usklađena pravila o izvješćivanju za programe proširene obveze proizvođača, • usklađena pravila za izračun i provjeru recikliranog sadržaja u ambalaži, • preispitivanje ciljeva u pogledu recikliranog sadržaja s obzirom na tehnička i gospodarska kretanja, • pravila o usklađivanju zahtjeva i formata za označivanje koji se odnose na razvrstavanje koje obavljaju potrošači, ponovno uporabljivu ambalažu, reciklirani sadržaj, ambalažu koja se može kompostirati te QR kod i druge nosače digitalnih podataka, • reviziju izuzeća od ograničenja zabrinjavajućih tvari u ambalaži, • utvrđivanje minimalnih obveznih kriterija za zelenu javnu nabavu. Za obavljanje tih zadataka potrebna su četiri dodatna člana ugovornog osoblja, dva upućena nacionalna stručnjaka i tri člana ugovornog osoblja (jedan član ugovornog osoblja dodijeljen je Eurostatu).				

3.2.4. Usklađenost s aktualnim višegodišnjim financijskim okvirom

Prijedlog/inicijativa:

- ☒ može se u potpunosti financirati preraspodjelom unutar relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira (VFO).
- ☐ zahtijeva upotrebu nedodijeljene razlike u okviru relevantnog naslova VFO-a i/ili upotrebu posebnih instrumenata kako su definirani u Uredbi o VFO-u.
- ☐ zahtijeva reviziju VFO-a.

3.2.5. Doprinos trećih strana

Prijedlog/inicijativa:

- ☒ ne predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju.
- ☐ predviđa se sudjelovanje trećih strana u sufinanciranju prema sljedećoj procjeni:

Odobrena sredstva u milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

	Godina N ¹	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)			Ukupno
Navedi tijelo koje sudjeluje u financiranju								
UKUPNO sufinancirana odobrena sredstva								

¹ Godina N je godina početka provedbe prijedloga/inicijative. Umjesto „N” upisati predviđenu prvu godinu provedbe (na primjer: 2021.). Isto vrijedi i za ostale godine.

3.3. Procijenjeni učinak na prihode

- ☒ Prijedlog/inicijativa nema financijski učinak na prihode.
- ☐ Prijedlog/inicijativa ima sljedeći financijski učinak:
 - ☐ na vlastita sredstva
 - ☐ na ostale prihode
 - navesti jesu li prihodi namijenjeni proračunskim linijama rashoda ☐

U milijunima EUR (do 3 decimalna mjesta)

Proračunska prihoda:	linija	Odobrena sredstva dostupna za tekuću financijsku godinu	Učinak prijedloga/inicijative ²					
			Godina N	Godina N+1	Godina N+2	Godina N+3	Unijeti onoliko godina koliko je potrebno za prikaz trajanja učinka (vidjeti točku 1.6.)	
Članak								

Za namjenske prihode navesti odgovarajuće proračunske linije rashoda.

Nije primjenjivo.

Ostale napomene (npr. metoda/formula za izračun učinka na prihode ili druge informacije)

² Kad je riječ o tradicionalnim vlastitim sredstvima (carine, pristojbe na šećer) navedeni iznosi moraju biti neto iznosi, to jest bruto iznosi nakon odbitka od 20 % na ime troškova naplate.